

A

M. P. T.

6324.

Korj.
raamat

No 1747

Korj. raamatus

asjade järje

No 5

Asja nimi:

Raamat

A

6324.

Book

8
Kurrusk

Veep Därmis

1839

fel 31^{mal} näripil
ebris paaotla tu paa

Monned

Kaunid Waimolikkud Laulud,

mis

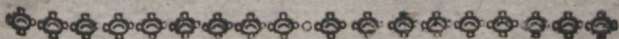
meie Eesti-Ma rahwa

Laulo = K a m a t o

jure pandud

nende heaks,

kes süddamest Jesust noudwad,
ning uskus Temma sisse, ja Temma
armastuses püüdwad juurduda, kaswada,
ja wägge wotta.

Trükkitud 1787. Aastal.

Se om Tebo Kärnisk Kamrat

den 30ten Månz 1839

Gefwünschning nuzen der Götigen
Wärden

257.

O du Liebe meiner Liebe etc.

Ommal Wisil.

Armas JEsus, armastaja! Kallis õnnistegia!
Sures armust kannatada Wõtsid raske waewaga: Mo heaks tappa - lammas ollid, Piddid surma minnema, Keik ma ilma pattud tullid Maksma omma werrega.

2. Arm! kes sinna olled nutnud Õlli mäel, werd higgistand; Waewasse sa olled tõtnud, Ja mind kindlast armastand; Olled wõtnud kannatada Jessa wihha melega; Ükski ei wõind wai gistada, Mis so surm wõind löppeta.

3. Arm! kes hädä julgest kandes Hirmsaste said pilkatud: Arm! kes rasket wallo tundes Sarmast ei saand nelatut; Arm! kes ennast lahkeks näitnud, Kui õht, rammo, otsa saand; Kui hing ihhust ärralahknuud, Oled süiski armastand.

4. Arm! kes sinna mind ka wõtsid Hinge heiz kes armasta, Armastussest mulle tõtsid Appi hal lastussega: Jessa holeks sa mind andsid: Surres pallusid mo eest; Nisti waewa mo eest kandes sind, Gest mind peastsid wihha kääst.

5. Arm! kes kinnitasid mulle Jo ni mitme ha waga

waga, Et ma piddin jama sulle Siino prudiks
 löpmatta, Arm! siis wotko sinno südda, Mis
 on urme, werrine, Waigistada keik mo hädda,
 Mis siin juhtub minnule.

6. Arm! kes sinna olled surnud, Ja mull rist
 külges seäl Kaddumatta warra saatnud: Mõiten
 ma so werre peäl, Oh, kui wägga siis sind tän
 nan, Et sa hawatud mo eest. Te, et sinno kül
 ges hingang, Kui hing labkub ihho seest.

7. Arm! kes surma waewa näinud, Ja mo kül
 ma hinoe eest Kälma hauda olled läinud, Sind
 ma tannan süddamest, Et sa wallus hinge heits
 sid, Et woin ikka ellada; Önnistusse mulle saats
 sid: Iggawest mind armasta.

258.

Liebe, die du mich zum Bilde ic.

Wisil: Jummal Ma ning taewa Loja ic.

Arm! kes sa mind olled lonud Ömma näo jär
 rele: Arm! kes patto wasto tonud Önnis
 tust mo hingele: Arm! sind ärrawallitsen, Et so
 pärralt ikka jään.

2. Arm! kes sa mind wallitsenud Enne kui sain
 lodud weel; Arm! kes innimesseks sanud, Keikis
 meie wisi peäl, Arm! sind ärrawallitsen, Et so
 pärralt ikka jään.

3. Arm! kes sa siin kannatafid Mo eest surma
 hukkatus; Arm! sa nenda walmistafid Mulle
 rõmo, önnistust; Arm! sind ärrawallitsen, Et
 so pärralt ikka jään.

4. Arm! kes on Waim, ollo, wäggi, Walgus
 tödde, sanna, te; Arm! kes ennast orjaks teggi,
 Et

Et mind aitaſs truiste: Arm! ſind ärrawallitſen, Et ſo pärralt ikka jään.

5. Arm! keſ omnia ikke alla Pannud mo meelt ihhoga; Arm! keſ ſa keik melewalla Mo läest wotnud, ſüddant ka: Arm! ſind ärrawallitſen, Et ſo pärralt ikka jään.

6. Arm! keſ palludes läed töſtab Mo eest, ja mind armastab; Arm keſ auſaſt mo eest koſtab, Berrega mind lunnastab; Arm ſind ärrawal- litſen, Et ſo pärralt ikka jään.

7. Arm! keſ wottab minno kehha Ärratada hana ſeeſt! Arm! keſ annab mulle nähha Du ja römo iggawest: Arm! ſind ärrawallitſen, Et ſo pärralt ikka jään.

259.

Jeſu Kraft der blöden Herzen 2c.

Wiſil: Jummal Ma ning taewa Loja 2c.

Ärra waimo toetaja, Hingaminne wallo ſeeſt, Abhastuſſes römuſtaja, Jeſus! arſt, kui ſurm on lääſ, Kallis rohhi, miſ ſiin ikka Par- randanud hinge wigga.

2. Pärris-pat on wägga rikkund Süddant kurr- ja himmoga, Ihho, hinge läbbi tiklund, Et ma ollen ellota: Keik mo werri, keik mo üddi Du ükſ hirm, ja patto tüddi.

3. Kurrat, lihha, ilm mo peäle Ommad noled aiawad, Ja mind, kui ma touſen, jälle, Patto alla lükkawad, Et ma ſattun häbbi ſiſſe, Enne- go ſaan hingamiſſe.

4. Kui mo waim ſind wottab nouda, Kelab laiſkuſ tedda weel: Kui ſo waim mind tahhab hoida,

hoida, Nakkub sedda lihha meel; Ei ma suda en
nam kanda Omma raske patto hädda.

5. Oh kes wottab minno süddant Surma ih
hust peästada! Sa, mo arst, ja wäggero Jes
sand! Woid keik wigga parrata: Sa woid wal
lo wähhendada, Sa woid surma kautada.

6. Wotta mind so armo läbbi Tehha sinno
sarnatsfeks; Siis so werre wäest mo läbbi Par
raneb so kitusfeks. Kui so waim mo harwad woi
ab, Siis mo südda abbi laiab.

7. Kui sa siis, mo peästja! wottad Jessi mo
sees ellada; Käl siis keik mo soned töttat Taitma
ue elloga. Sinno wägge tahhan hoida Meles,
ja sull' kitust anda.

260.

Fahre fort, fahre fort! Zion fahre ic.

Ommal Wisil:

Eddasi! eddasi! Sion minne walgusses Eddasi,
ja seista noua Essimesse armo sees, Elio
hallikasfe joua, Kitsast uksest minne allatsi, Ed
dasi, eddasi.

2. Kannata, kannata! Siou wotta otsani
Hädda, laitmist julgest kanda! Olle ustaw sur
mam, Jesus tahhab kroni anda, Sion, kui us
wottab hammusta, Kannata.

3. Taggane, taggane! Sion taggane kui ilm
Körkust, rahha wottab näita, Pöörge ärra fest
so film, Ärra löhna pole heida: Sion! ilma rö
must koggone Taggane, taggane.

4. Sellaeta, selleta! Sion waimo selleta, Kes
sind keikipiddi kuuab, Jätta tedda kuulmatta,

Käi

Käi ni, kui so täht sind sadab, Sion head ja
kurja wotta ka Sella, sella.

5. Wäggise, wäggise Tungi nüüd Jumma-
lasse, Sion minne waimus wahwaks, Urra ja
teps surmaste, Jesusse sa haljaks oksaks. Sion
näust tikku wäesse Wäggise, wäggise.

6. Ilmuta, ilmuta! Sion wäes end ilmuta,
Et se wenna arm on sütud, Näita, mis se teeb
soga, Kellest prudiks olled hütud; Sion, et uks
lahri tehtud ka, Ilmuta, ilmuta.

7. Kindlaks ja, kindlaks ja! Sion pea mis
sul on, Urra wotta leigeks minna, Waat, et
liggi jouab kroon; Mis on tagga, jätta siina.
Sion, kui on wiimne hädda ka, Kindlaks ja,
kindlaks ja.

261.

Hier, wird die Nacht der Sünden ic.

Wisl: Reik tulga minno jure nüüd ic.

Et lõppe pea wahhimees, Se patto õ, kus
ollen sees? Uns sedda õõd weel paljo; Et
kau wahhest pimmedus Mo süddamest, ja hõle-
tus, Mis korwem on kui kalso.

2. Oh saaksin nenda walgustud kui Ma saab
põwast rõinustud; Mo hinge päike touse! Ma
ollen külm ja seggane, Mo walgus ja mo tarja-
ne! Oh tõtta tules, jõe!

3. Seft meie udes seadusse Zo elame, ja
tund on kões, Et walgus peab sama: Ma siin
rummalnõsega Weel pean taplema, et ma ei
õppind weel sind tunda.

4. Zo meie õ on lõppenud, Et sa mo Jesus,
touse.

toufenud; Mind õ weel finni hoiab : Sepärrast wotta mulle ka, So ommale nüüd paistada, Kes walgust sada nouab.

5. Sest kuida minna päwa tööd Woin tehha, kui ei nä kui ööd, Ja mul so joud ei tötta? Kuis armastust woin näidata, Ehk allandusses ellada, Ja patto õ tööd jätta?

6. Oh süta omma tuld mo sees Et hingel polleks enneses Nüüd ennam waewa nähha; Ma ollen pimme ussike, Mind walgusta, mo Jesuke! Et jouaksin head tehha.

7. Käl aimoke on moistusses, Hing polle süis ki walgusses; Sa kallis Jesus isse, Sa pead päike ollema, Ja mulle walget teggema, Ming paistma süddamesse.

8. Hing! filmade eest pead sa Keik katted ärrapannema, Need keelwad walget samast: Silm peab puhhas ollema, Kui Jesust peab leitama So süddant walgustamast.

9. Mo filmi putu, terweks te Ja kolbarwaks, et selgeste Ma selleran keik tehha: Sest süis on õige hädda kã, Kui päwal filmad ühteke Sest walgest ei woi nähha.

262.

Solt ich meinem Gott nicht singen ic.

Wisil: Wotta Isfandar nüüd kita ic.

Es mo kohhus tänno tehha Jummalale ilma peäl? Sest ma saan käl keikist nähha, kui ni helde temma meel. Polle müud kui armas südda, Mis on temma waimo sees, Et keik hoiab kanna.

Kannates, Kes siin auustawad tedda. Aeg keif
asjad löppetab, Jummal ikka armastab.

2. Ni kui kotkas poiad mattab Omma kahhe
tiwaga, Nonda ka mind Jummal kattab Keiki-
piddi armoga; Kui sain emma ihhus lodud, Jh-
ho, hinge andis mull', Ja ka pärrast toidust kül
On mo kätte rohkest todud. Aeg keif asjad löp-
petab, Jummal ikka armastab.

3. Ei ta Poeg ni kallis olle: Mo eest annab
tedda ta, Et ta piddi pörgo tulle Kustutama
werrega. Oh need armo süngaroussed! Kuida
woib mo nödder meel, Ehk ta ussin kül on real,
Moista keif need armastussed? Aeg keif asjad löp-
petab, Jummal ikka armastab.

4. Omma waimo, digeks saariaks Temma an-
nab sanna sees, Et ta mulle juhatajaks Oileks,
Kui on hädda kääs; Et ta minno slüddant täidab,
Pühha kalli ussoga, Mis teeb surma kadduma,
Pörgo temma kinni koidab. Aeg keif asjad löp-
petab, Jummal ikka armastab.

5. Minno hingel' on ta noudnud, Keif head
tehha järgeste; Jhhule ka appi joudnud, Kui sel
olnud kitsas kää; Kui mul joudo polle olnud, Ja
ma seisin abbita, Siis on omma rannimoga Jesus
mulle appi tulnud. Aeg keif asjad löppetab,
Jesus ikka armastab.

6. Taemas, maad ja nende wäed On mo kas-
süks seätud, Mis siim nääb, mis karswad kääd,
On mo kätte jaetud, Welksed, willi ja keif roh-
hud, Orgus, ja mis mä-e peäl, Mis on mettias,
merres seäl: Se keif täidab meie köhhud. Aeg
keif asjad löppetab, Jesus ikka armastab.

7. Kui ma maggan, temma murre Walwab,
Pinnitab mo meelt, Et ma pattusse ei surre: Jk
Ka tunnen armo seält; Kui mo Jesus polleks tul-
nud, Egga mind ni juhhatand, Ei ma olleks ab-
bi saand, Kui muss' hädäda kätte tulnud. Aeg
keik asjad löppetab, Jesus ikka armastab.

8. Monda suurt ja rasket hädäda On kül kurrat
walmistand; Ei ma ial tunnud sedda, Ei se
minno liggi saand. Ma sain ingli abbi nähha,
Kes on saatnud kaugele Urra, mis se waenlane
Mulle püdis pahha teha. Aeg keik asjad löp-
petab, Jesus ikka armastab.

9. Ni kui issa murret kannab Jgga' ühhe lapse
eest: Ehk ta wahhest hirmo annab Neil', kui
eksiwad ta käest: Menda wottab minno Jesus
Kannatada minnoga, Ei ta raiu moögaga:
Witsa hirm on minno nuhtlus. Aeg keik asjad
löppetab, Jesus ikka armastab.

10. Kui ta hirmutab ja harwab, Ehk on kibbe
minnule; Silski mulle kasso sadab, Kui ma
mötlen diete, Et ta mulle hirmo annab Kui se,
Kes mind armastab, Jma seltsist lahbutab, Risti
läbbi taewa tommab. Aeg keik asjad löppe-
tab, Jesus ikka armastab.

11. Minna tean tdest sedda, Pean kindlast
mötlemä, Risti- innimeste hädäda Peab üksford
löppema. Kui on talwe otsa sanud, Tulleb sui:
rõõm nendage Tulleb risti järrele Sellet', kes on
kannatanud. Aeg keik asjad löppetab, Jesus
ikka armastab.

12. Et nüüd Jesu armastuskes Polle otsa
nähhage, Sest ma pallun allanduskes Issa, kui
so

so lapsokke: Te, et woin sind auustada Reiges
ommas ellus töest, Odd ja päwad keigest wäest,
Kunni saan sind armastada Ja sind kita-südda
mest Teises ilmas iggawest.

363.

Guter Hirte, wilt du nicht ic.

Wisil: Jesus õnnisteggia.

Eks sa heida, Karjane! Armo omma lamba
peäle? Wotta mind so süllesse, Zuhhata
mind õige tele. Eks sa rahha hädda sees Aidata
mind, abbimees!

2. Wata, kuidas eksin ma Rakspiddi, oh mis
murre! Tulle, wotta, wi mind ka Omma lam-
bokeste jure. Lamba lauta sada mind, Kus kelle
lambad tundwad sind.

3. Sind ma püan kangeste Nende hulka sae-
was nähha, Kes sind kuitwad järgeste, Ükski
woi neil' kahjo tehha; Rõmo sawad kartmatta,
Ei woi ial eksida.

4. Sest sin on mul pitsas kä, Minna ellan
murres järgest, Waenlased ka allate Minno
ümber piirwad kangest, Et ma waene lambokke
Kahho ei sa ialge.

5. Mind oh! ärra lasse sa Huntidele ossaks
jāda! Karjane, oh aita sa, Et ma neist woin
lahki sada: Wi mind omma-lambokest Taewa
lauta hädda seest.

Erschein du Morgenstern.

Wisil: Oh wagga Jummal, kes 2c.

End näita koido täht, Nään paista mulle selgest, Mo Jesus! walgus eks Ja minno sisse järgest; So armo tullega Mind läbbi sojenda, Ja selle walgega Mo süddant uenda.

2. So tõe waimoga Te mulle sedda puhtaks, Et lähhäks keik mo tõe So armastusses puhhaks; So walgus täitko mind, Et Isal' au sest saaks, Ja temma armo leel Mind paistes kosfutaks.

3. Muil' anna sinno sees Siin kää ja keik teha, Et pimme, karwal nou Jääks keikis minnust mahha: Mind omma silmaga Kätpiddi tallota, Et sinno järrel kääin, Rui ele lähhäd sa.

4. Te, et keik põlgades Sind üksi meles hoian, Sind ommaks walgusseks Ja elluks ikka nouan; Mo kōrwad lahti te, Et pannen tähhele, Mis tågüd; tomma mind, Siis jooksen järrele.

Ihr armen stünder kommt zu Hauf 2c.

Wisil: Keik tulge minno jure müüd 2c.

Et tulge kolko, pattused! Et ruttage sü allu sed! Rui koormarud, ja waesed; Waat, Jesus süddant lahti teind Neil, kes on wägga kurwaks läind, Ja tundwad wiggadused.

2. Tä wottab wasto pattused; Siis tulle: Jesus pakkub kät, Sind rahhab ärr. peästa. Oh! tulle nuttes, uskudes, Tä jalge ümber hakkades; Tä wottab hallastada.

3. Üks karjane ei lammastke, Mis efsind on,
ja näljane, Ei jätta ial mahha: Ühheksaküm-
mend ühheksa Ta jättab kõrbe holeta, Ja otsib
ühhe tagga.

4. Waat! Jesus otsib süddamest Sind är-
rakaddund lambokest, Kunni Ta saand sind leida.
Oh! hing! end leida anna ka, Ta harwadesse
poe sa: Ta woib weel armo heita.

5. So arm on suur, mo Jesuke! Ma waene
tullen allaste, Oh! hallasta mo peäle! Ma ol-
len tal, mis efsinud, Ja pattudega wõrkutud;
Mind peästa, sata tele.

6. Oh! hädda mul, et sinnust ka Jo wägga
ollen lahkund ma. Müüd taggasi mind hüa So
lamba lauta; wotta sa Mind salla, kimpust peäs-
tada. Mo südda muud ei püa.

7. Te, et so lambokesteks jään, Ja sind mo
ainust karjast nään Siin ellus, surmas ikka; Te,
et ma-ilmast põggenen, Kui Jummalä laps,
murretsen, Et ruhjast ei sa wigga.

8. Mind peästa, Jesand! allati: Mind hoia
järgest surmani, Et uskus ellan ikka. Mind
hoia sinno õigusses, Ja õige pühhitsusse sees;
Siis polle karta wigga.

9. Oh! wotta omma tuifest, Mis kaitsmist
püab sinno kääst, So harwus warjul hoida.
Mind kela patto teggemast, So waim mind
wotko wäggewast Ka kinnita, ning woida.

266.

Ihr Seelen! sinkt, ja sinket hin 2c.

Wisil: Armas Jesus! arwota 2c.

Singed! allandusse sees Heitke ennast Peästia
ette;

ette; Wortke õige usso wæs Selge armastusse kätte; Urge liaks kurwastage: Rõmus endid allandage.

2. Jesand paljo head on teind, Meile ikka abbi saatnud, Meie rõõm on sureks läind Sest, mis südda ihaldanud: Sedda Jesu linna nãme, Waimus, ja nüüd kätte same.

3. Sedda wägge tunneme, Mis meil teised tunnistanud! Ühhes nouus olleme, Kedda Jesus walgustanud: Süddames kũl same nãhha, Mis seãlsammas tulleb tehha.

4. Waat! se keik on teãdmatta Jumale, mis sõgge, rummal; Sellele on moistmatta Keik, mis süddames teeb Jummal; Kui waid hoiame, mis enne, Ja weel pakkub Jesukenne!

5. Pühhade suits pũsti jããb, Se, mis nende palwest touseb, Meie nãme, et se lããb Rõrgesse, ja ikka suitsseb. Ingli passun kãngest hũab, Armo kũlutada pũab.

6. Waimus finni hakkame Teine teist kãt-piddi isse: Ührlasse keik waume Armastusse pohja sisse, Ühhest armo kaljust jome, Ühhe armo te peãl kãime.

7. Kũllab hãdda tunneme, Et se te on ohhakanne, Mitmes waewas olleme; Sũiski meie kãnnatame: Parrelnat teed ei woi olla, Kus peãl woime taewa tulla.

8. Surma-ello ellage Wassitad ma- ilma talis! Tehke kũl, mis tahhate; Meil' on teine ello kallis: Dmma ello kãutame: Seie surses ello same.

9. Agga, Arm! mis olleme, Et meid passuna-
ga

ga hüad Ohto sõma-aiale, Ja meid heaga tähta
püad? Meie waesed ehmatame, Et so armu näh-
ha same.

10. Meie wasto wõttame, Mis sa armust tah-
had anda; Palludes nüüd tõttame Et sa mur-
ret wõtrad kanda, Et sind ikka armastame, Ja
so sarnatseks siin same.

11. Jäsa aeda harrima Peab sures kannatus-
ses; Taimed lähwad närtsuma Essimeses hak-
katusses; Muldas seemned räppastawad, Enne
kui need haljandawad.

12. Keif so õnna waewa sees Tahhame tõbb
truißt tehha; Jesand! olle abbimees, Kunni sa-
me rahho nähha. Kät se peäle soga löme; Alita,
kis so tahtmist teme.

267.

Jesus! meiner Seelen Leben ic.

Wisil: Südda, mis sa murretsed ic.

Singe ello, Jesuke, Kes keif tunnend selgeste,
Mis on waimo pohja sees, Nääd sa ommas,
nääd sa ommas walgusses.

2. Sinna katsud, mis ma teen, Rāgin, nouan,
iggatsen, Mis ma ial hakkān teäl, Arwab ārra,
arwab ārra sinno meel.

3. Sedda wāgga himmustan, Et mis tahhad,
tehha saan, Alita et nou fōrda lāāb, Kauta mis,
kauta, mis wasto teeb.

4. Anna, et mis tahhad sa, Jēka on mo melest
hea, Waewas ni, kui rōmo sees, Ni siin, kut
seäl, ni siin, kui seäl sinno ees.

5. Kes so tahtmist mōda teeb, Se kōl inglī ello
nāāb,

nääb, Ja woib pörgo wallus ka Omma hinge,
omma hinge jahhuta.

6. Agga kes ei jätta sull' Melewalda, tunnes
kül, Et ka taewa rigi sees Pörgo - waew on, pör-
go - waew on süddames.

7. Sinno tahtmist ihkama, Omma tahtmist
wihkama, Teeb, et kurb meel rahhoga Wallo
sees woib, wallo sees woib ellada.

8. Ennesega woitlema, Omma tahtmist sõitle-
ma, Annab siin jo saggedast Maitsta taewa,
maitsta taewa maggufast.

9. Oh siis tahhan sundida Omma süddame, et
ma ühtegi ei hakka teäl, Kuid mis tahhab, kuid
mis tahhab sinno meel.

10. Kutsud sa mind taewasse, Eks ma sedda
iggatse? Lükkad sa mind pörgusse, Mis sa teed,
se, mis sa teed se, on hea tö.

11. Agga sinno hinge koorm, Werre higgsi, kib-
be surm Maitwad, et se ial sul Meles polnud,
meles polnud tehha müll'.

12. Tahhad siiski sa mo peäl' Ue waewa paäna
weel, Et ei kustki rõmo nä, Sündko sinno, sünd-
ko sinno tahtminne.

13. Kui mul häddas aitmatta Tulleb palwest
lahkuda: Siis ma mõtlen: egga ma Tahha, mis
ei, tahha, mis ei tahha sa.

14. Juh tub mulle teotus, Wangus, waesus,
hirmutus, Ja weel ennati kannata, Sündko ni
kui, sündko ni, kui tahhad sa.

15. Ehk kül tuhhat surma nään, Hinge häd-
das nõdraks lään, Siiski saan ma rõmo sest, Et
se tulleb, et se tulleb sinno käest.

16. Kui

16. Kui sa tahhad kibbeda Kristiga mind. Ku-
sata, Te, kui tunned minnoga, Minna tahhan,
minna tahhan kannata.

17. Agga et ma weel ei nä Selgest mis so taht-
minne, Oh! siis õhkan, selleta Sedda mulle,
sedda mulle, õppia!

18. Alita, et so walgusses Moistan teiges om-
mas töös, Mis on sinno tahtminne, Ehk mis
petwa, ehk mis petwa lihha tö.

19. Kui mind aiab ninno meel, Ehk ka kiusab
lihha keel; Kela so nouks armamast, Ehk kül
naitaks, ehk kül naitaks illusast.

20. Jesand! tahtma olled sa Annud, aita teh-
ha ka, Et ma teen siin ilma peäl, Mis sa tahhad,
mis sa tahhad üllewel.

21. Alita tehha Jesuke! Kurja lihha tallitse;
Ei sa lorda ellades, Mis ei tehta, mis ei tehta
sinno wäes.!

268.

Meine Seele, wilt du ruhn, 2c.

Wisil: Armas Jesus armwita 2c.

Sing, kui tahhad hingada, Ja head põlwe
ikka nähha; Kui sa puad, et ei sa Himmud
sulle waewa rehha, Wotta Jesust armastada,
Agga teik muud unnustada.

2. Ei weel ükski kurwaks läind, Et ta Jesust
armastanud; Ei weel ükski hädda näind, Et ta
Jesusele sanud; Jesust üksnes armastama, Se
on tõest õnsaks sama.

3. Sedda noudes nouad sa, Mis sull' sadab
parrast tullo. Temma arm sull' annab ka Tae-
wast

wast rõno, taewast ello. Temmia arm teeb et
siin waewas Sinno järg on, kui seäl taewas.

4. Kui nüüd piin ja ahvastus Sind ei pea kinni
wõtma, Kui sull' õige rõmustus Ja täis rah-
ho peab tõtma; Wotta Jesust armastada, Ag-
ga keif muud unnustada.

5. Woi hing! et sa moistmatta Sedda rahho
polle püüdnud, Egga enne kartmatta Ommaks
kalliks warraks hüüdnud! Nutta, wotta waewa
näha, Et sa joudnud nenda tehha.

6. Ilma hüüd, au, rõmustust Wotta patto
muddaks paäna, Ei need kela hirmutust, Ei need
rõssist rahho anna; Jesust üksnes armastama
Se on: rõssist rahho sama.

7. Oh süs wotta ommast läest, Kallis Jesus!
mulle anda, Et sind keigest süddamest Woiksin
üksnes armastada. Et sind nouan, keif muud
jättan, Sedda nouan, senna tõttan.

8. Armastusse waimoga Minno süddant hästi
woia, Ja mind, et so heldust ka Waitfen, juhha-
ra ja hola, Et sind ühte puhko nouan, Ennast
jättan, sulla jouan.

9. Mis kül se hing tunda saaks, Kes sind puh-
tast melest nouab; Kui ei tahhaks, himmustaks
Muid, kui sind, kus pole hoiab? Sell' sa arm-
sam, kui keif, olled, Ja seks, mis ta tahhab,
tulled.

10. Hingaminne, rõmustus, Peäfeminne kei-
gest hirmust, Rahho, ello, õnnistus Tulleb, Je-
sus, sinno armust, Alita, et sind täiest nouan, Ja
so pole kowwast hoian.

11. Kui on Jummal süddames, Sits ta ar-
mastama satab; Et ta alles on so sees, Armast-
tusse

tusse teago näitab : Jummalä waim käsib ted-
da hing ka Jesust armasteda.

12. Armo leek, sa pühha lust ! Süta põllema
mo mele, Et ma nouan armastust, Hüa ikka
minno peäle : Wotta Jesust armastada, Kul sa
tahhad õnsaks sada.

269.

Meinen Jesum laß ich nicht ic.

Wisil : Ets sa heida karjane ic.

Jesukest ei jätta ma, Et ta mo eest podud risti;
Sest mo kohhus hakkada Temmasie kui tak-
jas linni : Ta mo ello, walgus ka, Jesukest ei
jätta ma.

2. Ei ma jätta ellades Jesust, Kuni ma peäl
ellan : Ta peäl lodan süddames, Kogone ta om-
ma ollen : Keik meel käsib ta peäle ka, Jesukest ei
jätta ma.

3. Lõpko kuulma, maitseminne, Lõpko tunde-
ma, näggeminne, Lõpko ärra haistminne : Tutgo
wimine tunnikenne : Kui ka lähhan surema, Je-
sukest ei jätta ma.

4. Ei ma jätta tedda ka Süis, kui saan ta
palle ette, Kus keik õiged rõnoga Sawad usso
palka kätte : Rõõm on, kui nään tedda ka, Je-
sukest ei jätta ma.

5. Minno hing ei himmusta, Ei ma ilma eg-
ga waewast, Jesu walgust tahhan ma, Kes mind
peastis kõhto waewast, Leppitas mind Jõsaga,
Jesukest ei jätta ma.

6. Ei süis Jesust jätta ma, Hoian ikka temma
põle : Jesus sadab lõpmatta Mind ka omma ello

idele. Onnis on, kes ütleb ka: Jesusest ei jätta ma.

270.

Ich wills wagen 2c.

Onnmal Wisil:

Jesu ristist :; tahhan räkida. Se on wissist :; Illus, armas, ka Agga waat! mis julgen ma? Temma au on löpmatta, Siiski tahhan :; Kui lays kōnnelda.

2. Sinna tõest :; Olled armoke, Armastamast :; Sa ei wāssige. Mi kurb polle üksige, Kes ei sinust rõmo nä, Kui so pole :; Hoiab kōrwaste.

3. Risti lödud :; Kallis Peästja! Kihhuta nüüd :; Mo Halleluja. Sest, kui minnestaks teäl, Mul waid helliseks üks heäl Jesu ristist :; Meel saaks ärkada.

4. Jesus! kangelst :; Ristis pinatud, Meie süüst :; Wägga waewatud Jesand, wannas seadusses! Sullane waid ue sees! Sa tood õnne :; Mis meilt kaddunud.

5. Anna meile :; Kes hea melega Tahhaksime :; Sulle ellada, Onnistust ei tahha ka Ilma Jesu werreta, Ennast isse :; Meile ilmuta.

271.

Jesus Christus Gottes Lamm! 2c.

Wisil: Armas Jesus armwita! 2c.

Jesus, ilma süta tal Meie eest on surma sanud, Ja meid risti waewa al Täieste on tunnastanud: Kes nüüd patto kahhesewad, Jesu surmast rõmo sawad.

2. Jummal issi immetdõks Kidad mis ta arm on teinud, Et ta Poeg on nende hääks, Kes on
kur

Kurjad, surma läinud. Ons se werri meid teind digeks, Käl siis kohtus same selgeks.

3. Sest kui keik on leppitud, Et poeg wottis surma nähha, Eks ta, surmas peästetud, Meid ei jouaks õnsaks tehha? Keddä temma wendeks hüab, Digeks liikmiks tehha püab.

4. Mis weel? Kui meid poia seest leitakse, Kes hinge wigga Arstib omma werre wäest, Et ta seäl sees ellaks ikka; Jo siis pattused ja waesed Boiwad kita, et on lapsed.

5. Kitus olgo üllewel! Sulle Jäsa, wata kõrgest, Et pat hinges kiusab weel, Melle tülli tehha järgest: So waim meile appi tulgo, Meie ello so sees olgo.

272.

Jesu frommer Menschen Heerden ic.

Wisil: Jesus! ärrawoitja ic.

Jesus! Kes on õnnistusseks Waggade tru karjane, Te mind ommaks lambokesseks, Mis sa sadad üksine. Oh! sa andsid armastussest Omma ello lammaste eest; Surres jo sa peästsid mind: Te, et armastan ka sind.

2. Lambad hoitwad karjast tagga; Karjatsel on ka se meel: Olgo siis üks meel meil agga, Sulle taewas, mulle teäl: Kui so armastus teeb heäle; Heält mo armastus teeb jälle: Armastan sind, hüad sa; Armastan sind, wastan ma.

3. Lambad tundwad omma karjast, Karjane neid tunneb ka. Älita, et ma josen wahwast, Nenda kuida jooksid sa Minno jure, kui mind wahatis Wõrgo hunt, ja neelda tahtis: Hüüdsid sa: sind tunnen ma, Minna: Sind ma tunnen ka.

64

4. Laul

4. Lambad kuulwad omma karjast, Heäle järvel jooķsewad, Karjanē, ka kuleb kurjast, Kui keik nemmad mākiwad, Te, kui hūad, et ma kulen: Te, kui āhwardad, et josen, Et ma kulen ikka sind; Jēsus! kule ikka mind.

5. Wotta Jēsus kuulda heldest Omma nõdratalle heält: Oppeta mind hūūdma jārgest, Kui ei lahku hunt mo peält. Mo heāl hea so melest olgo, So rōdm mulle jālle tulgo. Kui ma pallun, kule mind; Ūtle siis: ma kulen sind.

6. Kule, Jēsus! wotta kuulda, Kui ma hūan, pallun sind. Ūrra wotta minnust pōdrda; Ūr must aita pea mind. Kūl so nimmel kuled sinna, Se peāl Amen ūtlen minna. Nūūd ma ussun, suunen ka Rōmo sūst, mo hoidia.

273.

Jēsus schwebt mir in Gedanken zc.

Wisil: Jēsus surma ārrawoitja zc.

Jēsus minno mōttes ligub, Meles seisab temma ylin; Me hing temma pole tikkub, Kunni ollen ellus sūa. Ta on minno kallim illo, Sadab wāgga sure rōmo; Jēsus, kes mo ehte ka, Ūr mastan ma lõpmatta.

2. Jēsus koido-tāht kūl ikka Hūlgab minno sūddames: Kui on mulle paljo wāgga, On ta wāggen abbinēes. Mo hing temma peäle wātab, Kui ta mind siit ārrasadab. Ello walgus olled Sa, Jēsus! sind ei jātta ma.

3. Jēsusfele ollen wāno'nud Nistmisses, kui ueste Sūndsin, end ka ollen annud Temma omma māks aitate. Jēsu pole tahhan hoida, Siis woin keik it abbi leida? Ekus sūn, ja surmas tōest Jēsus peastab hādada seest.

4. Jē

4. Jesus jääb mo jure helvest, Kus ma ial liigun, nään Minna temma armo selgest, Kui ma, mis mo kohtus, teen. Kui ma õhto wodi lähän, Kui ma warra üllestoufen, Siis on warra hilja ka Jesus mo nou-andia.

5. Jesus üksi juhhatago Mind, ta nou on lait-matta, Minno teud õnnistago. Keif ma hakkann temmaga, Keif mo õnneks Amen olgo, Temma nimme auuks tulgo; Siis keif hästi lorda saab, Kui mind Jesus arwitab.

6. Jesus minno ello saatja Meelt ja waimo toetab, Ainus rõmo walmistaja, Kui mind nõdurus poetab, Kui mo ihho küro lähhäb Ja mo ello rammo lõppeb, Ehk on filmad tuhniid ka, Siisk' ei jätta Jesust ma.

7. Jesus keiges waemas olgo Mo tru ustann abbimees; Argo lahkuminne tulgo Temmast, kui piin, wallo käes: Siis ei ial kissu hädda Minno hingekessest tedda: Lähhäks südda lõhke ka, Siisk' ei jätta Jesust ma.

8. Jesussele minna ellan, Kui ta omma surren ka; Kassuks tulleb, et ma ollen Jesussega pärria. Ühtegi ei pea sama Jal mind tast lahutada: Lõpko warra, ello ka, Siisk' ei jätta Jesust ma.

274.

Jesu gieb mir deine Fülle ic.

Wisil: Jummal ma ning taewa Loja ic.

Jesus näita mull' so joudo, Eks sa isse selgest
 Nä Minno waese hinge pудо? Eks se so meelt
 ärdaks te? Eks sa tahha peästa mind Pattust,
 et ma tenin sind?

2. Walgus sinna, minna sögge, Pühha sa, ma rojane; Sul on üpris paljo wägge, Mul jo löp-
pe-kord on kää; Peästja pattust ollid sa, Näita
ennast mulle ka.

3. Eks mo arst ei wottaks aita Mind, kes ollen
többine? Miks ta wottis hinge heita Hawatud
ja werrine? Kuis ma surma sisse jään, Kui ma
ello jure lään?

4. Armastus peab armastama, Heldus helde
ollema: Peaks ta siis unnustama Mind, ja
jätma armota? Jo ta wottab hallasta Minno
waese peäle ka.

5. Mi kui tulli töest põlleb, Põllema ka süttitab,
Menda töest armust tulleb, Et ta armo sünnitab;
Kes nüüd sedda kätte saab, Sedda walgus wal-
gustab.

6. Agga mis sa aega witad Minno jure tulle-
mast? Kui sa mind so ommaks kitad, Urra wibi
aitamast! Joua, muido kardan ma, Et ma sur-
ren aitmatta.

275.

Jesus meine Zuversicht 1c.

Wisil: Armas Jesus axowita 1c.

Jesus, Onnisteggia, On mo lotus, kuni el-
lan, Sedda tean; temmaga Minna wägga
rahkul ollen; Ehk kül surma hirmustussed Mul-
le saatwad abhastussed.

2. Jesus, mo õn, ellab weel, Gest ma saan
ka ello nähha, Ellan pärrast ikka seäl, Surm
ei woi mull' hirmo tehha, Mo Pea Jesus mind
ei tahha Omma liket jätta mahha.

3. Übbes ollen temmaga, Jggaweste kollo-
an-

antud, Omma usso kääga Temma kälge kinni-
pandud, Et surm ei woi hirmutada Mind, ei tem-
mast lahutada.

4. Pihha ollen, pean ka üksford jälle põrmuks
sama; Sedda tean, süski-ta Mind woiß nullast
ärratada, Et woin temma auustusfes Zkka ol-
la temma jures.

5. Jummalat siis tõeste Saan ma ommas
lihhas nähha Sedda ussun kindlaste, Gest mo
Jummal woiß keik tehha. Ka ses ihhus igga-
weste Naan ma Jesust maggusaste.

6. Siis woin minna selgeste Omma helde Je-
sust tunda, Pallawaks ka diete Temma armast-
tusfes miinna; Agga keik se lahkeb minnust, Mis
on ial wigga pattust.

7. Mis siin nuttab ärdaste, On seäl rõmus
Jesu sülles, Põrmusse mind külwatakse, Sures
auus touselles, Siin ma ine waene ollen,
Waimolik seäl ette tullen.

8. Oh mo liikmed! olge teäl Rõõmsad, et teid
Jesus kannab! Ärra olle kurb, mo meel, Jesus
surmas ello annab, Kui se wiimne passun hüab,
Hauast kutsuda teid püab.

9. Naerge hana pimmedust, Naerge surma,
põrgo hirmo! Jesus sadab rõmustust, Annab
iggaweste armo. Temma lõppetab keik waewa,
Wiib teid ommas seltsis taewa.

10. Zhaldage süddamest Patto hinnust lah-
ti sada, Botke aegsast keigest wäest Omma Je-
sust armastada. Siinna noudko teie südda, Kus
ep olle karta hädda.

276.

Jesu der du meine Seele ic.

Wisil: Jesus surma ärrawoitja ic.

Jesus! peästnud olled sinna Mind so kalli sur-
maga Kurratist, et peäsen minna Lahti sur-
mast, pattust ka. Sedda sinno pühhad sannad
Mulle selgest teäda andwad. Jesus olle abbiks
weel Mulle nüüd siin ilma peäl.

2. Keigest südamest sa noudsid Kaddund lam-
bad otsida, Kui need ühte puhko ioudsid Põrgo
pole eksiida. Sinna Jesus hüüdsid armust: Teie
waesed põrge patrust! Sest so jure tulen nüüd
Ustus; kauta mo süüd.

3. Minna üllekohto-orri Ikka efsin kõrwale;
Polle muud kul patto porri Mo sees, ellan kur-
jaste: Keik mis ial mõrien minna, Põlgab sind,
oh Jummal! sinna Nääd, ei hõpis on mo meel
Däl ja tigge ikka peäl.

4. Minna pean tunnistama, Et head polle min-
no sees; Mis ma heaks woin nimmerada, Kõl
ma tunnen süddames; Agga, ei ma lihha sunnit
Ja so ormo sisse tungin, Ei se lähhä korda weel;
Mis ei tahha, teeb mo meel.

5. Jesand! ma ei tea weelgi Mis mind kur-
jast efsitab Minno meel on kistud lõhki, Et pat
wägga kippitab: Murrest südda nõdraks läinud
Anna andeks mis ma teinud: Ürra lükka ärra
mind, Et ma wihhastanud sind.

6. Jesus! sa mo wõllad olled Maksnud omma
werrega. Lunnastaja! te, et tulleb Se mo õn-
ni: tusseks ka, Et sa piitsa hapad tundsid, Kõs-
ti

ti peäl mo pattud kandsid, Oh siis kauta keik
süüd, Et jään sinno ommaks nüüd.

7. Mitto Ford mind hirmutada Bottab pör-
go hirmoga Kurrat, ja mind ärratada, Et saan
kangest woltelda; Et ei suda sedda kanda, Oh!
siis wotta woi must anda, Kinnita mind üllewelt,
Et ei heida ärra meelt.

8. Sinno werre hamad, naelad, Otkas kroon,
haud, wallo, piin, Kätte ümber pandud paelad,
Altwad keigest häädast siin: Reiad, wermed,
werre-higgi, Ja et hirmsaste sind peksti, Keik
mis ial waewas sind, Rõmustab, oh Jesus!
mind.

9. Kui ma koihto ette tullen, Ükski peäse selle
käest, Aita siis, et lahti peäsen, Seisa issi min-
no eest; Ärra mulle mitte anna Kuulda sedda
hirno sanna; Minna teid ei tunnege, Minge ärra
ra tullesse!

10. Minno wallo tead sinna, Minno waewa
moistad sa; Sinno surma peäle minna Mõtle
ikka lõpmatta. Kurwa süddant mis sees kan-
nan, Sulle, Jesand Jesus, annan, Et se on
so armust ka Kastetud so werrega.

11. Nüüd ma tean: sa mo hädda, Mis mind
waewab, waigistad: Sinna teed kül tõeks sedda,
Mis sa issi tootad: Se ei pea ilmas sama huk-
katusse sisse jama, Sellele saab ello kroon, Kes
waid siin täis usko on.

12. Minna ussun, Jesand aita, Minna nõd-
der pallun sind, Omma rammoga mind täida,
Kui pat, surm siin kiusab mind. Sinno armo
peäle lodan, Ja sind ennast nähha otan, Käüis
Jesus, iggawest Pärrest usso wõitlemist.

277.

Jesu deine heil'ge Wunden ic.

Wisil: Sion kaebab sures waewas ic.

Jesus! te, et sinno hawad, Wallo ja so kibbe surm Mo meelt ikka jahhutawad, Kui on ihhul, hingel koorm; Touseb kurri nou mo sees, Olgo sinno piin mo ees, Et ma sinno ahhastus sed Tunnen, ja so willetsus sed.

2. Kui mo oal meel tahhab sedda, Mis mo lihha himmustab, Seisko meles, et so hadda Porgo tulle kustutab. Riisab sadan raskest, Aita, et ma temmale, Naitan sinno wermed, hawad, Et ta nouud tuhjaks sawad.

3. Kui ma-ilm mind tahhab petta, Laia tee peal awwata, Jesus! wotta abbiks totta, Et ma moitten loymatta Sinno lia koorma peal, Mis sa kannatanud seäl, Et ma woin so jure jada, Kurjad himmud arrasata.

4. Anna, kui mind waewatakse, Kommo omma hawadest, Kui neist südda kihwatakse, Sada mulle ello neist. Olgo, kui mul hadda kaes, So rōdm maggus minno sees, Et sa mulle abbi saatsid, Kui sa mo eest surma läksid.

5. Sinno surm mo tugge olgo, Jummal Onnisteggla: Se mo kinnitusseks tulgo, Et eitunne surma ma! Sinno surma ahhastus Olgo minno rōmustus: So surm, Jesus! andko jälle Üllestouismist, ello, mulle.

6. Jesus te, et sinno hawad, Wallo ja so kibbe surm Mo meelt ikka kinnitawad, Kui on ihhul, hingel koorm. Ello otsas aita sa, Et so pole hoian ma, Rōmo sinno hawust leian, Ja süs julgest ärtawoidan.

278.

Unveränderliches Wesen, ic.

Wifil: Iesus surma ärrawoitja ic.

Iesus, üks sa olled ikka, Keige kallim löpmatta,
 Waigistama Iesa wihha Omma kalli wer-
 rega Tullid, wotsid armo heita Meie peäl', ja
 käske täita. Sinna piddid suriema, Et ma pidä
 din peäsema.

2. Sureks pean sinno armo, Oh sa Tal, kes
 wiggata. Mis sull' teggi sedda himmo, Et sa läh-
 sid surrema? Oh saaks must so südda nähtud,
 Mis ni kumaks armust tehtud, Et ma saaksin
 sellega Omma wallo wähhenda.

3. Et woin hinge waewas sada, Minna waene
 ussine, Ennast sinnust rõmustada: Sedda wäärt
 ma pollege. Siiski nõdral' arstiks tulled, Kur-
 wadele sõbraks olled; Wotta mind ka olla peäl',
 Kes kui Peetrus nuttab teäl.

4. Minno peäle ärra wata, Keige au wäärt
 Talleke! Wotta agga ärrasata Hinge koorma
 kaugele. Sinna moistad selle luggu, Kedda
 waewab patto suggu, Et sa higgi, werre sees
 koorma tundsid süddames.

5. Oh kui wägga se sind waewas, Wagga
 lammas, kallis Tal! Kui sa soudsid hädda lae-
 was Range wihha tule al! Meie pattud teotast
 sind, so liikmed wennitasid; Agga nenda olled
 sa leppitand meid Iesaga.

6. Eas' mind sedda sõbrust maitsta, Mis jääb
 kindlaks iggawest, Eas' mind werre hinda mait-
 sta, Mis sa walland minno eest, Kandes Iesa
 ees mo häbbi Imme-armastusse läbbi Waimo
 ello saatsid Sa Meile jälle sellega.

7. Muu'

7. Mull' so südda lahti olgo, Ja so külje uskese;
Minno südda sinna tulgo, Kui nään, et mo wäes
tike. Joosko minno waim, mis nõdder, Sin-
no hawusse, kui pödder Joseb nelja karrates,
Seäl on wet ja werd ka sees.

8. Sinno werri kinnitago Hinge, üddi, Kon-
did ka; Minno waim uut rammio sago, Tal!
sull' uskus ellada: Berrega mo süddant woia,
Diges wabbadusses hoia, Et siis tapja minnus-
se Putu, ma jään rahhule.

9. Tal, sa andsid ennast mulle: Sinno holets
süddamest Annan jälle ennast sulle, Jään so om-
maks iggawest. Sa nüüd läinud auu sisse Ingli-
selisi: tomma isse Ustaw Tal! so järrel' mind,
Et seäl jouan kita sind.

279.

Du allertieffte Liebe ic.

Wisil: Sion kaebab sures häddas ic.

Reigeüllem armo walgus Mis on armsas
Jesusses! Sedda nouan, et so selgus Jkka
paistaks minno sees! Anna mulle walgustust,
Rahho, õigust, rõmustust, Panne neid mo süd-
damesse, Wotta mind so sülle sisse.

2. Üpres maggus arm ja heldus! Kül ma ollen
rojane; Mul on häbbi, mul on kurbdus, Et
hing on ni wiggane: Agga sa, mo abbimees, Ri-
ku ommo surma wäes, Mis mo süddant rojas-
tanud, Et se nenda hukka sanud.

3. Sada omma surma läbbi, Et mis wägga
himmustan, Keif mo raske hinge többi Raub, ja
ma terweks saan. Jesand Jummal! armwita,
Wotta otsa, pallun ma, Wanna ello peäle teh-
ha, Et uus ello olleks nähha.

4. Et

4. Et sa olled tulnud mulle, Oh siis jã ka min-
nusse, Minna annan ennast sulle Orjaks sinno
rigisse. Soga mind nüüd ehbita, Ja so sees
mind kinnita, Et ma sinno hole hoian. Te, et
sedda õnne leian.

5. Sind ma wallitsen mo ommaks, Üpris kal-
lis hinge kroon! Olgo muul' so ihho roaks. Ja so
werri, mis ma soon. Joda mind so kaewo seest,
Wotta ommast rohkest kãest Armoga mo hiimmo
tolta, Enneses mind hãsti hoida.

6. Adam on sind mahhajãtnud, Ja ka minna
temma sees; Sest on hingele surm tõtnud, Ja
so nõggo polle kães; Wotta omma sannaga
Sedda surmast ärrata, Anna waimo, ello mulle,
Minna annan ennast sulle.

7. Siina olled waggadele Heldest wotnud rã-
kida, Et sa tahhad ennesele Nende süddant kas-
sida. So su meile kulumab, Et se pühha waimo
saab, Kes sind iggatses jo nouab, Jkka palwet
tehha jouab.

8. Waat, se kalli sanna peäle Wõttan ma
sind palluda; Sega tahhan omma mele Keiges
palwes jahhuta: Aita, et sind armokenn! Jkka
ennam iggatsen, Kinnita mind waimo wães, Hoia
omma armo kães.

9. Ärrata so sees mind süles, Üksnes sulle ka-
da, Et saan rõmo sinno süles, Ja woin ilmit
lahkuda. Jã mo sisse wãega, Anna ello, reu-
mo ka, Kui sa minno sees ei olle, Ei siis ello mu-
le tulle.

10. Magus arm! Et Jkka wiha On so lãb-
bi leppitud, Ja, kui waewati so lihha, Selget's
armuks mudetud; Oh siis pallun minna ka,
Minno

Minno wihha kustuta, Armastussega mind täis
da, Et woin armo ülesnäita.

11. Aita, mis sa tahhad, nouda; Olgo, mis
ma teen, so nou; Anna so seest rahho leida,
Sulle feikis anda au! Sinno sanna kuuls
minne Saatko mind, et feik mo tö Woiks
so pühha tahtmist möda Ikka hästi tehtud
sada.

12. Miks ma peaksin weel ennast Ilma pär-
rast waewama? Sada mind so külje hawast
Hinge janno aiama, Sinno hawust, kust on seest
Berri jooksnud ilma eest, Wihha tulle kustus
tama, Põrgo hirmo kautama.

13. Anna, et so külje hawast, Mis wet andis
werrega, Toidust nouan, peäsen waewast, Katta
mind so tiwaga: Heida mind so küljese, Mulle
jä, sa minnusse, Jahhuta mind ommast ellust, Et
so pole hoian wahhust.

14. Winapu, kus külges ollen, Anna rammo
oksale, Et ma so sees kaswan, õitsen, Ja saan
walmis wiljale; Sata ommast rohkest wäest
Wägge mulle tousma tõest, Aita wilja kandes,
nouda: Isalt õnnistamist sada.

15. Sind ma tahhan ommaks wõtta, Et so
paistus maggus on, Omma walgussega tõtta,
Se on minno hinge kroon, Sa tead, et se pudub
weel, Et ta lihha wangis teäl, Sada tedda õige
tele, Et ei eksi temma jälle.

16. Rikku feik, mis kurrat nouab, Aita ilma
lärä sees, Anna, kui surm liggi jouab, Et ma sinno
surma wäes Rahholist lään maggama, Wiimsel
pawal tousen ka So sees, ja so surma pärrast
Taewa lään ma ilma larrast.

17. Aita

17. Alita mind keik sedda tehha, Mis sa mo
käest nouad teäl, Et ma muud ei tea, tahha, Kui
mis tunneb sinno meel. Anna, et ma ühtege
ma sinnota ei te; Juhhata mind, JEsand selgest,
Sulle ennast annan täiest.

280.

Die Liebe leidet nicht Gefellen 2c.

Wisil: Kes Jummalat ni lassēb tehha 2c.

Res tahhab tõest armastada, Teist kõrwast se
ei sallige: Kas päikest ei sa walgustada
Maad ühtlase seält taewa seest: Kas wastast
herrat tenida Ei woi, sest se ei sünni ka.

2. Hing! miks siis lonkad kahhes mõttes?
Ous Jummal warraks arwada, Miks tühiad
asjad sind siis pettes Weel joudwad kinni pidada?
Peab ta sind prudiks kutsuma; Siis pead
sa ilmast lahkuma.

3. Kui tahhad Kristust ommaks hoida, Siis
tedda üksnes himmusta, Ja ärra lasse ennast
woita, Waid tühja rõmo. unnusta: So lihha
peab surrema Weel enne, kui siit lahkud sa.

4. Miks wottad sa siis omma mele Weel sed-
da, mis siin mahhajaab, Ja ürrikesse rõmo peäle
Sul iggaweste wallo teeb? Kas tühhi aur sind
peab ka Siin waimul läilaks teggema?

5. So silmad sind kül rõmustawad, Kui tüh-
jad asjad kätte saad; Siis agga hästi nutta sa-
wad, Kui põrgo pina kannatad: Kes agga nuttes
külwarwad, Need õiskades seäl leikawad.

6. Oh! Jummal, kus need innimesed, Kes
enne wägga ahneste Ma-ilma hüüd ja rõmus-
tused Siin noudsid? nüüd hing järgeste Seäl

põrgo-tulles waewa näab, Ja us se mäddand
tehha sööb.

7. Ma-ilm wiib ommad surnud hauda, Ja
neid ei ial ärrata: Kül ommadel' woib Jesus
jouda Uu, ello anda lõpmatta: Ta auustab siis
ihho seäl, Kui teine surm on teiste peäl.

8. Ilm, miks so asjad tood mo ette? Mis
on mul soga teggemist? Neid pakku omma
laste kätte; Mo pärralt jägo Jesu rist. Kui
jääb mo ossaks Jesuse, Siis keik mis tahhan,
on mo ká.

281.

Christi Blut und Gerechtigkeit zc.

Wisi! So hing oh Jesus! tehko mind.

Kristusse werri, õigus ka, Se minno au kuub
on, et ma Ses kõlban Jummalale nüüd, Ja
kui ma taewa lähhan siit.

2. Ehk tullen kohto ette ma, Et ükski julge kae-
bada: Ma ollen andeks andmist saand, Tal on
mo wõllad kautand.

3. Mo wõlg nüüd risti külge jääb: Kül uhke
kurrat sedda näab. Siis wõlla ramat kauti,
Kui Jesust risti naelati.

4. Ehk õlleks wõlla ramat ka Kül kirjutud mo
werrega: Ma ollen puhhas lahti sest, Ja keigest
wõlia sundmisest.

5. Miks kurrat Kristust risti löi? Sest tem-
ma õigeks palgaks sai, Et hinged ta kääst kad-
duwad, Ja Jesu kätte lähherwad.

6. Ma se in: kurrat isfi ka Näab, et ta kääst
õigussega Keik innimesed lahti saand, Et Jesus
wangid lunnastand.

7. Jesus

7. Jeesus on minno Jeesand nüüd, Se pühha
 Tal, kel polle süüd, Kes risti surnud minno eest:
 Ma ussun sedda süddamest.

8. Et temma werri, ussun ma, On üllem war-
 ra otsata: Keik armo täius tulleb sest, Se mak-
 sab taewast iggawest.

9. Ma ussun, kui neid pattusid Weel paljo
 ennam olleksid! Kõl kurrat werre hinda näab;
 Ja ilma saab, mis temmal' jääb.

10. Ma ussun, et mis hukka saab, Ja huk-
 katusse sisse jääb, Keik lunnastud on iggawest,
 Ja makstud igga hinge eest.

11. Ma ussun, et suur Jummal ka Saand
 omma Poia surmaga Weel ennam ommas koh-
 tus seäl, Kui olleks Adam risti peäl.

12. Kõl olleks süüis tassutud; Kurrat waid
 olleks naeranud: Jummal näggo puduks teäl;
 Et Jeesus peästnud, parrem weel.

13. Keik tunnistajaks olge nüüd, Kuis tah-
 han taewa miina süit: Keik inglid! pange täh-
 hele, Kes taewa au sees ollete.

14. Ehk talle armust ellan ma Ja tenistus-
 wiggata, Keik kurja woidan peälege, Ja patto
 surmani ei te;

15. Siiski, kui taewa tullen ma, Et headust ma
 ei nimmeta: Waid, et ma, kui üks pattune,
 Saan werre pärrast taewasse.

16. Seäl Abram laulab Tallele, Ja pühhad
 hinged ühtlase: Kui ramat lahti tehakse, Et
 pattused on, nähakse.

17. Mis pulma kuub sul, küssid sa? Mo Jee-
 sus isse, wastan ma; Siis kattis ta mind had-
 dalist, Kui paljas peäsin kurratist.

18. Se kalli kue hoidsin ma, Sest issi luggu sellega, Et Kristus omma werrega Ka sedda hoiab wiggata.

19. Kui siis mult küsitaakse weel: Mis teggid sa ma-ilma peäl? Siis ütlen: Kitus Zesusel, Kui joudsin, siis head teggin seäl.

20. Et teadsin, et ta werri ka Keik pattud wotnud uppura, Siis olli se mo rõõm ja au, Et ma ei wotnud patto nou.

21. Kui tulli kurri himmo peäl; Ei se wõind sundida mind seäl: Sest lusti, uhkust, ahnust ka Ma woitsin Talle werrega.

22. Ei minna waidlend nendega; Waid lüh-hemat noud wotsin ma: Ma kaebsin sedda Tallele, Siis peäsin sahti allate.

23. Sest kurjad waimud lahkurwad, Et Jesu werre kardawad; Mis au ei anna Tallele, Segama saatsin kaugele.

24. Siis pühha rahwas sawad ka Suurt rõmo tunda minnoga, Et rõõm saaks tehtud minnule, Siis waimo wä-est laulatakse:

25. Keik au nüüd olgo Tallel sest, Et ta on tappetud mo eest. Ja on keik pattud kautand, Et kõibawaks ma temmal saand.

26. Et ma nüüd ellan ilmas weel, Siis on se keik mo mõtte, meel, Et risti-rahwast tahhan ma Se armo tele juhata.

27. Et kallis, armas Jummal! sa Meid sinno Poia werrega Ni wägga wotnud armasta, Et ei moi ärroarwada.

28. Keik, kes on armo sanud tõest, Leid palun minna süddamest, Et teie muud ei kuluta, Kui sedda ühki lõpmatta.

29. Weel,

29. Weel ennam pallun õppiad, Et Jesu werrest räkivad: Sest igga hing siin tühjats jääb, Senni kui Jesu werres keeb.

30. Oh Jesus! olle kidetud, Et olled lapseks sündinud, Mind lunnastand, ja ilma-ma So kalli werre hinnaga.

31. So werd meil' anna kuluta, Ja tedda pattust peastada, Kes tahhab kui üks pattune Weel kippuda so werresse.

32. Au kunningas, mo Jesuke! Sa Jõsa poeg, ta sarnane; Keig' ilma peäle hallasta, Mis so pool' hoiab, õnnista.

33. Et wallitsend mind armoga, So hawust tahhan tunda ma, Seäl kitelda so õigusses, Ja sinno werre kue sees.

282.

Wenn ich in Todes-Nöthen bin ic.

Wisil: Kui surma tund on ukse ees ic.

Kui ollen surma hädä sees Ja kusti nou ei leia, Siis ofsin Jesu hawades Ja surmas abbi sada. Seält leian nou ja abbi kül Mo raske patto koorma al, Ka surma, põrgo wasto.

2. Ei hädä moi siin ilma peäl Ml paljo wallo sata, Mis Jesu surm ja hawad teal Ei jouaks parrandada. Ja surm mo ello, kasso ka, Mo lotus, abbi keelmatta, Mo au, mo kroon ja warra.

3. Ja kassi, jalgo sirrutab, Mo pattud wotab kanda, Ja omma pea nõrgutab Suud mulle heldest anda. Ja lassib külge pistada, Et selle seest woin wadata, Kui wägga helde temma.

4. Se õige armo üks on se, Mis ilka seisab

lahti. Kui Noal olli hädda ká Ja temmast lae
wa tehti, Et upputusses peásis ta Siis omma
naese, lastega, Mi peástwad Jesu harwad.

5. Neis tahhan minna diete End ikka warjul
hoida, Kut õnest puust üks linnoke Woib tuisus
asset leida Mi káua, kui se waitseks jääb, Mi mo
hing ello puusse lááb. Se ello pu on Jesus.

6. Kui Moses korwa káijo löi, Et wáijajook-
sis wessi, Mi Jesu kúlge pisteti, Kui olli podud
risti, Seált jooksis werri, wessi ka, Se hallikas
on lõpmatta, Mis jahhutab mind surmas.

7. Mull' anna õnsast lahkuda, Oh Jäsa! kõr-
gest taewast, Oh! Jesus õnnisteggia, Mind
peásta surma waewast. Oh pühha Waim! üks
lahti te, Wi iggawesse ellusse Mind armo kae-
wo jure.

8. Nüüd tunnen rahho, rõmo sest, Et sa mind
lunnastanud, Keif kurwastus mo süddamest
On nüüd jo árra sanud. Mo hing, et minne,
Zummal ka Wiib pühha ingli seltsiga Sind tae-
wa rigi siise.

283.

Wer im Hergen will erfahren ic.

Wifil: Armas Jesus sind ma pallun ic.

Kui sa püäd tunda sada, Et se taewa Kunnin-
gas, Jesus, wottaks halledast Ennast sulle
ilmutada; Otsi tedda kirja seest, Kunni leiad
süddamest.

2. Otsi kui need targad tedda, Kunni touseb
täht so sees, Ja on seismas süddames: Siis kúl
õnneks kida fedda, Sest et sulle rohkeste Wal-
gust, õigust antakse.

g. Kui

3. Kui sa olled Jesust sanud, Siis so sees ka
 tõeste Tunnukse ta au ja tõ, Mis so hing on
 kantanud: Temma wägge tunnukse Warsti wai-
 mus selgeste.

4. Siis keik juttud ja keik kõnned On sest heldest
 Jesussest Ja ta armo paistmissest, Tedda noud-
 wad himmud, mõtted, Kunni sedda kallikest Kätte
 sawad kogonest.

5. Need on kangel Jesussest, Kes au takka-
 aiawad, Nakkust, rahho puawad, Kiitlewad siin
 rühjast kumbest, Ilma rõmus ellawad, Eihha taht-
 mist teggewad.

6. Käl need waesed üllesnaitwad, Et neil pim-
 medus on käl, Sest et nemmad hulluste Taewa
 warra ärraheitwad, Wortwad pühkmed selle eest
 Mis neid peastaks surma seest.

7. Egga need weel Jesust orti, Kes, et korra
 peastaksid, Ennast selgeks sataksid, Öppiwad
 käl öppetussi Pähwad kirko, pihtile, Ja ka püh-
 ha lauale.

8. Teed sa sedda wisi pärrast, Mõtteldes, et
 sest saab käl, Siis sest polle kasso sull: Sest sa
 pead süddant ausast Jummalale linkima, Jesust
 uskus otstima.

9. Siis ta annab ennast leida, Kui sa olled
 öppimas, Jutlust kuulmas, luggemas, Ehk ka
 wõtmas pühha leiba: Siis pat andeks antakse
 Ja hing puhtaks pestakse.

10. Siis sa woid ka rõõmsast tulla, Jesu ette
 astuma, Ta kääst armo palluma, Ommas pab-
 wes julge olla, Sest et sa keik omma tõdd, Men-
 da kui ta tahhab, teed.

11. Aita Jesus, et ma nouan Sedda üksnes ilma peäl, Et sa mo sees ellad teäl, Ja et minna hästi jouan Sada sinno sarnatseks Siin ja seäl so kitusseks.

12. Siis ma nenda, kui need targad, Kedda ilmas naertakse, Meletumaks petakse, Sind mo Jesus, ööd ja päwad Tahhan kita, palluda, So ees ausast ellada.

284.

Wisil: Voi! mis minna ollen reinud.

Kui sa risti tulles põlled, Wotta agga kannata, Jesu warjo al siis olled, Kui sa wottad palluda: Omma süddant allanda, Wotta järgest õhkada, Kõl sa siis saad pea nähha, Et so Jesus keik woib tehha.

2. Kes on ilmas näinud sedda, Et on mahajäetud, Kes on põlgnud patto mädda, Ja siin armo otfinud? Keik on wastowoetud, Pattust lahti päästetud: Wotta nüüd ka sedda tehha, Siis saad omma Jesust nähha.

3. Kes siin uskus kindlast nouab, Armo, heldust, allandust, Sella Jesus anda jouab Rohket armo warrandust. Wotta sinna palluda, Otse Pohhe uskuda, Polle siis sull' karta hädda, Jesus tehha woib keik sedda.

4. Kui end patto pärrast waewad, Waene, ussu tõeste: Se on asjata, et kaebad, Gest et Jesus heldeste Aitab: wotta kannata, Temma abbi odata! Ei sul polle karta hädda, Kõl so Jesus pörab sedda.

5. Touseb kaebdus patto merrest Sinno peäle, wotta sa Ikka julgest Jesu werrest: Temma peäle

peäle wereta Mis on waew ja patto sü, Uesä
tedda allati, Ei ta ial sedda laita, Sind ta wõt-
tab tõest aita.

6. Keik so pattud Jesus kandis, Kui ta rip-
pus risti peäl, Wallo sisse ennast andis, Temma
sees sa ollid seäl; Tedda waewas pörgo piin, Kui
ta so heaks hüdis siin: Jummal! miks mind
mahhajättad, Mo eest ennast warjul' petrad?

7. Kui ta pallus rohho-aedas Sinno patto
toorma al; Wärrisemas, sures waewas Olli
siis se pühha Tal: Käl se tedda pigistas, Men-
da et werd higgistas; Mi suur olli temma häd-
da, Kes woib ärramoista sedda?

8. Kui ta rälis seitse sanna Kristis, siis sind
õnnistas: Kui so pattud wottis kanda, Siis sind
wägga armastas: Olli wait kui tappa-tal So
eest pörgo wallo al, Wotris so eest waewa näh-
ha, Sind se läbbi lahti tehha.

9. Temma maksis sinno pattud, Kunni need
keik otša said, Et ta ühte patto jätnud Maks-
matta, et olle wait! Wotta kindlast uskuda,
Omna Jesust palluda, Patto wolg on tassa teh-
tud, Se waew Jesussest on nähtud.

10. Temma wottis patto wölga Ennese süüks
melega, Wottis keik neid omna selga Südda-
mest, ei kelega, Kustutas ka pörgo tuld, So eest,
kes sa olled muld: Sest so südda rõmustago,
Omna Jesust auustago.

11. Pörgo wõtmed temma wõttis Ärra kur-
ja waimo kääst; Ei sind woi se wanna jättis
Sundida nüüd ommast wäest. Ei Ta jätnud
ühtege Woimust ennam temmale: Et sind
Jesus

Jesus armust hoiab, Kui ta kiusata sind püab.

12. Nüüd on sinno kohhus ikka Omma Jesust tenida, Kes teeb ihho, hinge wigga Terweks omma armoga; Anna sinna temmale Ausa tanno allate: Jesus armastab sind wägga, Nenda kaub patto rõgga.

13. Au ja kitus Jesal' olgo, Kes meil annud Poia teal: Kitus Jesussele tulgo, Kes sai ohwriks risti peäl: Pühha Walmo tanname, Semmal' kitust anname. Jesus pörab rõmüks waewa, Ja wiib ommas sülles taewa.

285.

Es glänzet der Christen inwendiges Leben so.

Ommal Wisil:

Kül waggade ello siin seestpidi hiilgab, Eht nemmad kül ilmale naeruks on läind; Mis neile suur kunningas taewast siin jaggab, On temma ükspäinis ilmsiks neile teind: Mis ükski ei moista, Mis ükski saand maitsta: Se ehte sees nende hing wottab nüüd paista, Et Jumala au nende peäle saand tousta.

2. Kül wäljastpoolt näitwad kui alwemad sandid, Kes tüddima-ilmal, mäng inglidel on, Ja seestpidi on nemmad armsawad prudid, Se ehte ja Jesussest armastud kroon. Üks imme ma-ilmas, Kes kunningal' taewas Meelt, hinge ja waimo siin walmista joudwad, Ja temma sees rõõmsaste ellada noudwad.

3. Keik nemmad on lihha sees Adama lapsed, Ja patto juur on neil ka süddames wcel, Ni tundwad ka hädda, kui pattused reised, Ja sõwad ja

ja jowad, kui tarwis on teäl. Kui wotwad tõõd
tebha, Ehk hingab se kehha, Ei olle neist ennam
kui teistike nähha, Kuid et hul ma- ilma wiis
teikis jääb mahha.

4. Waat, seestpiddi on nemmad Jumma-
la suggust, Kes neid sanna läbbi on wäg-
gewast loond, Kui kired ja legid sest Jum-
mala õhhust, Kes neile ka üllemest toidust on
toond. Need inglid on wennad, Kes siis ka,
kui nemmad Siin Jummalat kütwad, seäl
rõõmsaste laulwad, Eks se neid ei rõõmustaks,
kes sedda kuulwad?

5. Siin nemmad kül liguwad, ello on taewas;
On nõdrad, ja kaitsewad mis on ma peäl.
Neil hinges on rahho, kui karrin on ilmas. On
sandid, ja sawad, mis himmustab meel. Dist
waewab neid kangeft, Rõõm jääb neile rohkest;
Ihm arwab neid surnuks, kes ärraläind melest,
Kes ellawad usso sees süddame polest.

6. Kui Kristus, kes nende sees ellanud, ennast
Ma- ilmale näitab ni, kui temma on: Siis neid
ka, oh inime! kui Jummalaid kännast Ja kal-
liste ehhitab Jesanda kroon. Siis tulleb au-
ette, Ja saab nende kätte: Siis selgeste taewas
kui päikesed paistwad, Siis teikide kuuldes suurt
rõõmo heält tõstwad.

7. Ma laula nüüd, õiskage sared ja wessi!
Et Jummalala seme on alles ma peäl. Nüüd on
so kã Jehowa pitser ja kãssi, Kust tunned, et õn-
nistust tootab weel. Kül nendega sinna Saad
haljama misina, Kui ilmub, mis tallele pandud
neil taewas, Mis nendega ühtlase ihkad siin
waewas.

8. No Jesus! Kes sallajas hinge sees ellad,
 Seestpiddise ilma au, illo ja kroon! Oh anna
 kui risti te peäle mind kallad, Et mulle so sallaja
 nou armas on. Ilm hüüdke mind kurjaks, Ja
 pidbago wõdraks, Siin olgo mo ello kül warjule
 pandud, Kui agga so jures rõõm mutie saab antud.

286.

Mosesse eht kässo Waidleminne pattuse
 inimessesega.

Wisil: Jummal, ma ning taewa Loja.

Suis ni julge? waene rummal! Oh sa pimime
 pattune! Eks sa tea, et so Jummal Sinno
 peäle wihhane? Sinno pat on suur ja hirmus,
 Ja sa olled ikka rõmus?

Siin wahhel laula esimest salmi sest laulust:

Dh! kuhho lähhan ma Mo patto koormaga? Kust pean
 armo leidma? Kes saab mull' abbi's joudma? Et keif
 ilm appi tulleks, Mul siiski hädda olleks.

2. Waene rummal! kuhho heidad? Utte kuh
 ho sinna lääd? Kuhho ennast mo eest peidad?
 Kas sa salgad omma tööd? Wata nuhtlust,
 põrgo kårra! Maksa patto wõllad ärra!

2. Oh armas Jesuke, Ma tullen sinnule; Mo peäle
 armo heida, So helde süddant näita, Mind wotta armust
 wasta, So werrega mind kasta.

3. Usjata sa otsid abbi: Jummal on jo wi
 hane. Suur on sinno patto häbbi: Jummal ei
 find kulege. Mõtle, sure patto peäle Tulleb kane
 ge nuhtlus jälle.

3. Ma waene pattune! So peäle julgeste Ma tabhan
 pattud heita, Et woiksin armo leida: Siis sinno pühhad
 hawad Keif õnneks mulle sawad.

4. Woi! mis kurjaks olled lainud? Sul on
 pudo

pudo keigest hääst; Patto orjaks olled sanud,
 Jaäd ka sedda iggawest; Põrgo pina pead sama,
 Ja ka põrgo ikka jama.

4. So pühha werrega Mind pattust puhhasta, Mo kurba
 süddant aita, So armo mulle näita, Keik pattud kinnifatta
 Ja merre põhja matta.

5. Wägga paljo on so patto, Ei sa neid woi
 arwada: Sest sa sanud furi wõlgo, Neid ei woi
 sa tassuda; Weel sa ühte puhko ekhid Hirmsad
 on so ello wiisid.

6. Sa olled minno dn Mo armas Jesukenn', Et sa mind
 pattust peästnud, Ja olled neid ka süstnud So omma haua
 sisse, Seäl matsid sa neid isse.

6. Sinna jättad mahha sedda, Mis so loja
 tahtminne: Sinna wihtad õige tedda, Olled ikka
 wastane! Keik so teggo, sanna, mõtte Ei se kõl-
 ba Temma ette.

6. Ehk suur mo patto tõ, Siis saan neist wallale, Kui
 ma so werre wottan, Se peäle kindlast lotan; Kes sinno jure
 iouab, Kõl häddast abbi leiab.

7. Olle wait! so patto hawad Haiswad otse
 hirmsaste. Wata, nenda haisud touswad Suitso
 wiisil taewasse. Polle ühtegi sust kõlbo: Armota
 sa lähhad põrgo.

7. Mul paljo waia kül; Mis siiski tarmis mul, Mo
 õnneks keik on todud, So werre läbbi sadud; Sega ma
 woidan ärra Keik patto, põrgo kårra.

8. Jummal on jo mõõta wotnud, Walmis
 on sind nuhtlema, Ammo on ta walmistanud,
 Noled pandnd peäle ka: Hukkas olled; tead sin-
 na? Põrgo pole saad sa miina.

8. Ehk kurrat wåega Mind tahhab hirmuta; Mul polle
 siiski hädda, Sa Jesus woitsid tedda, Ja sinaw pühha werri
 kõbb mahha temma leri.

9. Kes sull' sedda julgust annab? Kes sind nenda juhhatab? Kes so eest müüd murret kannab? Ehk kül käst sind ahwardab. Eks sa hakka wahhest heitma Meelt, ja ennast hukka moistma?

9. So werri tbeste Teeb sureimme tõ, Et selle wäe läbbi Keik rahwas leiab abbi, Se peastab surma käest, Ja patto, võrgo wäest.

10. Kui sa Jesust Kristust tunnend, Wottad ommaks temma werd, Temma peäle locust pannend, Siis on otsas minno kord. Kui sa sega maksad wõlga, Egga Jummal sedda põlga.

10. Ma lodan Issand, sest So peäle süddamest, Ei ma woi hukka miinna, Et surnud olled sinna, Ja minno pattud kaännud, So rigi mulle annud.

11. Ugga mis sa tahhad tehha? Kas sa eddespidi ka Ei woi patto ennamm nähha? Ei ma ilmast hoida? Tõssi on: kui tahhad isse, Kül sa tulleid taewa sisse.

11. Mo süddant juhata So pühha waimoga, Et kurja mahhajättan, Wring sinno jure tõttan, Et woin so jure jada, Wring taewa rigi sada.

287.

O ihr Kinder, was wille werden.

Wisil: Armas Jesus, armastaja!

Qapsed! kuis on hinge luggu? Eks se polle selge weel? Ons teil teada; et noor suggu Pea surub ilma peäl? Teada ka, et Issand Jummal Ennam weel kül päike näab, Ja et kõrwato ja rummal Jggaweste hukka läab.

2. Jouaksin ma selletada Teile, mull, ja keisfile, Mis on selle jure sada, Kes ei aia kõrwale. Kuulge; kel on joud ja julgus, Et ta Jesu liggi saab,

saab, Tedda ehhitab seest walgus, Wäljast wägi kinnitab.

3. Tulgem, wotkem otša tehha Selle peäle warši nüüd, Mis ei lasse armo nähha; Tagga nege kurratid! Minge sea karja sisse, Kui teil on se lubba ká: Lapsed! Tal teid hoiab isse, Tema jure ruttage.

4. Puhtad waimud, wennad! waatke: Kord meil' seátud illusast; Tulge seltsi, hoidke, saatke Jggamees ka omma last: Kui siis Jsa ette sate, Kummardades üttelge, Mis siin meie wisist náte, Sitast hakkas armo tó.

5. Tutle meie jure warmalt Pühha laps, Immanuel! Meie liikmed on so párralt, Hinged ostsid ennesel; Mei' eest kárkis wotsid mata, Traakside sees káisid ka. Keik so armo nouud sada Meie kassuks tulles.

6. Alita, et so ees siin káime, Dmima tahtmist rikkume Kangekaelust surretame, Tórkumisest lahume, Pihha noud ja ellitamist, Kawwalust ka kowwaste Wihkame ja kárratssemist. Amen, nenda sundko se!

288.

Jch rühme mich einzig der blutigen ic.

Ommal Wisil:

Ma kiitlen ükspäinis neist werrisist harwust, Mis Jesus on tunnud kúl kássist, kúl ialgust: Ma mássin end neisse, ja uskus neis ollen, Et rómo saan tunda, kúi taewa ma tullen. Et rómo saan tunda, kúi taewa ma tullen.

2. Ma-ilm! mássa, mólla, ja prassi kúl sinna; Mo Jesust, kes lahke on, auustan minna, Ebf walfo

walko lööb, pitkne ka mürristab waljust; Ei süis
 Eilma Jesussest lahku, mo kaljust. Ei süiski ma
 Jesussest lahku, mo kaljust.

3. Kes waesed on waimus, neis Jesus kül as-
 sub, Keif kibbedat wallo ta rõmoga tassub. Et,
 süddame Jesus! se keif mul on teada; Sest haf-
 kan so ümber, ei woi sinnust jada. Sest hakkab
 so ümber, ei woi sinnust jada.

4. Oh waatke! seäl tulleb mo Jesuke rõõm-
 fast, Ja ümber mo kaela ka hakkab ni armsast.
 Oh lusti: oh rõmo! mis jahhutab wägga; Kes
 Jesusst ei nouaks nüüd iggawest tagga? Kes Je-
 sust ei nouaks nüüd iggawest tagga?

5. Mo Jesusse peäle käib keif minno mõtte,
 End annan ta orjaks, ja keif temma kätte; Ja
 üllem mo mielest nüüd ollema peab Ni kaua, kui
 Jummal siin ello mull' seab, Ni kaua kui Jum-
 mal siin ello mull' seab.

289.

Ich bin ein kleines Kindelein 16.

Wisil: Nüüd on se pääxo jo lõppenud.

Ma ollen weike lapsoke, Ja püan õnnistust;
 Ma ollen, rammust, nõdroke, Ei tea hakkas-
 tust.

2. Sa ollid, õnnisteggia! Mo heaks üks lapsok-
 ke: Sa peästsid omma werrega Mind waewast,
 häddastke.

3. Noud, armas Jesus! anna sa, Et tänna-
 da woin sind: Ma ollen ilma kartmatta, Et ar-
 mastasid mind.

4. Ma mõtlen, sest et kuulnud ma, Et mo noort
 süddant kül So andeks olled tahtnud sa; Se polle
 nalli sull'.

5. Süis

5. Siis wotta minno süddame, Mo kallis Jesuke! Ma tean, et on so omma se, So omma, armoke!

6. Mind wotsid lapses wasto sa ristmisses heldeste, Ja kui weel ollin moistmatta, Mind loid jo ueste.

7. Mo hing nüüd terweks, selgeks ka Sal pestud puhtaste: Käl sedda tö-est ussun ma, Mis on weel hinge tö?

8. Kui rootud, hing peab ka, Mo Jesus! ollema So omma, tiggedusseta End puhtaks pidama.

9. Et olle joudo ühtege Mo waese lapse kääs: Müüd aita Issand Jesuke! Sa ainus tuggew mees!

10. Mo süddamekest hoia sa Se eest, mis rojastab. So werri pessi, puhtaks ka Weel peab, puhhastab.

11. Kui forristad siit ilma seest Mind norest, mis on sest? Ma peäsen mitme hädda kääst, Saan rahho iggawest.

12. Kui ennam aasto pean ma Siin seisima, wannaks lään, Mo kulla Jesus! aita sa, Et paljo head ma teen.

13. Kui pühhastata saan elland ma, Gest seks sain ristitud, Siin õnsa otsa sata sa, Ja anna mulle suud.

290.

Du sagst, ich bin ein Christ ic.

Wisil: Oh wagga Jummal, kes keik ic.

Ma risti-innime, sa ütled; Kas on tõssi? Et usk ja ello hea, siis hästi kääb so kääsi Mis

sinna ütled nüüd, sesamma nouan ma, Et olleks minno usk pääw päwolt laitmatta.

2. Ma risti-innime, sa ütled; kas sa püäd, Et Jesust Issandaks ka pühhas Waimus hüäd, Ei palja kelega, kas usso tõ so lä? Kui sedda polle sull', siis naero jut on se.

3. Ma risti-innime, sa ütled; kas siis ihkad Sa sedda mis on hea? kas keik, mis kurri, wihtad, Ei Kristust armasta, kes patto armastab, Ei risti innime, ehk seks end nummetab.

4. Ma risti-innime, sa ütled: Temma peäle Ma ollen ristitud: siis saon ma armo jälle. Baat? et sa temmaga seäl ennast kihlanud, Kas armo seädust ka sa olled piddanud?

5. Eks sedda armo sa jo ammo unnustanud? Kas olled tõeks teind, mis sinna tootanud? Kas õiges uskus sa ta sanna piddanud? Eks wanna innime so sees ei ellanud?

6. Ma risti-innime, sa ütled; sest ma kulen, Mis pühha õppetus; ka kirja hästi loen: Ma küssin; kas sa teed, mis kirri õppetab? Ei kuuljat, teggiad waid Jummal auustab.

7. Ma risti-innime, sa ütled; püan sada Mo torra pihtile, seäl patto tunnistada. Ma pallun wägga sind: mo söbber: wasta mull', Kas pärast sedda siis on parrem ello sull'?

8. Üks ikka olled sa: so teud, mõtted, sannad Käl pärast pahhemad, so nouud on need wannad; Mis head näikse weel, ei paigast kolba se: Keik on täis karwalust, kui watan öiete.

9. Ma risti-innime, sa ütled; ollen sanud Ka Jesu lauult se, mis temma tootanud. Ma pallun, näita

näita mull', kas sest sull' kasso saab? Kas udes ellus sind se werri finnitab.

10. Ma risti-innime, sa ütled, ma käin kirikus, Ma loen ramato, Ma laulan, pallun, rõnus! Need asjad on küll siis wast head keelmatta, Kui usk so süddame teeb puhtaks lõpmatta.

11. Küll risti-innime ma ollen, sinna ütled. Ei sinno ellust nä ma sedda, mis sa kiitled. Kes Jesu järrel käib, se on ta pärralt ka, Selsammal on üks meel Jesusse melega.

12. Kui selget armastust usk ikka wälja kedab So uest süddamest, ja armoga sind sõdab; Kui olled allandik, ja õige tassane: Siis olled tõeste üks-risti innime.

13. Mi kaua agga, kui so pahha wiis mull' näitab, Et uhkus, wallatus so süddant alles täis dab: Kui wiikka, kaddedust täis on so kurri meel, Siis risti ellust sa küll kangel olled weel.

14. Ma risti-innime, sa ütled: ei nä minna Et sedda parramat, kui pagganad teed sinna, Ei te sa sagedast, mis targad pagganad; Küll koho to päwal need so peäle kaebawad.

15. Oh! ärra kiitle sa end risti-innimeseks, Runni sull' sawad usk ja teud tunnistusseks. Ei olle sannust küll: üks risti-innime On, kui ta nimmi käib, seest õige, tõssine.

16. Et risti-innime ma ollen, armust anna, Et murretsen, et ma ei paljast nimme kanna. Kel nimme jures tõ et olle ühtlase, Ei tulle ial se so jure taewasse.

211.

Wena erblick ich doch einmahl zc.

Wisil: Mis olled sinna armas Jesus zc.

Millal ma saan sind, armas Jesus, nähha?
 Tötta, kül sedda woid sa pea tehha: Him-
 moga hüab so pruut: tulle Jesus, Oh tulle Je-
 sus!

2. Mo Farjane! waat! nödder ollen minna,
 Et ma ei lahku sinnust, sada sinna: Mo rammo
 löppeb, kui sind ei sa nähha! Mis ma woin
 tehha?

3. Sioni tütred, Peio jure tötke, Kes terweks
 mind teeb, temmal' dölda wötke, Et minna tem-
 ma armastussfest pöllen, Ja pallaw ollen.

4. Et armastan, oh tähhed! waljust hüüd-
 ke, Et armastan, oh jöed! hüda püüdke! Mis
 ial heält teeb, ütle: Tal on armas, Mo melest
 armas.

5. Suud minnuse Ta wottis üksford anda,
 Keik minna warsi ei woind mißski panna; Tem-
 mata polle rõmo, keik muud asjad On mulle
 alwad.

6. Tuhhatford minna tahhan omma wenda,
 Tuhhatford ihaldan sind, omma wenda: Ei
 lange melest se, kes on mo omma, Ma temma
 omma.

7. Mis wibid sa, mo hinge himmo, Jesus!
 Ma otan, et sind kätte saan, oh Jesus! Waim ja
 so pruut, need ütsewad: oh tulle! Te rõmo mulle.

8. Müüd tulle jälle, keige armsam söbber, Ja
 jõe fermeminne kui üks pödder: Suud mulle
 andma, minno jure tulle, Se maggus mulle.

6. Mo

9. Mo sõbra heäl, et kuulge, hüab lahkest,
Mo sõbra heäl se jahhutab mind rohkest; Ja jal-
lad seiswad õli-mäel heaks meile; Suud an-
nan neile.

10. Täis rõmo õistan, et se Lorda läinud, Et
omma kallimat head ollen näinud, Ja parralt
ollen ma, mo parralt Temma, Ükspäinis Temma.

11. Sioni rahwas, kes mo sõbra näinud, Kes
teid on taewas üleskirjotanud, Oh neitsi-wäggi,
nüüd keik olge rõdmsad, Keik olge rõdmsad.

12. Et rõmustage; mind mo sõbber hoiab,
Se peigmees rohkest armoga mind toidab: Ja
parralt ollen ma, mo parralt Temma, Ükspäi-
nis Temma.

292.

Erleucht mich, Herr, mein Licht.

Ommal Wisil:

Mind, Jesus! walgusta: Ma ollen isfi rum-
mal, Ei tunne ennast ka. Ma tean sedda
kül; Üks teine järg on mul; Ma polle süski weel,
Mis sünniks olla teäl.

2. Ma olin ennemuist kül wägga hästi rah-
hul, Ei teadnud kurbdussest: Nüüd selge tülli
käes, Ja murre süddames. Kust tundsin rõmus-
tust, See teeb mull' ahvastust.

3. Ma tean tõ-este, Et mulle warra kahjo Ei
sedda wallo te; Mul on head sõbrad weel; Ei
karda waenlast teäl, Ei ihho waewa nä, Keik
tarwidus on ka.

4. Oh! se on hinge piin, Gest süddamest ta tou-
seb: Se ahvastab mind süin, Ja murrab kondid ka,
Et ma ei seketä, Kas sa mo Jesuke, Ja ma so talleke.

5. Ei olle iggamees, Kes Jesust ommaks kladab, Ka-tõ est temma sees; Se agga senna saab, Kes meel kautab, Mis tahhab lihha meel, Ei ella ennesel.

6. Se pettab ennast tõest, Kes sedda wisi mõtleb Siis ussun süddamest, Kui keif se patto eest End hoian keigest wäest, Mis saatwad häbbisse, Ei pagganadke te.

7. Se Jesust kätte saab, Kes ennesest on lahkund, Ja mis ilm armastab, Au, rikkust, rõõmusust, Keif lihha himmustust Siin wihtab süddamest, Ja nouab Jesust tõest.

8. Se on se usso heäl, Ja temma põllew himmo; Mo Jesus! olle teal Mo kaljo, kilp, ja au; Mind saatko sinno nou. So pärralt ollen ma Ning jään ka lõpmatta.

9. Kes sedda diete Ei tahha, se ei ussu; Ja wihtab Jesusse, Teeb kodda liwa peäl, Mis pea langeb teal; Sest usso finnitus On Jesu lep-pitus.

10. Sest on se wigga käl, Mo armastus ei kõlba, Mis tännini on mul So wasto, Jesuke, Et ilma rõõm ja rõõmull armsam olnud weel, Kui sinno nou ja meel.

11. Hing! panne tähhele: Ma pean julgust wotma, Et saaksin rahhule. Kui lahked süddamest Ma itmast, lihha tõdõt, Ja ellad Kristus'ses, Siis õige järg so kääs.

12. Sa waene! tahhad sa End teelda kuningale? Kel joud on otsata, Kel on keif rikkus, au, Keif wäggi, tarkus, nou, Kes, mis ta lonud teal, Ka peab lilewel.

13. Kui üksford hukka läâb, Mis ma peäl
on, ja taewas, Siis temma ikka jääb, Ei lõppe
ialge, Ei temma surrege; Ja kedda tunneb ta,
Sel õn on otsata.

14. Kes agga aegsaste Siin temmaga ei leppi,
Se jääb kül hädasse, Lääb hukka iggawest,
Eh' touseks filmadest Wet kül ni rohkeste, Et
woaks wolaste.

15. Kui Jummal armoga Nüüd leppimist sull'
pakkub, Siis wotta wasto ka, Ja ütle: sinnule
Ma annan, Jesuke! Mo ihho hinge ka, Keif
puhhas wotra sa.

16. Mis tahhad, te moga: Mind walmista
waid sulle Nu-riistaks, illuks ka, Et ikka kidan
sind; Kui issi lattad mind, Ja puhhaks saab
mo waim, Siis ollen armo taim.

293.

Mein Heyland lehre mich recht lieben.

Wisil: Kes Jummalat ni lassib tehha.

Mind õppeta sind armastama, Mo kallis Dn'
nisteggia! Mind wotta sinna wahwastada,
Ma ollen willets sinnota; Et ellust ni hea meel
on sul, Siis olle armust arstiks mull.

2. Ei minna woi sind armastada Mo ommast
wäest, sest pallun ma! So armastust mo sisse
sada, Mind sedda hästi õppeta, Et ikka sinno
armo naân Ja armastusse sisse jään.

3. Mind sada isse armastama Sind keigest
wäest ja kindlaste, Seks wotta süddant walmis-
tada, Et ussin ollen kowwaste, Sind armasta-
ma iggawest, Kui armastad mind keigest wäest.

4. Et woin sind ikka armastada, Se on so
D 5 feige

Teige üllem tõ; Siis minno sisse sedda sada: Mo
ommaks, armas Jeesus, ja Keik omma armastus-
tussega, Et ma ei ella sinnota.

5. Ei sinnota woi minna tehha Ei ühtegi, mis
kõlbab teäl: Ma woin kül pea rõmo nähha Muist
asjust, mis on ilma peäl: Oh ärra salki sedda
sa! Et minna muud ei armasta.

6. Kui sinna annad ennast mulle So armastusse
wäega, Siis õõd ja päwad tulled sulle Mo
sees sind ennast armasta; Mo seest ma leian
kõrwalust, So kääst saab õiget armastust.

7. Et selge armastus sa olled, Mo hinge suud
nõud lahti te, Et sa mind sega sõõtma tulled,
Muud himmo kela, Jeesuke, Mo armastus! et
puhtaste Sind armastan ja kõrwaste.

8. Kui armust annad armastada Sind; nen-
da, kui on kõhhus se, Siis woin so armastust
täis sada; Ja sinno armastusse tõ Jääb min-
nusse, kui on so sees: Ma maitsen sedda südda-
mes.

9. Et muido surnud ollen, tead; Sepärrast
omma armoga Mo armastus, kül isse pead
Mull' rahho saatma lõpinatta, Et iggawest sind
armastan, Ja sinno hallastust täis saan.

10. Oh wäggede Jehowa, sada! Sa olled
armastusse mees, Et woin sind hästi armastada,
Se on ükspäinjs sinno kääs: Oh armastamo
Jeesand mind: Ma armastan siis jälle sind.

294.

Ach Gott, mich drückt ein schwerer Stein ic.

Wisil: Kristus on meie patro eest ic.

Mind waetwab wägga raske koorm; Kes
wõib

woib se mo peält wõtta? Sull' teada on mo wallo, surin, Oh Jummal! appi tõtta. Jeesus ellab, surnud ma, Oh Jeesus, se mo murre ka: Ei woi ma leida tedda; Oh hädda!

2. Kes sedda kiwõi weretab Mo peält, mis wägga raske? Mil haua-üks süs lahti saab? Millal rõõm tulleb mulle? Ets ma pea surma kääst Nüüd lahti sama usso wäest? Kes on se, kes mind peästab? Kes peästab?

3. Kurb südda, ärra arraks sa: So Jeesus tousnud ülles, Keif pörge wäggerikkub ta: Pat poob jo risti külles. Kõl ta omma surmaga Sind peästab patto rojast ka, Ja waimo ello annab Kõl annab.

4. Ta tousnud on, et temmega Sa pead tousma surmast Ta wäest, teeb sind õnsaks ka Et abhastuskes rõõmsast Risti al kaid temmaga, Woid surma orrust peaseda, Ja rõõmo sisse sada, Kõl sada.

5. Ei Jeesus jätta taggasi Sind, et ta ele läinud, Ta kiskub katki paeladki, Misga sa wängis káinud: Sind wottab hauast tommada Keif ilma sinno murreta, Ja sind so wallust peästab Sind peästab.

6. Sind pühhad inglid kaitsewad, Et Jesu jures olled: Need sinno eest süin sõddiwad, Kuni sa taewa tülled: Otsi omma Jeesusest, Kes risti lõdud sinno eest, Seäl, kus ta surmast tousnud, Kus tousnud.

7. Se pole patto haua sees, Kes touseb uskus ülles, Kel temma sanna süddames, Se ikka, on ta külges. Süis olle ussin innime! Ta pole pöörma

põdrma kermeste, Siis raske loorm kül kaub,
Kül kaub.

8. Müüd patto hauast pöggene Ja taewa pole
tõtta, Ma-ilmast uskus taggane, Keik kurja mah-
hajatta. Jesus näitab ennast kül, Kui parrast
õssa pea sull', Et woid ta pole hoida, Woid
hoida.

9. Mind, Jesus, waimus walmista, Et ellada
woin sulle, Kunni mind wottad ärrata, Ja kro-
ni anda mulle, Mis teises ilmas sinno kæs On
walmis auu, rigi sees. Oh Jesus palwed kule,
Oh kule!

295.

Warum willst du doch für Morgen se.

Wisil: Miks mo südda ennast waewab.

Mis, kui paggan, innimenne! Hädda sees
Hoomse eest Olled murrelinne? Mis sind
raske murre aitab? Jummal se Waikesteste Sind,
kui nälg on, toidab.

2. Jummal on sull' ello annud; Jhho sa Hin-
gega Olled temmalt sanud. Ei ta neid woi
jätta jälle litmatta, Kes siin ka lootwad tem-
ma peäle.

3. Urra kaeba nenda hädda: Mis ma sõõn?
Mis ma joon? Jummal sadab sedda. Jhhule
ta toidust annab, Ja mis weel Tarwis teal Se
eest murret kannab.

4. Eks so ihho parrem olle, kui se leib? Tem-
mal täib Rohkest anda sulle Keik mis sõdab sind,
ja jodab; Eest ta meel Selle peäl Käib, kes ted-
da otab.

5. Meel, mis selga pannen? mõtleb; Jesuke:
Urra

Ärra te, Mi kui paggan; ütleb. Wata põllud,
wata metsed, Lillikest, Kohhokest; Need teik häs-
ti seiswad.

6. Kas on linnokeesel murred, Kust ta saab,
Mis ta sööb? Kas ta nälgä surreb? Temma
lodab loja peäle, Hüppab seäl Oksa peäl Rõõm-
sast, tõstab heäle.

7. Oh! se õige usk on waia: Olets se Meie
Lä; Woiks, mis tarwis sada. Zummalast kes
linni hakkab, Eijä ta Abbita, Rahhul walwab,
maggab.

8. Kes siin õigust takka nouab, Üllemaks,
Kallimaks Armo riki peab, Sellel Zummal süa
annab, Sua ka, Waewata: Temma cest hoolt
kannab.

9. Ma ilm noudko tühja agga; Minno meel
Peab teäl Noudma Jesust tagga: Ehk lül wõt-
tab heldest melest Wahhest ka Wibida; Siiski
altab tõest.

10. Kui mo usko katsma tõttab, Andid ka,
Mis saand ma Mo läest ärrawõttab: Kui, mis
mul on, lähhäb nurja; Heaks ka se Minnule
Tulleb, ei te kurja.

11. Ta woib mull teik jälle anda, Wottab ta,
Eluks ka Panneb omma sanna; Oh! kui mon-
ni waene ellab Murreta, Ennast ka Hädda war-
ral toidab.

12. Jesa holeks ennast andwad: Tahhab ta
Nemmad ka Baiksest risti kandwad. Temma
tahtmist nemmad liitwad; Kuida ta Nendega
Seab, aega wiitwad.

13. Zummal siiski appi tõttab, Annab tõest
Dallokest, Kuulda kaebdust wõttab, Rõmustab
neid

neid süs, kui hädda Sureks saab, Eöppetab Ak-
fittselt kül sedda.

14. Hinge eest need murretseswad, Jesusse
Harusse Remmad kermest jookswad; Sesi et
temma kallid harwad, Kui waew ees, Hädda
Eäes, Keile abbiks sawad.

15. Näüd, mo Jesus! rõmuks olle, Rauni-
kenn', Minno õn! Eoidusseks mull' tulle. Mure-
retse mul hinge warra; Ibhule ühtege Siis ei
olle ärra.

16. Keik mo pudust, Jummal! annan Holets
sull', Keik, mis mul Waewaks on, mis kannan,
Murretse, wait tahhan olla, Palludes, Kum-
mardes Ka so ette tulla.

17. Tanno anda tahhan jouda Sulle seäl,
Ning ka teal So pool' ikka hoida Keik so auuks
minna pannen, Jä mull' sa Osfaks ka Armas
Jesus! Amen.

296.

Was kan ich doch für Danck.

Wisil: Oh wagga Jummal, kes 2c.

Mis tanno moistan ma Oh Issand! sulle an-
da, Et kannatussega Mind wotsid kaua
kanda? Kui teggin Eöwowerust Ja patto allate,
Ja wihhastasin sind Mo Jummal! iggapä.

2. Kül surest armust sa Mind santi armasta-
sid: Ma hullutasin peäl: Sa ikka hallastasid.
Kül wasto oksa ma Jäin pattusipöörmatte: Ei
sa mind nuhelnud; Waid wotsid kannata.

3. Et ollen pöörnud näüd, Sa ükski oled teis-
nud, Et kurja waino riik, Eö, mo sees hukka läi-
nud

nud, So arm, mis ullatab, Mo Jesus! taewas
ni, On minno kirowist meelt Teind pehmeks poh-
jani.

4. Kõl moistsin pattoga Sind, Jummal! wi-
hastada, Ma agga ennesest Ei joudnud armo sa-
da: Ja hukka minnes ma Kõl joudsin langeda;
Ei joudnud issege Mo pattust touseada.

5. Sa tõstsid ülles mind, Ka teed sa nähtsid
mulle, Mis pean kätina ma: Eest tanno annan
sulle, Sind, Jummal! kidan ma, Et wihtkan patto-
to, Ja wanno teggusid Müüd melega ei te.

6. Et agga ueste Ei lange patto fisse, Siis
anna minnule Se pühha waimo isse, Et selle läbbi
ma End hoian patto eest, Ja ue melega Sind
tenin süddamest.

7. Mo ello aial mind Müüd wotta sata sinna,
Et ilma sinnota Ei sada ennast minna. Kui en-
nast sadan ma, Säs efsin ikka peäl, Kui isse sa-
dad mind, Siis teen, mis kohhus, teäl.

8. Oh JESu, wotta sa Mo palwet möda teh-
ha! Voeg, Jesus! anna mull' So omma wägge
näha, Oh kallis pühha waim: Mind sada ikka
teäl, Et ma sind tenin siin, Ja iggawest ka seäl.

297.

Uebster JESu, was vor Mich.

Wisil: Kes Jummalat ni lassed tehha re.

Mis waewa olled sa mo pärrast, Mo Jesus,
wotnud kannata, Et sa mind siit ma-ilma
pärrast Ja pattust saaksid peästada: Sa nou-
sid warra, hilja mind Beel enne, kui ma tund-
sin sind.

2. Sa

2. Sa olled keik so auustussed Mo waese pär-
rast kautand, Sa jätsid taewa rõmustussed, Ja
ollid. Ma peäl üsna sant; Sa lastsid ennast lai-
mada, Et sa mind saaksid aidata.

3. Sa jätsid omma riki mahha, Nu järke
kroni melega; Siin sa ei noudnud au, ei rahha;
Waid sullaseks said rõmoga, Et minno hing so
palgaks saaks, Ja kunniglikuks emmandaks.

4. Weel suremat hoolt mo eest kandsid, Kui
läksid risti surmaste, Ja omma hinge pandiks
andsid So Jesa kätte taewasse; Et sinnoga
mo hing kui pruut Saaks iggaweste kihlatud.

5. Et nüüd mull' olled walmistanud Keik seda
da, kallid Jesuke! Ja mind weel ennain ar-
mastanud, Kui isse ennast armoke! Siis joud-
ko se pääw tulla ka, Mil sedda keik saan mait-
seda.

6. Mind wotta omma rigi sisse, Ja terreta
mind heldeste, Mull' anna suud, mo peigmees
isse! Mo hinge hoia järgeste, Et ta so sõbraks,
prudiks saaks, Ja kunniglikuks emmandaks.

298.

Meine Seel' ermuntre dich ic.

Wifil: Armas Jesus axoxwita ic.

Mo hing! Jesu armastust Wotta süddameste
panna: Ta näab surma ahvastust; Saks
so süddant hopis anna; Wägga ustaw on so
Jesús, Olle temma pärrast rõmus.

2. Dige Jesa poeg se on Sinno sü eest risti
podud, Pea peäl on terraw kroon, Werriseks
ta ihho lödud. Ta on so eest urmiseks pekstud,
Sedda armo kusti leitud.

3. Sure

3. Sure pina piddid sa Jggaweste põrgus tundma, Mitme patto parrast ta, Taewa rõd, must ilma jäma: Agga Jesus patto kannab, Rohket armo sulle annab.

4. Temma rist on waigistand Jummalas so Isa wihha, Kässo needmist lõppetand, Wot-
tis pahha keik heaks tehha: Rõhna, patto, sur-
ma wotits, Armust sulle taewast andis.

5. Mis nou tulleb piddada? Mo hing! mis sa tahhad tehha? Jesu waew on naljata: Tem-
ma armastus on nähha; Mõttele, mis on sinno kõhhus, Et so Jesusel on woimus.

6. Ei woi ial temmale Mingisugust tassuta-
da: Head teeb mulle liaste: Laiskust wottab teo-
tada, Et ma pissut armastanud Sedda, ja kül-
kurwastanud.

7. Mis on sündind pahhaste, Sedda mah-
hajätma tõttan: Nou ma pean kindlaste, Et ma
teist teed kâia wõttan, Kus ma Jesusst üksi ihkan,
Ja mis kurb-ta melest, wihkan.

8. Pattud! tagganege nüüd, Ei ma ennans
teid ei falli; Teile, teile on need süüd, Mis mind
tewad sellest lahti, Kelle sees on üksnes ello, Arm-
ja keik mo hinge illo.

9. Jesus Annisteggia! Wotta mind so om-
maks seâda: Sinno parris ollen ma; Gest ma
tahhan truiks jâda: Sulle ellan, risti kannan,
Sures end so holeks annan.

10. Jesus! sinna olled se, Kelle jure ikka tõt-
tan, Sa mo omma, minnage Sinno ommaks
ennast jâttan. Mis sull' armas, armas mulle:
Pahha mull', mis pahha sulle.

11. Mis sa tahhad, tahhan ka: Süddames on sinno sanna; Peksad sa, wait seisan ma; Mär giks, pandiks Waimo anna, Et ma taewa rigi pärrin, Julgest ma se peäle surren.

12. Se nou jägo löpmatta; Jesus on mo ainus ükski: Temma omma ollen ma, Ta läest mind ei kisu ükski. Temma mind ei jätta mahha, Ei ma tedda jätta tahha.

13. Woime süit jo hingele Sedda rõmo, rahho leida, Kui end uskus kihlame Jesuga; Kui ta woib näita Meil' ni paljo head siin waewas: Woi! mis sünnib pärrast taewas.

14. Woi! mis maggus ello wils! Woi! mis rõõm, au, diskaminne! Woi! mis rahho tulleb süis, Kui saab otsa woitleminne! Ikka, ikka Jesust kidan, Jesussega aega witan.

15. Igga tunni rõmustan, Kui se peäle mõtlen minna, Tännoga sind auustan: Keif, oh Jesus! annad sinna; Se mull' uskus kindlasti tulgo: Mo sees sinno wäggi olgo.

299.

Wifil: Oh Jummal wata heldeste re.

Mo hing! mis aega witad sa, Ja watad patu to peäle? Eks olle Jesus armoga Sind lahti ostnud jälle Ni kallist sinno pattudest, Sind kannud ommas süddames, Kui rippus risti sambas.

2. Et wotta kindlasti uskuda, Et Jesus lunnastanud Sind: walwa nüüd ja pallu ka, Kunni ta abbi sanud: Mind santi, Jesus, juhata, Ja mind, kes nõdder, kinnita, Et sinno harjus ollen.

3. Mo kallis Jesus! aita sa, Ja juhata mind järgest,

järgest, Et waene rummal ollen ma, Mull' ab-
biks tõtta kermest: Ja aita uskus woitelda;
Mind kinnita so werrega, Ja hoia ommas ha-
wus.

4. So kätte, Jesus, annan ma Nüüd omma
hinge, ihho: Mind armust järgest tallota, Et
ollen waene pihho. Mind hoia omma sülle sees,
Siis rõms kül on süddames, Ei karda minna
hädä.

5. So holeks jägo minna ka Sest tunnist ja
sest päwast, Mo Jesus! pea murret sa, Et ma
so werre waewast Saan kasso, et sa kannatand,
Ja kalliste mind lunnastand, So hawusse jaän
minna.

300.

Was giebst du denn, o meine Seele!

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha re.

Mo hing! mis annad Jummalale? Kes keik
sull' annab iggapä, Eks tulle ühtege so
mele? Mis armas olleks temmale? Oh anna
süddant temmale, Se on ta mele järrele.

2. Mis on ta pärralt, se ta ihkab, Kell' tulleb
süddant anda siin? Ei kõhnale, kes ello wiikab,
Kus ta on, seäl on pörgo piin. Ükspäinis sulle
tahhan ma, Mo Jummal, süddant ohwrida.

3. Siis wotta ni, kui tahhad, ohwriks Mo
meelt, mis sinna ueks teind, Mo süddant pal-
gaks, armsaks sagiks, Et se eest olled waewa
näind: Ma annan sedda keelmatta, Se on so
omma, makstud ka.

4. Eks sellel' tulleks süddant anda, Kes om-
maga mind rõmustand? Sull' woin ma armo
nimine

nimme panna, Kes surmani mind armastand.
Mo meel, so meel, üks olgo se, Ja mulle sa,
ma sinnule.

301.

Auf Seel und danke deinem Herrn.

Ommal Wisil:

Mo hing, oh anna süddamest Nüüd tänno
Jesandale, Kes sind sel õsel kahjo eest On
heldest hoidnud jälle; Jo päike näitab sull', Mis
warra Jummalal, Mis usklikude silma ees On
näha hülgwa laste sees.

2. Oh Jummal, ei kül joua ma Se armo
juttustada, Et ihhule jo wõtsid Sa Hea hingas-
misse sata. Ei ma woi kita kül Head, mis sa
teinud mull' Ja teistele kes lootwad ka, Kel õige
ust on minnoga.

3. Oh minno hinge karjane, Ma kidan sinno
truust, Mis sinno waeste lastele Pääw päwalt
näitab heldust, Sind tännab südda ka, Et mind
mo perrega Sel õsel wõtsid kaiseda So pühha
ingli wäega.

4. Mo armas Jummal, aita nüüd, Et nenda
ellan minna, Et ma ei koorma patto süüd Mo
hinge peäle tänna: Waid tulgo minno tö Nüüd
kassuks hingele, So sure nimme kitussaks, Ja
minno liggimesse heäks.

5. Mind armust hoia keige eest, Mis hinge,
ihho waewab, Ja anna, pallun süddamest, Mis
sinno õnne sadab: Oh kela meie peält Tuld, näl-
ga, sõa heält: Kui sadad risti willetsust, Siis
anna abbi, kannatust.

6. Keik meel wõttan wasto Sult, Mis ial
peäte

peäle panned ; Ma tean, et hädda kaub mult,
Kui biget aega tunned. So Issa helde meel On
waatmas minno peäl : Kui uskus tullen sinnule,
Siis õnnistus jääb minnule.

7. Keik sinno holeks jättan ma, Mo hinge, ih-
ho, warra ; So kätte (te kui tunned Sa,) Keik
annan warra, hilja. Maad wotta hoida sa,
Keik rahwa sugu ka, So saakramentid sanna-
ga. Meid lasse õnsast lahkuda.

8. Ei jätta minna, Jesus, sind, So jalge üm-
ber hakkän : So su, se õnnistago mind, Siis rõ-
mo tundma algan. Oh Jesus söda sa Mind
taewa leiwaga, Ja joda minno hingekest Wee,
werrega so harwadest.

9. Se peäle tahhan rõõmsaste, Mis minno
kohhus, tehha : So waim mind saatko tassaste,
Kunni ma jouan nähha Sind pühha seltsiga. So
auuks lõpmatta, Siis pääw on hästi hakkatud,
Saab Jesusses ka lõppetud.

302.

Was sag ich dir, die mit viel tausend ic.

Wisil : Pääw lõppeb nüüd, Ja armas ic.

Mo Jesuke ! Kes mitto tuhhat waewa Mo
päärast näind, Mind juhhatades taewa ;
Mis pean ma Kõl sulle ütlemä So süddamest,
Kuis sedda tunnud ma.

2. Se on mull' siis Kõl armsaks rõmüks tul-
nud, Kui ollen ma So pärralt üksnes olnud ;
Ei süski ma Woi sedda sallata, Et waewaks
läind, Kui mu peäl mõtlend ma.

3. Kas iggapääw, Mis ilmub, peab mulle ;
Kas peab se Ka minnopäärast sulle, Mo Jesuke !

Siin waewas ollema? Mis armad sa? Ei ussu
sedda ma.

4. Kui olleksin Ma sinno jure joudnud, So
armo, ja So wägge nuttes noudnud: Kui ol-
leksin Ma süddant tühjaks teind; Siis armas-
tus Mo sisse olleks läind.

5. Tru Pea, full' Ma nuttes râkin ülles: Ma
armastan End ommaks kahjuks alles, Ei holi
ma Sest kallist saatmissest, Mis läbbi waim
Mind peästaks patto seest.

6. Sepârrast jääb Tõ poleks teggematta, Mis
algmissest Sai hästi ülleswõtta; Mo õppia!
Kas on mul lota weel, Et oisa saaks Se tõ jün
ilma peäl?

7. Kas jowan ma Kül uskus ärrasata, Mis
ükskord mind Woib hopis kautada, Et middagi
Weel hoian ennesel'; Kui tulleks full' End hopis
anda teäl?

8. Ma nouan, ja Ei woi ka julgest nouda;
Sest essite Mull' tulleb senna jouda, Et ussun,
et Se järg weel polle kâes, Mis hingel' on, Kes
hopis sinno sees.

9. Ma pean ka Weel enne uskma sedda, Et
omma meel Ja tarkus mull' teeb hädda, Se
wõttab mind So rindust wõdruta, Kui kohhus
on Seal hästi immeda.

10. Mo kallis arm! Ehk kül mo film ei nutta;
Kül süski sul Mo hinge waew on tutta. Sest
sinna nääd Mo süddant pohjani, Eks polle ta
Müüd kohkund surmani?

I. Eks põrmus ma Kui woitlen hinge pär-
rast, So harusse Ei kippu patto kârrast? Tal!
tulle,

tulle, sa Woid süddant tallita, Sa armo waim!
Woid sedda kassida.

12. Oh! aike mind, Et uskus hüppan kind-
last, Mi, kui on teind, Kes ärrawoitwad waens-
last: Siis peäseksin Ma hobilt keigest sest, Mis
keelnud mind Mo kalli Jesu wäest.

13. Oh! andke mull' Mo hädda selletada, Ja,
kuida ma Woin waggaks, selgeks sada. Kui sal-
laja Mind pertab omma meel, Kuis iggapääw
Mull' tulleb surra teäl.

14. Mull näitke ka, Mis õnnis järg on neile,
Kes omma meelt, Ja süddant andwad teile;
Mis maggus rõõm, Mis kallis au se on, Kui selle
peäl Neii' tulleb woido kroon.

15. Mo peigmees! Kes Mul tõ-est armas ol-
led, Kas tootust Mo kääst weel wotma tulleb?
Mis on so nou; Kas tahhad, et soga Rõõn kät?
mis teed Sa Jõsand! minnoga.

16. Kas tahhad, et Hing ni kui joud ta kääs,
Peab põllema So armus, ning so wäes, Et wur-
rinal Leef legi läbbi lõõks, Ja ühtegi Ei ennam
Pulmaks jääks?

17. Siin kääsi on Kõl; minna kardan agga,
Et tühhi keik Mo tootuse tagga. Kui mitto
lord Ollen ma sedda teind? Kui mitto lord Ka
sinno abbi näind?

18. Ja siiski weel Ei olle otsa sanud Mo om-
ma meel, Mis mind on eksitanud: Sest ütle sa,
Ma pallun raskeste, Mo hingele: Et hakka
ueste!

Du Lebens Brodt, Herr Jesu Christ.

Wisil: Oh Jesus illem abbimees 2c.

Mo Jesuke, sa ello leib! So jure eksja jouab,
Kell' himmo taewa peäle kâib, Ja so kâest
armo nouab: Sest pallun ma sind süddamest,
Oh puhhasta mind pattudest, Et kolban sinno
laual'.

2. So armsa taewa roaga Mind, Jesand,
tâanna söda; Mind ello jöele juhata, Ja selle
seest mind joda: Kül ollen haige, rojane, So ar-
mo jomist, karjane! Mull' süiski ärra kela.

3. Sa messis maggus taewa leib! Oh anna
mulle armust, Kui pat mo hinge peäle kâib, Et
peâsen selle hirmust. So usso kuub nüüd katko
mind, Et mull' ei olle karta sind, Kui istun sinno
laudas.

4. Keik wihha, waeno kustuta Mo süddamest
ja hingest, Mo süüd ja wigga ilmuta, Et ma
neid nuttan järgest. Sa kûpstud Pasatalleke,
Oh anna ennast peioke! Mull' hinge kassuks
süa.

5. Ma tunnistan, et minno tö Ei maksa sedä
da armo, Ma ollen patto sullane, Ka tunnen
selle hirmo. Se hädda sees mind rõmustab,
Et sinno sanna tunnistab; Sa wottad waesed
wasto.

6. Pat on mind hõpis rikkunud; Oh anna
terwist leida. Surm on mo sisse tikkunud; Mo
peäle armo heida. Ma ollen sögge, walgusta;
Ma ollen kaddund, hallasta, Ja aita selgest
armust.

7. Mo

7. Mo peigmees tulle minnule, Ning ja mo süddamesse, Et ma suud annan sinnule, Ja jaän so armo sisse. So maggusama rõmoga Mo nõd-
ra waimo kossuta, Ja lõppeta mo hädda.

8. Mo Jesuke, sa ello leib! Soga mind sõta wõtta, Sa werri! kel keik pesta täib, Mind heldest jootma tõtta. Sa jaäd mo sisse, anna ka, Et jaän so sisse, ning et ma So läbbi saaksin taewa.

304.

Herr Jesu Christ weins Lebens Licht ic.

Wisil: Tuud surno kehha mattame ic.

Mo Jesus, ello walgustus, Mo lotus ja mo rõmustus! Te-käia ollen ilma peäl, Ja patto koorm mind waewab teäl.

2. So jure te-kond on mo ees; Sa ellad rõdinsa taewa sees, Seäl on mo õige pärris-ma, Mis sa mull' saatnud werrega.

3. Te-konnaks hing on rammoto, Ja ihho õige warrato; Sepärrast, Jesand, pallun sind, Et tulled isse saatma mind.

4. So pühha kannatusse wäest, Mind peästa surma wallo seest; So higgiga mind jahhuta, So werrega mind lopputa.

5. So hobid ja so ihho piin Mo harwul' olgo kui üks wiin; So naero kroon mo auustus, So teotus mo rõmustus.

6. So sappi jooß mind jodago, So janno jannust peästago. So waljust hädda hüüdmisest Mull' warri tulgo põrgo eest.

7. So pühha wie harwusse Mind peita, et ei

minnusse Ei pörgo käl woi putuda, Ei ka mo hinga fiskuda.

8. Kui lähän keletumaks jo, So waim siis mo sees öhko, Mind kela taewast eksimast, Ehk filmad löpoad näggemast.

9. Kui siit on ärralahkuda; Mind Jäsa kätte juhata, Mo meled hoia jamsimast, Ja ennast Tokko weddamast.

10. Te-leppiks olgo mull' so rist, Haud kohaks, kus saan hingamist: Kui ma saan surnud, Katko mind Need mähkmed, need mis ka sid sind.

11. So armidest mind öppeta, Et armo tahhad näidata, So kälge hawa läbbi mind Ka sada, et saan nähha sind.

12. So surma peäle lotan ma, Kui ma nüüd lähän surema; Mul taewa ukse lahti te, Kui ello korra ots on kää.

13. Mind wiimisel päwal ärrata So parral' kääle asfuta, Et minna ei sa kohtusse, Ei igga wesse wallusse.

14. Siis minno ihho uenda, Et woiks kui päike paistada. Ja saaks so ihho sarnatseks, Ning inatidele seltsiks jääks.

15. Mis rõmo ma siis leian seält, Kui inglidega tõstän heält, Ja sind seäl pühha hulgaga Saan nähha ikka simaga.

305.

Mein Jesus schönstes Leben ic.

Wisil: Ei lahtu minna sinnust ic.

Mo Jesus! kallim ello, Sa Pasa-talleke! So armastusse illo On, et sa peioke! End hea melega Siin ohwriks mo eest andsid, Ja risti nuhtlust kandsid; Mo hinga kossuta. 2. Sa

2. Sa kannatasid nuhtlust, Oh süta talleke!
Ja maksid minno uhkust Mo eest, mo armoke!
Sa lunnastasid mind; Sind dälast surma pan-
di, Ma ilma sü eest anti, Mis süisti põlgab
sind.

3. Siin risti külges nähti Se õnnisteggia, Ja
patto õhroiks tehti Se tal, mis wiggata! Se
ello surmasse Saab, kes meil rahho saatnud, Ja
armoga keik katnud. Sest tanno temmale.

4. Tal andis ennast küpsta Seäl kõrge risti
peäl, Meid wöttis põrgust peästa, Saks noud
ta andis teäl. Ta kalli werrega Tuld wottab
kustutada, Ja wihha lämmatada; Ta palwest
tüleb se.

5. Ei jänud haura sisse Se furnud talleke; Ta
wöttis ello isse, Sai woimust kangeste, Kui
kange tapleja, Woib patto, surma woita, Ja
jalge alla heita Keik kurjad waimud ka.

6. Kuis pean ommaks sama Müüd sedda tal-
lekest? Mis ennast andis tappa, Werd walla-
des mo eest: Mo südda essite Peab patto kurjust
tundma, Ja armo himmustama, Ja nytma är-
daste.

7. Sind Jesus! wasto wöttan, Ja sõõn sind
uskudes, Kui sinno liggi tõttan So waewa mäl-
lestes, Su, südda tannab sind, Ja sinno truust
ikka, Mis parrandab keik wigga, On uus ja ai-
tab mind.

8. Keik patto happotaignad Peab wälja püh-
kima, Mis himmud meles lewad Peab mahha-
jätama: Müüd selges meles ma Pean, kunnä
minna ellan, Ja Ma peäl alles ollen, Uus tai-
gen ollema.

9. Wõdd wõle panna jouan, Ja kingad jalges teäl; Se on, et sedda nouan, Mis on seäl üllemel; So risti na-al ma Kain, ilma mah hajättran, Ja sinno jure tõttan, Mul taewas ossa ka.

10. Kui üpres wägga maggus On mul se tal leke: Mind kattab temma õigus, Kui ollen al laste: Ta werri puhastab, Ta lihha maggus su sees Kõl keiges kurbastusses Seest süddant Finitab.

11. Wiin, messi jahhutawad, Meid süaks' himmoga; Kes agga Jesust sawad, Meed kiitwad tõega, Et polle üllem siin, Süddame kinitusses, Ja üllespiddamisses, Kui se leib, lihha, wiin.

12. Kes rasket risti kannab, Kel' murre, kurbastus, Sell' Jesus rõmo annab, Et lõppeb ahastus, Kes nõdder, jouoto, Ta rõmustama tõttab, Kõl toetada wõttab, Kes kurb, ja rammoto.

13. Meid, armas Jesus! sõda So pühha lih haga, Meid taewa te peäl joda So kalli werrega, Meid senna sada sa, Kus polle janno ota, Kus wottad lambad jota So selge we-ega.

14. Seäl päike, Jesus! Jummal On paistmas meie sees. Kes annab rõmo temmal, Kel nut ja hädda kões. Kes õhkand, õiskab seäl, Kes äggand siin, seäl naerwad, Ja kahjust kasso sawad, Rõõm tulleb wigga peäl.

15. Siis wime au ja kitust, Ja wägge tallele, Ka auustust, ja rikkust Taweti poiiale, Kel' tarkus lõpmatta, Kes meie õige Jummal, Keil woimus on ka temmal; Paultem: Halleluja.

306.

Jch will dich lieben meine Stärke, ic.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha ic.

Mo joud! sind tahhan armatseda Ei sannaga,
waid teoga, Sind tahhan ikka iggatseda,
Mo ehte, Keik mo himmoga; Sind kallis wal-
gus armastan, Runni ma ello löppetan.

2. Keik aega tahhan soga wita, Kui wägga
armsa sbraga, Sind tahhan armastada, Kita
Kui ial weel woin hingada, Sind tahhan nou-
da, talleke, Kui prudi nouab peioke.

3. Oh et ma sind, sa õige illo! Mi hilja ollen
tunda saand, Ja sind, mo hinge rõõm ja ello! Ei
enne ommaks tunnistand; Se kurwastab ja
waerwab mind, Et enne ma ei noudnud sind.

4. Ma hulkusin kui eksnud pimme, Ma otsisin,
ei leidnud sind: Sind jätšin mahha, oh mis im-
me! Ja noudsin lomad ning ka mind: Nüüd ag-
ga ollen saand so kääst, Et armastan sind süd-
damest.

5. Sa õige pääw, sind tannan minna, Et sa
mind olled walgustand; Sind tannan, taewa
rõõm, et sinna Mind wabbaaks teind ja rõõmus-
tand. Sa kallis arst, sind tannan ma, Et mulle
terwist annad ka.

6. Nüüd wotta hoida minno mele, Ja kela
ärrea ekimast, Mind juhata so omma tele, Ja
hoia seismast, langemast, Mo hing ja ihho wal-
gusta, Mo päike! ja mind wahwasta.

7. Mo silmil' anna nutta rõõmsast, Mo me-
lel' puhast himmustust, Mo hingel', et sind nou-
an ausast, Ja näitan ülles armastust. Mull'
anna,

anna, et waim, moistus, meel So pole ikka hoidwad teäl.

8. Sind, Jummal, tahhan himmustada, Sind tahhan nouda, minno kroon! Ja palgata sind armastada, Ra siis kui raske waero mul on. Sind kallis walgus, armastan, Runni ma ello löppetän.

307.

O Gott mein Schöpfer, edler Fürst ic.

Wisil: Kui Jesus sure armoga, 2c.

Mo Jummal loja abbimees! So jure waene tullen, Kui sa ei wallitse mo sees, Siis muido hinges ollen: Ma ollen surnud ellawalt, Mind pat on ärrahuffand, Gest kus ta kã on melewald, Seäl polle weelgi hakkand Se õige waimo-ello.

2. Sepärrast heida armo nüüd So waese laps se peäle, Ja kela, et mo patto süüd Ei koggu uest jälle. Mind hoia sedda räkimast, Mis wihhas tab so mele, Ehk ühhe innimesse last Woib sata kurja tele, Ja huffatusse pole.

3. Mo kõrwad, JEsu, hoia ka, Kui sattun pahha seltsi, Et need ei ial kuulda sa So rigi teotussi. Meid pödra nende juttudest, Kes sinno waimo naerwad; Kes end ei hoia nende eest, Kül pea sedda pödrwad Ra eksitusse sisse.

4. Mo siimad, JEsand, wallitse, Ja kãna puhta tele, Et häbbematta nou ja tõ Ei tulle minno mele: Mis ausas ellus kinnitab, Mis taewa wäggi nouab, Mis kindlat usko sünnitab, Mind kassinusses hoia: Se olgo minno himmo.

5. Oh anna, et ma süddamest So rõmo üksnes ihkan, Keif prassimised iggawest Ja ilma lustid wihkan: Se rõom mis lihha rõmustab,

Se

Se lükkab põrgo sisse, Ja mis ilm rõõmsaks
tunnistab, Se sadab hakkatusse Ni waimo, kui
ka hinge.

6. Oh õnnis, kellel allati Se taewa leib on
roaks, Kes muud ei tahha, iggatse, Ei nouage
muud ossaks, Kuid se mis sadab ellusse, Kus
Jummalaga ellab, Ja senna pühha hulgasse, Mis
armsad laulud laulab, Ja lõpmatta näab rõmo.

308.

Du hast mir das Herz genommen ic.

Wisil: Armas Jesus armastaja, Kallis ic.
Jesus Peigmees.

Mo käest süddant olled wõtnud, Kallis õdde,
prudike! Kihlama ma ollen tõtnud Ennast
soga, tuike; Et sa uskus, armastusses Tahhad
tunda peigmeest mind, Sest mo südda hallastus-
ses Põlleb, et saan kätte sind.

Uflik Sing Pruur.

2. Süddant mo käest wõtnud olled, Armas
wend, mo Peigmees ka: Armastus teeb, et
sa tuled Kristi külge surrema! Kõl so werd mo
sü eest minna Watan rohkest jooksowad, Arm-
sam sõbber olled sinna, Ei ma tea parremat.

Peigmees.

3. Illusam kui Ester enne Olli, kallim olled
mull', Armsam weel, mo õkenne, Ennast an-
nan ommaks sull'; Ehted mis sind ehhitawad,
Põlle kullast, hõbbedast; Illu minno werrest sa-
wad, Seest kõi paistwad elledast.

Pruur.

4. Illusaks kuis hüad sinna Mind? mo hel-
de

de peioke! Omma häbbi tunnen minna, Eks ma olle rojane? Pat mind hirmsaste on rikkund, Oh ma ollen rojane! Surm on minno sisse tikkund, Hopis ollen wiggane.

Peigmees.

5. Illus olled, se on tödde: Roja märki polle sul; Arra pea alwaks, ödde! Keif mis tarwis, se on mul; Keif on sinno, seks ma tullen Sull, mis minno, andina nüüd: Minna, minna issi ollen So kuld, ehte, kallim siid.

Pruut.

6. Minno südda, rõmus olle! Kido wäärt ei olle sa; Kallimat mul söbra polle, Punnane on, walge ka: Punnane, sest temma harwad, Werri, surm, mis temma näind, Sedda selgest tunnistawad, Et ta arm head mulle teind.

Peigmees.

7. Sinno pattud walgest sawad, Mis on elle-punnased, Mo surm, werri puhhastawad Reid, ehk werre-karwased: Oh siis wotta minno no harwust, Mis so ehteks tarwis sul: Kammo saad mo werre kaewust: Sinno heaks on õigus mul.

Pruut.

8. Oh kui wagga olled sinna! Walgem lund kull olled sa: Keif mis sinnust tunnen minna, Se on armas, kallis ka. Kallis peigmees, sul on walgus, Keigeüllem puhhastus, Tödde, tarkus, õigus, selgus, Armastus ja hallastus.

Peigmees.

9. Pruut, so päike minna ollen: Minno illo sinno on: Rõmoga so rõmüks tullen, Mo au on

so auu kroon: Ärra wibi, fermest tötta, Keif
muust römüst tühjenda Jhho, hinge, ja neid wöt-
ta Minnoga siin übhenda.

Prüüt:

10. Sind ma tahhan armastada; Siin ma
ollen sinno kää: Peigmees, wötta wautada Mind
kui pitsert sinnusse: Sa mo pärralt, minna ollen
Sinno pärralt ikka teäl: Käl sind nähha sama
tullen, Geistes sinno pärral kää.

309.

Schak über alle Schake.

Wisit: Oh Jesus! sinno wallo.

Mo keige kallim warra, Süddame Jesuke!
Sind wallitsen ma ärra Mo ommaks, ar-
moke! Ma ollen ehhitand Sull' asset enneses,
Et ollen ohto sanud Sult patto wallo sees.

2. Sa õige römüstaja! Leib taewast olled sa,
Mo pärras hinge toitia, Kui mul on kannata.
Siis woid sa waigistada, Kui hingel hädä
kääs, Ja rohkest jahhutada Mind keige waewa
sees.

3. Oh! saaksin minna nähha So lahket pal-
lekest: Siis woib so wallo tehha Mind rööm-
saks süddamest. Mo õnnests wotta tulla; Sest
ilma sinnota Ei maksa ellus olla, Hea, soga el-
lada.

4. Oh, rikkas ello andja! Kes ikka maggus
teäl, Sa ustaw risti kandja! Kui armad, pek-
sa peäl: Ma tahhan kannatada, Mind wallo, rist,
ei sa So armust lahjutada, Se polle raske ka.

5. So holeks jääb mo südda Müüd surses,
ellades: Ma tahhan ikka sedda, Ka kange tulle
sees

sees Kõl enne higgistada Oh Jesus! sinnoga,
Kui Paradisis seista Sant, willets, sinnota.

6. Ma=ilma au ja illo Ei falli, tahha ma:
Ma nouan taewa ello, Waim puab senna ka,
Kus ta saab Jesust nähha: Ja senna nouan
ma, Kus wõttab maia tehha, Seäl on hea el-
lada.

7. Oh Jesus, mo rõõm tulle! To sinno jure
mind, Et minna jään so sülle, Hing ehteks ar-
wab sind, Mind rõõm=liina sata So armust
heldeste: Ei woi ma kahjo sada, Sest keik süs
on mo kã.

310.

O Jesu du mein Bräutigam.

Wisil: Mo Jesus, Jummal lihha sees 2c.

Mo peigmees, armas Jesuke! Kes armust kui
üks talleke Mo sü eest olled surma läind,
Mind patto wõllast lahki teind.

2. Ma rikkutud ja wiggane, Sant, pimme,
paljas, rojane Siin tullen ka so lauale, Mind
ärä lükka kõrwale.

3. Sa olled arst ja walgustad, Se pühha
kaew, ja puhhastad, Se Issand kel keik anda
täib, Se õige kuub mis pulmas kãib.

4. Sepärrast Jesus! pallun sind, Et sa mo
tõwwest peästad mind, So werrega mind lep-
pita, Ja keigest rojast lopputa.

5. Mo waese süddant walgusta, Ja usko mo
sees õhuta, So warraga mind rikkaks te, Ja
minno lihha tallitse.

6. Et sind kes olled tõssine Ni Jummal, kui
ka innime, Mo Jesust taewa leiwaks saan, So
armastust ka mälleran.

7. Mo

7. Mo süddames nüüd kustuta Keif him-
mud, ja siis istuta Mo sisse usko, armastust, Ja
Keif, kust ja saad auustust.

8. Mis hingele ja ihule On kasuks, anna
minnule, Keif lahjo kela, süddant ka Nüüd en-
nesega ühhenda.

9. Te, et so söma: aia wäest Keif kurri kauks
minno seest, Et patto süüst ma peäseksin, Ja 3 S
sa armo tunneksin.

10. Oh aia minnust waenlased, Kes on mo
hinge wastased, Keif õiged noud mis on mo lä,
So waimoga nüüd kindlaks te.

11. Mis ial teen ehk nouan ma, Se sündko
kuida tahhad sa; Et ma woin waggast ellada,
Ja rahho sees siit lahkuda.

12. Siis wigo mind so rigisse So inglid om-
ma seltsisse, Et seäl so laual sinnoga Ma rõmo
tunnen lõpmatta.

311.

hErr Jesu meine Ruh.

Wisil: Oh Jummal, sinno peäl 2c.

Mo rahho: Jesuke, Oh! te, et allate So ar-
mastusses põllen, Sind tundma ussin ollen,
Sind pühhadega kidan, Ja sega aega witan.

2. So armo wessi kreb, Ja Keif head min-
nus teeb: Mo meled uendago, Tõõd, mõtted
walmistago, Et, mis ma ette wottan, So auuks
tehha tõttan.

3. Oh kihla minnoga Nüüd ennast lõpmatta:
So ommaks ennast annan, Sind ikka meles pe-
an, Mind armastad, oh sada, Et sind woin ar-
mastada.

4. Mo ossa olled sa, Mo ainus abbi ka:
Mind wotta laulatada Soga ja ühhendada,
Mind wotta ommaks sinna, Ehk ellan, surren
minna.

5. Mind häddas, Jesuke, So rõmust rõom-
saks te, So heldus mulle tulgo, Mo meles wäg-
gew olgo, Et sinno peäle lodan, So abbi üks-
nes otan.

6. Mind sinno auuks ka, Oh Jummal, wale-
mista: Keik lust, rõom seisko minnust, Et ma
ei lahku sinnust; Mo süddamesse tulle, Mull'
isse rõmuks olle.

7. Et tulle Jummal, sa, So waimo läkkita,
Kel joud on sedda tehha, Et saan ta abbi näh-
ha; Mind järgest juhhatago, Mis hakkän, lõp-
petago.

8. Müüd Jesus, jägo ma So holeks lõp-
matta, Et wanna Adam surreks, Et uus au-
riki päriks; Oh te, et kulen minna, Et Amen ütled
sinna.

312.

Das Jesulein soll doch mein Trost ic.

Wisil: Oh Adam! sinno eksitus.

Mo rõmustus on Jesuke, Mo õn, mo lun-
nastaja, Kes armastab mind tõeste; Ei
wol mind lahjutada Ei ühteke, ma koggone End
temma holeks pannen, Ehk surren ma, Ehk ellan
ka, Ehk head, ehk kurja tunnen.

2. Dns Jesus agga minnoga, Kõl siis woin
lorda sada, Kui pean häddas ollema, Dns
waew mul kannatada? Mis kurrat! sa, Dm-
pat, surm ka Mull' woite kurja tehha? Sest Jesu
käest

Käest Saan minna tõest Suurt abbi ikka
näha.

3. Mo Jesu peäle lotes ma Siin Jesa ette
tullen, Mo waenlaste Käest peäsen ka, Kui tae
wa rikis ollen, Kus ello kroon, Kus he-a on,
Mään tedda kes on teinud Mind õnsaks ka, Ja
kedda ma Siin agga uskus näinud.

313.

Meine Armuth macht mich schreien.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd, 2c.

Mo waesus aiab mind, et ma Lään selle jure
kerjama, Kes rikkaks teeb ja terweks:
Sa Jesus, olled, kedda ma Siin nouan omma
nuttoga, Et lõõks so südda pehmeks.

2. Oh kusi ma sedda joudo saan, Et sedda keik
siin toimetan, Mis on mo kohhus tehha; Mo
waimo, Jesand, kihhuta, Meelt süddant ilmast
lahhuta, Et uus meel olleks näha.

3. Mo hing mis keik on wässinud, Ja pea
ärrijannunud, So kaewo jure tõttab; Sul täib
mo himmo waigista, Mind täita ja mind rõmus-
ta, Et mo hing rammo wõitab.

4. Mo keeljad aia kaugese, Sa woid jo kiu-
satussele Kõl pea otsa tehha! Te, et ma uskus
kindlaks jaan, Ja valwele ka järgest lään; Siis
saan so wägge näha.

5. Oh aia käd nüüd laiale, Ja tõtta mulle
waesele, Et saan so sülle sisse: Sa tunned min-
no ihkamist, Mo pissarad ja õhkamist; Oh rõ-
musta mind isse.

6. Sa olled minno rõmustus, Ka siis, kui
mul on kurwastus, Ja ahvastus mind waewab;

Sa polle ärralükkänuud, Kes tunneb, et ta kad-
dunud, Ja omma hädda kaebab.

7. So heldus mind nüüd jahhutab, Somag-
gus sanna kossutab, Ja rõmustab mo mele:
Mo Jummal! mis ma ütlen weel? Keif minno
himmo, nou ja meel Käib agga sinno peäle.

314.

O! wie seelig sind zu nennen.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb rehha.

Meid tulleb wägga õnsaks kita, Kes omma häda
da tundwad tõest, Ei Jesuta woi aega wita,
Waid põllewad ta armo wäest: Ei tunnege teist
Jummalat, Kui üksnes omma Issandat.

2. Oh! kes ei peaks tedda noudma, Ja keif
muud, mis ta wasto teeb Siin hopis ärraneda
joudma, Et temma parralt saab ja jääb. Ta
parrast murren ollema, On õnsas armus põlle-
ma.

3. Mo wend! kui ihkab sind mo südda, Siis
tulled sa seäl ellama; Kui sa mo parrast tun-
nud hädda, Ja arm sind aiand surrema; Ets
ma ei peaks sedda ka, Mis on so wasto, rit-
kuma?

4. Joud on weel sant kui kannan hole; Ma
siiski wõttan kiusada Se etteseätud märgi pole,
Keif tunnid wottan arwada, Millal saan kihla-
tud soga; Sind ei woi lialt armasta.

5. Mo kallis Issand! anna sinna Mull' en-
nam joud, kui ello on, Ja ennam weel, kui pal-
lun minna; Waat nõrkend süddant, mis sull'
toon! Nüüd on ta armo wallus jo, Tuld, wai-
mo ka, tuld mulle to.

315. 3b

315.

Ich liebe Gott und zwar umsonst !c.

Wisil : Ma tullen taewast üllewelt.

Müüd armastan ma Zummala, Ja sedda ilma palgata, Gesamma armastussega, Mis temma armust tunnen ma.

2. Ma tedda ennast armastan, Ja sedda julgest tunnistan, Ehk kasso saan ehk samatta, Ges armastusses ellan ma.

3. Kes ial mund ei armasta, Kui walgust, mis on lõpmatta : Ei sest ehk teifest holi se, Ei armo andist peälege.

4. Ei taewa rõõm mind kühuta, Ei au, mis tulleb odata, Ei põrgo hirm mind sunnige, Et armastan sind, Jesuke !

5. Se armastus ei kõlbage, Kui palga pärast ligub se : Hea mele polest tahhan ma Sind armastada rõnoga.

6. Ei maksage se armastus, Mis tarwis on üks sundimus ; Gest süddamest ka püan ma Müüd armastada sundmatta.

7. Mo Lunnastaja, üksisa Teed, et ma woin sind armasta : Se maggus armo wallo tõest, Se tulleb üksnes sinno kääst.

8. Sowallo, waem, rist, teotus, So reiad, hawad, wärristus, Need wotnud süddant minno kääst, Gest armastan sind süddamest.

9. Se armastusse tulloke Käib minno läbbi süddame : Et olled furnud minno eest, Ma sedda tunnen süddamest.

10. Ei maast ei taewast holi ma, Sind siiski tahhan

tahhan armasta. Mo melest pörgo kisu sa,
Sind üksi süski tahhan ma.

11. Se eest mull' ärra toota Siin ühtegi, et
hoian ma So pole uskus: süski ma Sind tah-
han ikka armasta.

12. Mind polle tarwis hirmoga So armo jure
aiada; Ma tahhan ilma hirmota Sind armasta
hea melega.

13. Kui polleks taewa rõmoge, Et pörgo haua
tullose, Sind armastama süski jaän, Kuni so
jure taewa lään.

316.

Ich habe nun den Grund gefunden.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehä zc.

Nüüd ollen minna pohja leidnud, Mis minno
ankurt kinnitab, Mo Jesu hawus, kes on
heitnud Mo peäle armo, mis mull' saab: Se
pohhi ikka kindlaks jaáb, Kui Ma ja taewas
hukka läáb.

2. Ta hallastus on usso pohhi, Mis ei woi
ärramöttelda: Need armo läed on ikka lahti,
Mis pattusele pakkub ta: Se halle südda järgest
teeb; Ehk tulleb, tullematta jaáb.

3. Ei meie pea hukka sama; Meid Jummal
tahhab aidata: Gest tulli Poeg meid lunnasta-
ma, Läks taewa, mei' eest palub ta, Ta hüab
mind nüüd allate, Et lahti teen mo süddame.

4. Oh pohjato arm, mis keik pattud On Jesu
surmas naelanud! Sa patto hawad kinni seud:
Sa hukkamõistmist kelasanud; Et Jesu werri löp-
matta Müüd hüab: Jesa hallasta!

5. Ma tahhan uskus se peäl lota, Se werre
süse

sisse wanda, Gu't patto waewas abbi ota, So
süddamesse wadata: Seält ühte järke leian ma
Suurt hallastust, mis orfata.

6. Kui muud keik mo kääst risutakse, Mis ihho,
hinge jahhutab: Kui keik rõõm ärrawoetakse,
Kui selge hädda wahhutab, Kui abbi jääb weel
kaugele. Siis hallastus jääb allate.

7. Kui on ma ilma asjust hädda, Kui alles
murre alla jään, Kui mitmel wiisil tunnen sedda,
Et nende kallal waewa nään, Ehk seggaseks mu
meel saab teäl, Siis lodan hallastusse peäl.

8. Kui parremast rõõst wigga leian, Mis ollen
teinud ilma peäl, Siis Jesu ette ennast heidan:
Keik kiitleminne kaub teäl; Sest tunnen süiski rõõ-
mustust, Et Jesus on täis hallastust.

9. Mis Jesus tahhab, sündko ikka, Ta wot-
tab rohkest hallasta: Dns se mo meles, polle
wigga: Ta wõtko süddant waikista: Ehk on
mul rõõm, ehk hädda teäl, Siis lodan hallas-
tusse peäl.

10. Se pohja peäle nüüd jään minna, Runni
ma ellan ilma peäl: Ma arwan, teen ja mõtlen
siina, Runni üks like ligub teäl: Kõl iggawest
siis laulan ma: Se hallastus on pohjata.

317.

Mun gute Nacht, du eitles 2c.

Wiisil: Pääw lõppeb nüüd 2c.

Nüüd põlgan ma, ma-ilm! so tühja tülli, Sest
taewas on mo keigekallim willi: Keik sin-
no rõõm mull' sadab waewamist, Kõl Kristus
sest ma leian hingamist.

2. Mo Jesuke mind nouab ommaks prudiks, Et

f 5

mo

mo hing temma auks ta riki parriks, Ei sedda au ei leia kusti ma, Ei hõbbe, kuld woi nenda rõmusta.

3. Kas pean ma sest õnnest lahti jama, Ja iggawest se parrast kahhetsema? Ei mitte! sull' end annan, Jeesus, ma, Mo olled Sa, ma ollen sinno ka.

4. Ma sinnoga end tahhan ühhendada, Ei maialt woi mo südda rahho sada: So armastus mind armsast jahhutab, Sest põlgan ma, mis ma-ilm himmustab.

5. Ta on mo Tal, se ellam laps siin ma peäl, Se illusam mis ial nähtud on teäl, Ta selge au mind nenda rõmustab, Et ennesest mo meel kül ärra saab.

6. Suur Jehowa! keik härrad on so teenrid, Keik wäggi ka; sind kumardawad inglid; Mis innime, et mõtled temma peäl, Ja armastust ta sisse wallad teäl.

7. Halleluja! mull' on keik korda lainud, Mo Jeesus on mind armsast ommaks teinud: Sest taggane, ma- ilma tühhi lust, Sest Jummalast saan üksnes rõmustust.

318.

Mein Herze soll nun ganz ablagen.

Wisil: Kes Jummalat ni lassib tehha.

Müüd tahhan ma tõest mahhajätta Ma- ilma tühja rõmustust, Ja, kunni ellan, senna tõtta, Et saan täis Jesu armastust: Mo südda, kauaks rahhota Ja wallus tahhad ellada?

Siin wahhel lauleakse wastastikko ja korra parrast:

1. Jeesus

Jesus rõmustaja Hinge jahhutaja, Jesus kanniken! Oh kui wiwid kaua! Hingel iggaw, jowa! Sind ma iggatsen. Jummal Poeg, mo hinge peig, Ei muudki, kui sind agga Ma peäl noua tagga.

2. Kui mind siin rõmustab ning hotab Mo Jesus minno karjane; Siis naeran, kui mind takkanouab Se pörge-hunt, mo waenlane: Mis temma mulle kurja teeks, Kui mul an Jesus karjateks?

2. Mind so tiwad katwad, Ja mind ärrasaatwad Keikist waenlastist; Mässago kül kurrat, Prässigo keik kurjad, Jesus on mo eest. Raksugo ja paukugo! Tuhko pat ja pörge tülli, Jesus wottab sülle.

3. Siis wotta temma armo sülles, Sa leitud tal, nüüd hingada, Mis ta on muddast tõstnud ülles, Ja armsast tahhab sojenda; Sind sadab õige tele ka, Kus teised on; nüüd hinga sa.

3. Kurrat! sind ma naeran, Surm! sull' selga pöran, Hirn! sind põlgan ma. Ilm! mo peäle astu, Lauldes ma so wasto Seisan rahhoga. Jummal kül on abbiks mul, Ma ja pörge rahhul jäwad, Ehk kül nurrisewad.

4. Mo karjane, mo toidus, warra, Mo südant ilmast tühjenda, Et temmast praego lahkun ärra, Meelt taewa pole üllenda: Seält rahho otsin, seält ka toon, Kus Jesus minno warra on.

4. Rikkus mingo ärra! Sa mo lust ja warra, Jesus, rõmoga. Ärra tühjäd auud! Ärra kurjad nouud! Jäge teadmatta. Hädda rist, ei pea wist, Et ma paljo pean kanda ma, Jesussest mind kääma.

5. Mo kunningas ja wend ei tahha, Et, mis ta wihtab, armatsen, Et tedda pissut jättan mahha, Ja muud, mis ilmas, iggatsen: Siis tahhan ilma wihtada, Ja Jesust üksnes ihkada.

5. Keif mis ilm siin püab, Illusaks ka hüab, Ei ma püage, Pattud jäge mahha! Minna teid ei tahha, Minne ge pörgusse! Kõrkistus ning surustus, Ello, mis toob patto mulle, Selga pöran sulle.

6. Voi! mis head põlwe saab se nähha, Kes täiest lahkus ilmast teäl! Ei woi sell' enam tülli tehha Ei kõrkus, ahnus, lihha meel: Siin ellab temma rahho sees, Seäl iggawenne rõõm on ees.

6. Minne kurvastaja! Eest mo rõmustaja, Jesus on jo siin; Kes siin armastawad Jummalat, need sawad rõõm, kui on piin. Tshaks kül siin häbbi mull'; Siiski jääd sa keiges waewas, Jesus, mo rõõm taewas.

Wimne salm laulakse sel wiisil, kui: Au, kitus olgo iggawest.

7. Nüüd saand ma taewa rõmustust Ja Jesa sõbrust tunda; Sest polle mul muud himmustust, Kuid taewa seltsi sada; Ma sedda wägga ihhal dan, Et minna Jesu wennaks saan, Ja taewariki lähän.

319.

Dun wachen alle Wälder

Nüüd walw'wad innimesed, Mets, weiksed, linnokesed; Mis ellab ilma peäl: Siis touse meel ja mõtte, Et touse, wotta ette, Mis Toja mele pärrast teäl.

2. Kus on keif tähhed jänud? Pääw on neid ärrasaatnud, Ja paistab selgeste; Et mingo päike isse! Nüüd Jesus minno sisse Jo paistab üpres heldeste.

3. Pääw on nüüd meile tõtnud, Ja õ on är rälõpnud, Ka nenda lõppewad Dõd, kus on risti higgi, Kui jouab tulla liggi Se pääw, kui surnud tousewad.

4. Mo

4 Mo ihho unnest touseb Ja rided selga pan-
neb, Et olleks fatterud: Oh olle Jesukenne, Mo
wasto armolinne, Et hing saaks sinnust ehhitud.

5. Pea, käed ja jallad! teile N uud tulleb
minna t ole: Kui uskus algate, Siis laisa seltsi
k arra J aab teitest k augel  arra, Ehk kül end t oga
waemate.

6. N uud minno hingand tehha! T odd wotta
jälle tehha: So olled maggand kül. Kül sa saad
aega nähha, Kus t odd sul polle tehha, Kui r o-
miustus saab taewas sull'.

7. Mo k orwad, su ja südda! N uud k itke wäg-
ga Sedda, Kes ihho, hinge eest Kui hoidja mur-
ret kannab, Ja armust abbi annab, Ja peästab
keige kahjo k aest.

8. Mo r oim, oh Jesus! t otta, Mind warjo
alla w otta, So arm mull' paistko weel: Kui
Sadan tahhab neelda Mind, lasse inglid keelda:
Need olgo mulle warjuks teal.

9. Mo armad, teil ka olgo Hea p aaw, ja  r-
go tulgo, Mis teid woib kurwasta. Oh Jesus,
kela h adda Ja kaebdust; kule sedda, Mis tulleb
so k aest palluda.

320.

Wisil: Au, Kitus, olgo süddamest.

Oh armad wennad, ded ka, Oh kuulge minno
sanna. End wotke hästi walmista Ja Je-
su holeks anda. Ei nalli-assi polle siin, Sest se
on Jesu surm ja plin, Mis meid on pattust
peästnud.

2. Kas sünnib alwaks piddada Jesusse sur-
ma h adda? Ja jalgadega tallada, Ehk p olgada
leik

Keif sedda? Waat! sedda teme tõeste, Kui meie ühhe pattule Weel anname siin woimust.

3. Oh! mällerage süddames, Mis Issand meie le teinud, Kui meie waesed hädda sees Ei kusti armo leidnud: Siis tulli meie Jesuke, Ja kinnis kas meil' heldeste, Et ta keif wõllad maksnud.

4. Ta andis andeks heldeste Keif meie eest tussed; Eks olle tõssi? üttele, Mo wennad, Dns sad waesed! Ta ütles: süüd on leppitud; Müüd ellage kui peästetud, Ja lahti tehtud hinged.

5. Mis arm se on? Kust agga se, Mo armad wennad, tulleb? Et kahhe wahhel ollete, Ja südda arraks lähhab? Waat! wahhest teie loodate, Ja uskus julged ollete, Ja wahhest jälle arrad.

6. Oh wotke süddant katsuda, Siis näte teie selgest, Kui pat teid tulleb kiusama, Et teie siis ni julgest Ei wõtta sedda lämmata; Waid südda tahhab unnusta, Et Jesus teid on peästnud.

7. Oh ärge olge moistmatta, Kui moistmat' tummad lambad, Kes ennast andwad weddada, Kuhho sa ial tahhad: Kui patto himmo touseb weel, Siis üttelego so usilik meel: Jesus mind peästis sinnust.

8. Ja sedda tehkem julgeste, Siis on meil rahho ikka: Se risti lödud Jesuke, Se kautab keif wigga. Mo wennad, andke kät se peäl! Ei pea ennam meie meel End lastma pattust petta.

9. Te kallis Onnisteggia! Et olleme keif julged; Kätpiddi wotta tallota Meid sinno waesed lapsed. Kui pat meid wottab kiusata, Siis

isse mele tulleta, Et sa meid pattust peäst-
nud.

321.

Ach du liebes-volles Wesen ic.

Wisil: Nu, kitus olgo iggawest ic.

Oh armas Jesus! meil on weel kül kartus,
ning ka häbbi! Kui mõtseme so armo peäl,
Et omma surma läbbi Meid wallitsenud ennesel,
Ja meie waesed süski weel Ei tunne sind ni sel-
gest.

2. Se tõssi on: sa olled kül Jo monda hinge
wotnud, Ja, kui ta ennast andis sull', Ka puh-
hastama tõdnud: Sa olled tedda keelmatta Ta
hädast peästnud, armust ka Teind õigeks, heaks
ja truiks.

3. Se wõttaks armo sallata, Ja selle tõõd
ja wägge, Kes siin ei tahaks tunnista, Mis
arm heal meel teggi, Et temma omma werrega
Meid keik on wotnud puhhast, Kes sedda häs-
ti noudnud.

4. Eks olle selle hulga sees Jo monned inni-
messed, Kes kül on alwad ilma ees, Ja ärra-
põltud waesed, Kes süski sinno waimoga, (Mis
on ma-ilmal' teadmatta) On wõitud wägga
rohkest?

5. So pühha risti-õggodus Kui kuulda
saab sest huljast, Ta armatab ja auustab, Ja
aitab tedda wahwast. Oh! peaks ta ni puhhas
ka So silma ees kül ollema, Kui ta on wende
melest.

6. Waat agga, armas Jesuke! Ehk sa kül
õnnistanud Meid rohkest, süski olleme Ka kah-
jo

jo nähha sanud. Gest monne ei sa eddase, Ja monni on weel foggone So ellust kangel ärra.

7. Ja peaks nüüd ka ollema Se surem hulk, oh Jesus! Kes hakkawad jo ellama So armo läbbi uskus, Kes ennast andwad sinnule Weel iggapäwa täieste, Ja kitsa te peäl kätwad.

8. Ei ommeti keik polle weel Siin sedda armo noudnud, Et olleksid jo ennestel Se önnel sata joudnud: Ja süiski sinno surm ja piin, On keik need hinged, kes on siin, So ommats lunnastanud.

9. Sind palluwad so sullased, Ja sinno ümmardajad, So ärrapeästud pattused Sind wägga kummardawad: Oh! tulgo sinno waim nüüd weel, Weel tännapäwa meie peäl, Se meie armo saatko.

10. Oh, kallis arm! oh, kaunike! Oh, heida armo peäle! Sa kallis armo tulloke! Oh sada sada tele Keik neid, kes sinno armo tööd külnäwad, agga süddamed On ommeti weel tuimad.

11. Oh nende tahtmist, Jesus! sa, Sa isse murra katki: Ed mahha kõrged mõtted ka, Ja allanda neid mani: Oh wotta ärra tiggedust, Ja kangekaelust, surustust, Keik wotta hopis ärra.

12. Et hua armust nende peäl, Kes wallatunud lapsed On, sinno teed ei tunne weel, Se taltseks nende mõtted; Keik agga kes head rääkiwad, Waid süddames on karowalad, Neid näita meie ülles.

13. Keik lihha himmud kauta, Ja te, et meie waesed Neid wõttame keik põlgada, Kui unne
nägges

näggemissed. So armo, mis on rõõm, ja õn,
So himmud, mis keif pühhad on, Reid panne
asfemelle.

14. Mapeältsed asjad otsima, Reid meles tak-
ka noudma, Ja tühia lihha kombega Siin en-
nast-rõmustama; Se on kül õige kurrastus,
Piin, waew, ja selge willetsus, Mis kurrat rõ-
muks hüab.

15. Baat agga, peigmees, Jesuke! So rde
õppetussed On tu ma innimessele Kül hirm ad
ekstussed; Et nende sees on rammalus, Gest
kallist sannast tüddimus, Mis nemmad ei woi
moista.

16. Oh, tulle Jesus! tulle sa, Oh! kela patto
färta: So waimo tuld meil' lakkata, Ja polleta
keif ärra, Mis hingele üks tühhi piin, Ja anna:
et need rahwas siin keif saaksid õiget ello.

17. Kas tahhate, et Jesuke Reid sotaks õige
tele? Ja otab teie järrele, Et parrandate meie:
Eh! tahhate nüüd sedda teed, Mis enne káinud
pattused, Kes põrgusse on láinud?

18. Oh helde Jesand! sinna nõäd So laste
õhkamissed, Oh! ionna meie süddamed, Ja
kela lahkunissed. Oh wata meie kurrõa meelt,
Oh! kule laste nutto heält, Reid sada rahho
sisse.

19. Keif järrestikko kühuta, Et moistaks
nende südda, Et teine teise järrel' ka Kül sel-
gest tunneks sedda, Et ikka Talle järrele
Siin kõndima on õnnis tõ, Ja kaunis, mag-
gus ello.

20. Oh rahwas! kuulge, tulge nüüd Se ar-
mastusse liggi, Mis hawasid keif meie süüd, Ja
seggid

teggid sellel' higgsi. Keik kurdjad himmud lahkurogo, Ja iggaweste kaddugo, Oh! sage Talle pärralt.

21. Ka tulge kallid hinged! süis, Ja joudke ussinaste, Kell' süddames on teine wiis, Kui olli ennemuiste, Kui teie waewa tundsite, Mis ennestele teggite, Kui söbber alles wodoras!

22. Et läkki, heikkem põlweli, Ja silmili keik mahha. Waat peigmees seisab liggigi, Ja ei ja ukse tahha. Oh! kiikkem omma Jesukest, Ja laulgem puhtast süddamest Nüüd Amen, Halleluja.

23. Nüüd Jesus! sinno armastus Meid tom-mab ning ka sadab, Se on ka meie õnnistus, Mis peäle südda watab: Üks wõhm, mis sadab kasso teäl, Üks waikne armo-tule heäl, Mis puhhub, Kõhho tahhab.

24. Oh Jesand! anna meile kät, Se arm on wägga kallis. Waat! süin on meie südda-med. Nüüd rahwas olge walmis! Ja igga hulk se sütab ka Jo ommad lampid põllema. Sa Peigmees! minne ele.

322.

Ach liebster Jesu, rufe mich ic.

Wisil: Nüüd ristihwas laulage ic.

Oh armas Jesus! kutsu mind, Et so heält tundmas ollen; Gest hing, ka ihho otsib sind, Kui kanna-poeg ma tullen So järrele. Kui pat ja surm, Ja kartus on, kui raske koorm, Süis woid mind kerkitada.

2. Ma ollen paljo patto teind, Hea melega küt eksind, Ka kui sa minno järrel känd, Ei olle ma

ma sest holind; Ma- ilma asjad noudsin ma, Ja laia tee peäl käisin ka, End tahtsin hukka sata.

3. Siis näita sinna minnule, Mis magaus on so ikke, Sa annad armo rohkest, Sa polle sega sitke, So meel on helde tassane, So werri peastab irtfine Neid innimesi pattust.

4. So tassandus mind rõmustab Ka wasto surma, parrd: Arm armo peäle mulle saab, Ma leian sest keik rõmo: Mull' ello, õnne tootad, Oh hing! sa tõest rahho saad Sest tootusse sannast.

5. Kõl oled hea, mo Jেসuke! Te, et ma ussun sedda, Ja et jään allandusse, Ka näitan usko nenda, Et ollen rahhul sinnoga, Ja, et mo liggi menne ka Boik's olla moga rahhul.

6. Kui sedda koormaks armab meel, Siis õppin uskma kangest, Se koorm siis kergeks lähhab teäl, Et sunnib kanda hõlpast: So armastus keik sedda teeb, Et kergemaks so ikke lääd, Sa õlled isse kandja.

7. Müüd omma kerge ifkaga, Oh Jესus! aegsast tulle, Ja te, et omma teoga Ei minna surustelle. Oh! sada, et sind armastan, Siis hõlbooga kõi kätte saan, Et iggawest sind tenin.

323.

Wisil: Müüd surno kehha mattame.

Oh helde, kallis Jেসuke! Te lahti minno süddame Neist sallajamist wõrkudest, Ja mind mo kurrast süddamest.

2. Ma huan, Jესus, appi sind, Oh Jესus, Jესus aita mind; Mul on suur hädda süddames, Ma ollen raske murre sees.

3. Ma mõtlen sinno surma peäl, So hawad on mo hõnõks teäl, Et saaks mo hing neis hõietud, Ja armo sisse woetud.

4. Oh Jeesus, hoia uskus mind So werre sees, kui oßin sind: Laas' mind so werres uiuda, Ei ial ärralahkuda.

5. Oh Jeesus, sinno werre wões On abbi keik kil ilma sees, So werri woib keik puhhasta, Ja murre sees ka rõmusta.

6. Sa olled, Jeesus, wäggen mees, Te puhhaks mind so werre sees, Siis ollen õiges puhhuses, Ja ellan puhha ello sees.

7. Oh Jeesus aita isse mind So werrega, siis kidan sind; Mind nõdra, Jeesus kinnita, Mind puhhasta so werrega.

8. Müüd jaän ma, Jeesus rahhule So werre sisse kindlaste: So hawade sees hoia mind, Siis iggawest ma kidan sind.

9. Amen! müüd Jeesus awwita, So waimoga mind kinnita! Amen! oh Jeesus aita mind, Siis iggawest ma kidan sind.

324.

O Jesu Hoffnung wahrer Ken.

Wifil: Müüd surno kehha mattame.

Oh Jeesus, helde olled sa, Ja ustar, seil' üks locus ka, Kes ussub, pallub süddamest, Mis kasso leiab temma sest?

2. Eind, sind, oh Jeesus! leiab ta, Kui magus messi olled sa, Mis üllem kui woib ihkada, Se on mis oßib, leiab ka.

3. Müüd polle, mis on maggusam, Ei kolda müüd, mis helledam: Meel armsamat ei tunnege, Kui on se laps, mo Jeesuke.

4. Ei

4. Ei keel woi ülesrâkida, Ei kirri sedda nâle data; Kes Jesust tõest armastab, Se üksine sest tarkust saab.

5. Mo maggus nut on tunnistus, Mis maggus on ta armastus, Mis näitis, kui werd walas ta, Se wõttab süddant jahhuta.

6. Oh imme: Würst, kes woi must saand, Ja kallist palka walmistand: Mis süddamest siin tahhan ma, Mis lodan üksi olled Sa.

7. Kui pallaw on so arm so fees! Kui maggus temma põlletus: Mo eest werd walland waewa al, So walgus wiib mind Jummalal.

8. Ep olle ühte rosikest, Kust maggusam hais touseks seest: Kui se mo mõtted rõnnastab, Mo waim siis ellast minnestab.

9. Se on kui wina, pima oog, Kui keigekalim hinge roog, Mis ei te nälga wâhhemaks, Waid isso lähhab suremaks.

10. Kes sedda mairsnud nalgab weel, Kes joo, sel on weel janno teäl: Ta nouab Jesu heldusse, Muud keik on auruks temmale.

11. Kes armastust nüüd maitseb siin, Sel on ta maggusam kui wiin: Kes sest saab täiest, õnnis se, Ei sellel pudu ühtege.

12. Oh armastusse imme-tõ, Kuis põlled sa ni lahlest! Kes Jesust armastab, sel on Siin keige armastusse kroon.

13. Se armastus teeb haigeks mind, Meel lahkund siit, ja ihkab sind Millal saan tül, sind näggemast? Suud arna mulle maggusast.

14. Mo sisse, Jesus! tulle sa, Sa üksi woid

mind jahhuta, Oh tulle! to so jure mind, Siis
armastan ma järgest sind.

325.

Dämmlein geschlacht ic.

Wisil: Kes Jummalat ni lassēb rehha.

Oh Jesus, pühha Tallekenne! Kes olled mo
eest surma läind, Kui minna mötlen, ar-
mokenne! Mits head sa mulle olled teind; Siis
minna wägga ihaldan, Et ma sind ennast näh-
ha saan.

2. Ma ollin üpres wägga rummal, Ja ussin
pattro teggema, Ja äkkitselt mull' waesel, Jum-
mal! So walgus pididi tousema, Sest ärkas üt-
les minno meel, Ja sedda ma ei moistnud weel.

3. Siis hakkasin ma tundma hädda, Et süd-
da olli kiwine, Et uhkus wägga rikkund sedda,
Et otse tühhi olli se; Waid seddamaid sain tun-
da ka, Et keik läks ärrasullama.

4. Kül süddames ma tundsin sedda, Kes olli
tulnud minno peäl; Ei minna saand weel nähha
tedda, Sest se keik olli umne weel, Ja süski seisis
mõtte sees: Se on üks wägga kallis mees.

5. Siis südda armastusses põlles, Mo him-
mud käisid temma peäl, Se Jesand seisis ikka
meles, Ja pole südda wahtis teal. Mind näg-
gematta finnitäs, Kes olli mo sees likumas.

6. Mis rõmo minna süs sain kätte, Kui Jes-
sus tuli minnusse! Ma heitsin mahha temma
ette, Ja sai mo peäle woimusse Weel enne kui
ta armo rõ, Ja nimme wäggi olli ka.

7. Ma tundsin warsi, et nüüd tuli Mo kallis
Jesus minnusse: Sest otse kui ta näggo olli,
Kui

Kui risti külges surmaste Väks, ja keik ärralep-
pitas, Mull' nenda ennast ilmutas.

8. Seal wessi temma külje hawast Ja werri
jooksis rohkeste: Sa kahhest käest ja kahhest jal-
last Kül werri tillus selgeste. Ma näggin, waim
sai oimaseks, Ja meel läks pea seggaseks.

9. Nüüd öiete sain moista sedda, Et ollin ho-
pis hukka läind; Ma tundsin otse surma hädda,
Et ma ni paljo patto teind. Mul olli hirm, et
ollin ma Üks Jesu tapja olaud ka.

10. Mo kallat peälegi nüüd olli Se hinge
tapja, waenlane, Se teggi mulle sega tülli, Et
ütles: patto sullane! Eks sinna polle minno käes,
Üks põrgo tuk, ja surma mees?

11. Ma pöörsin kohhe sinno pole, Oh ilma-
süta talleke! Ma andsin ennast sinno hole, Mo
kallis helde Jesuke! Et piddid moga teggema,
Mis so nou piddi ollema.

12. Kül wahhest kartsin, et weel minna Ei
kõlbaks sulle tulles: Siis lootsin ta, kui meel
sai sinna, Et piddin so palj ollema. Ma mõtle-
sin: ta hallastab Mo peäle, ja mind arwitas.

13. Siis Waimo läbbi õõldi mulle; S. är-
ranetud! kule nüüd, Ma annan armust andeks
sulle Keik sinno rasked patto süüd: Nüüd on sul
rahho, õnnistus, Ja kaddumatta rõmustus.

14. Se wägga rõmustas mo mele, Ma hin-
gasin nüüd sinno sees, Ma waatsin agya sinno
peäle, Mis sinna teggid süddames, Sa põllera-
sid, surmasid, Sa parrandasid, aitasid.

15. Mull' anti armust roga süa, Se olli man-
na ello-puust; Ja sedda anti mulle jua, Mis jo-

seb ello jõe suust. Seks, Jesus! mo eest anti
sind, Et piddid wenda toitma mind.

16. So werri, mis so hawust wallas, Se keik
mo surma uppuras: Se wessi, mis so küljest
wolas, Se keik mo rojust kautas. Ma jain so
liikmeks sinnusse, Ja sinno laste seltisise.

17. Kui waenlane sai sedda nähha, Mis min-
na sain so armo kääst; Siis püdis ta mull' tülli
tehha, Ei minna holind siiski sest. Ma jätšin
tedda wihasse, Ja jain so ihho hawusse.

18. Üht sanna weel, mo Tallekenne! Ma pal-
lun keigest ommast wäest: Ja mulle kasuks ar-
mokenne, Mu lahkugo keik süddamest: Siis kâin
sain walges, ollen ka So rigi dnnis pärria.

326.

Du wollest uns das Ereuz Geheimniß ic.

Wisil: Mis titust, woime JSsand! sulle ic.

D Jesus! wotta sa meid walgustada, Ja
omma risti-surma õppetada.

2. Sest se mis eest so werre andsid sinna, Ei
se woi ollades sin tühjaeks minna.

3. So sanna kargab ülle mürid' ilka; Ka kuu
sarusse sees sel polle wigga.

4. Kes panneb paiso sinno werre jõe, Et ta ei
joseks leige ilma peäle?

5. Kus on se pääw? Kes teab sedda aega? Et
tenna omma wägge ei woiks näita.

6. Se tdeste ep olle nalja assi. Eks olle altari
al innimesi,

7. Kes mitto aastat kätte-maks mist hüüwad?
* Kes teab, millal need weel rahhul' jäwad?

8. Kui

8. Kui kurrat : olge wait ; ei neil' woi õõlda,
Kuis Jesu werre heält ta jouaks' teelda ?
9. Mis agga hüab kallis Jesukenne ? Mul
janno on ; oh risti-innimenne !
10. Kas wiha-meeste werd, sa Jesand !
püad ? Ei mitte : surmast neid sa wälja hüad.
11. Ta tahhaks, et ei ükski hukka lähhaks, Ja
panneb omma surma armo tähheks.
12. Et agga lihha meel ta heält ei tunne ; Ja
kõrw ta sedda tähhele ei panne :
13. Sepärrast on üks hulk, kes tunnistawad,
Sest polle ükski wait : keik küssendawad.
14. Meed hüüdwad iggas paikas, tede peäle ;
Oh innimesed ! kuulge meie heäle.
15. Et teid woi Jesu pole juhhatada : Siis
polle tarwis wiha alla jada.
16. Siis polle tarwis kaljudele õõlda : Oh !
wotke nüüd meid wärsed ärraneelda.
17. Ei mägedele : tulge, ja meid katke, Meid
õnnetumaid, ja meid kinnimatke.
18. Ni kui sa olled, Talle liggi astu. Kui tul-
led, siis sind wottab heldest wasto.
19. Kui patto wõlg sind tahhab hirmutada ;
Siin on, kel janno on, sind parrandada.
20. Sest, kelle kätte õige kohjus antud, On
ello pattusteale ossaks pantud.
21. Kes nüüd on pattune, ja rop, kel häbbi, Ja
õmmast wäest ei sanud kusti abbi,
22. Waid Jesu jalge ette allandanud : Meist
polle weel üks ainus hukka sanud.
23. Ehk olleks temma karro ; ta saab lambaks.
Ehk olleks külm, kui jea ; ta saab kül sojaks.

24. Ehk surnud on: uus ello tulleb ette. Kõl
Jesa annab tedda poia kätte.

25. Waim püab tedda illusaks siis tehha: Ni
wäljas-poolt, kul seest on armo nähha.

26. Kõl wäljas näikse Jesu surreminne; Seest
agga pühha Waimo ellaminne.

27. Se on nüüd meie tõ ma-ilma peäle. Sels
Jesús annab meile omma mele.

28. Et sedda peab waestel' tunnistama: Weel
teie moite talle prudiks sada.

29. Prudiks sel armsal' waggal' Jesussele,
Kes sadab kuulma ue saulo heäle.

30. Kõlpidi tahhame teid kinniwõtta, Ja
ommg hääbi sees Ta pole tõtta.

31. Ei meie hääbene teist: waatko sedda Keik
Wariserid, kes ei tunne hädda.

32. Kõl meie tõeste teid wime siina, Kus Jes
sus on: Kõl se saab lorda miina.

33. Ja temma wottab kätte peäl teid kanda,
Ja mis weel ennami on, suud teile anda.

34. Ta hakkab teie kaela ümber kinni: Ta
kohhus on, et ta on armolinne.

35. Seest neil, kes waimus temma jure joud'
wad Ta annab suud, ja keik, mis nemmad noud'
wad.

36. Mis on se: waimus temma jure joud'
ma? Et teada saaks, mis peab takka noud'
ma.

37. Se on: Jesusse jalge ees siin uskma, Et
meie süüd ta wõtnud ristis maksta.

38. Ning kui ta surma ristis lõppetanud, Siis
pühha waim on tedda õigeks moistnud.

39. Ja

39. Ja kui ta woiwust sanud patto peäle, Ta andis kōhnut, taewa sada, jälle.
40. Ja minna, ehk ma sedda kōl ei näinud, Ollen sel tunnil pattust puhtaks läinud.
41. Seäl minna ollen würstiks sanud jälle; Ka härraks kurrati ja surma ülle.
42. Mis mõddub siis keik hädda, patto wigga? Kui Talle werri kō, ma woidan ikka.
43. Ja kui ma mõtlen werre hinna peäle, Ja lassen Jesu hawusse mo mele;
44. Siis wärrisewad keik ma-ilma lapsed, Et nemmad ei woi jeggada mo mõtted.
45. Mis imme! Jesus on meid armastanud, Ja keik ma-ilm on ammo kōsko sanud:
46. Et ta üht last ei pea ärratama, Mis uskus maggab, egga hirmutama.
47. Seit need on sanud rahho Talle külges, Ja magawad nüüd julgest temma sülles.
48. Saab nähha, kes neil' julgeks tülli tehha: Jesusse kō on nende hing ja kehha.
49. Kui hea se on, ja wāaga mele pärrast, Kui kegi peāsnud keigest ilma kōrrast.
50. Oh JSand! kui meil agga jõudo olleks Keik pühhad teeksime sulk' warsti waeseks.

327.

O Water: Herz! o Liebes: Brunst!

Wisil: Oh Adam! sinno ekfitus re.

Oh JSa südda! Jesuke! Sa armo hallik
 Ikka Head JSa meelt teed meilege, Et par-
 randa mo wigga; Meelt, süddant, hinge wotta
 sa, Ja rohke armo merres Meid pesse puhtaks,
 lopputa, Ja uiuta so werres.

2. Keik

2. Keif tullist wihha waigista, Ja mulle armo sada; Ka iggawat tuld kustuta, Mis mind woiks põlletada. Keif kurja aia minno seest, Mis mind woib külmaks tehha, Et ma so armastusse kääst Saan ello walgust nähha.

3. Mo süddant, meelt, ja mõtted ka Muud wõtta õppetada, Et jouan waikse melega So maenitsusfed kuulda Keif wõdrast tuld mus lämmata, Mis pörgust wälja joseb; So legi agga tundko ma Mis armastussest touseb.

4. Mo Jummal! sega süta sa, Et armastatfes põllen, Et sinno arm ei lahku ka, Ehk surren, ellus ollen; Sind armastama õppeta So waimoga; ja anna, Et sinno armastust woin ma Kül ausast tähhel' panna.

5. Sind armastama touseko ma So armsa tahtmist möda: Ma mingo nenda maggama, Mo palwed wotta kuulda. Sind armastama, aita mind, Mi kui ma ial jouan, Et ikka liggimest ja sind Siin armastada nouan.

6. So armastust keif ihkago Ka õhkades mo südda; Mo silma wessi wolago, Et saaksin rohkest sedda: Mull' lippuks on so armastus, Mis al ma ollen wandund; Mo kindel lin, kilp, rõmustus: Seta ma olleks kaddund.

7. Oh armastusse Jummal sa! Ma tahhan ennast heita So alla ellus, surmas ka, Te, et mo seest ei leita Muud, kui so kallist armastust. Seest tahhan juttustada Ja kitta sinno hallastust, Kül sedda tunnistada.

8. Ma vägin, wait ka ollen ma Sell' auuks, kes mind louud Ja armastand, et armo ka So armast

Armastus mull' tonud. Se, et so armastus mo sees Mind sataks armastama Sind keiges minno süddames, Ja sedda täiest tundma.

9. Müüd armastusse leki sa, Oh Jesus! mo sees süta, Et pörigo wihhast peäsen ma, Et se ei aega wita: So maggus armastusse tö Se mo sees wallitsego, Mo armastusse legike Se kumalt ifka seisko.

328.

Ihr Kinder des Höchsten, wie stehts ic.

Ommal Wisil:

Oh Zummala lapsed! kuis armoga luggu? Kas armastus süddames sadab jo suggu? Dns. ühhes nous ifka keik süddamed weel? Ehk, tunneb jo lahkumist wendade meel? Se JESa seäl taewas woib süddamed tunda? Ei sünnige wendade nimmet neil' panna, Kui armastus üd' danies legid ei anna, Kui armastus süddames legid ei anna.

2. Mi pea, kui üllewelt sündsime ueks, Siis Kristus meid wallitsee wendeks, ja öeks. Üks JESa, üks usk, ja üks waim, ja üks ie, üs ristmisse seädus on keikidele. Need woiwad tdest süddamed kokko siin töita: Ei woi meie muud fest, kui maggusat leida; Müüd, kaddedus, wihha ei sa ennast näita, Müüd kaddedus, wihha ei sa ennast näita.

3. Se emma, kes üllewel tous meid peab, Se on se, kes armastust süddames seab. Üks ennam ei maiksa, kui teine nüüd teäl, Sest süddamed ühhendab allandlik meel; Kus issi meel, wihha;

wihha, riid wallitseb wähhä, Seäl polle weel mitte täit armastust nähha, Weel wähhem se inglidel rōmo woib tehha; Weel wähhem se inglidel rōmo woib tehha.

4. Ka suggulast Sioni koggodus jättab, Ja wendade selfsi end rōmoga heidab. Kes ma il ma rōmust ei lahhuta end, Ja siiski end kawwast last nättab kui wend, Ei tedda woi ellades wenas naks weel wōtta, Kui meelt parrandama ta austast ei tōtta. Sest Sion ei lasse heal meel end petta, Sest Sion ei lasse heal meel end petta.

5. Waat agga, mis innistus meile on antud, Kes olleme wendade hulka jo pandud. Waat, dnnistud olleme siin, ja ka seäl. Oh! kiitkem siis Jesust, kes selfsis on teäl, Et laulgem siis Jstandat keik ühhest melest, Ja temmale tulgo au keikide kelest, Et tunnukse Sioni hea selfs sest heälest, Et tunnukse Sioni hea selfs sest heälest.

6. Mo wend! mis ma ollen, se olled ka sinna, Sla pärrid ka sedda, mis raewas saan minna: Ja senna kääb igga meel keikide eest, Üht ainust ka noutakse koggodussest. Meil' tulleb kōrd wende eest ello ni jätta, Kui Jesus sai surres meid pärriaks wōtta: Üks like jo tunneb, mis teisel' teeb hädda, Üks like jo tunneb, mis teisel' teeb hädda.

7. Oh! nomigem, saatkem ka teine teist tele, Et ello kroon ei saaks kääst woetud jälle; Kui Sioni werrest nüüd Pabel on täis, Siis hoia me ühte, sest arm on, kui kōdis. Ja laste heält kuleb kui Jsta seäl kōrgest: Täis üks meel serikub ka Pabelit kergest: Kes saab nende wasto, Kes ühhes on järgest? Kes saab nende wasto, kes ühhes on järgest.

8. Siis olgem nüüd rõõmsad, ja armastust hoidkem, Ja waewatud wendade koorma ka kandkem, Et pääw päwait armastus kangemaks jääks, Ja ellades sõbrus ei otsa siin nääks. Se ISSa ka sedda heal meel woib nähha, Kui lites au temmale wottame tehha, Ehk meie, kui lapsed kül jouame wähha, Ehk meie, kui lapsed, kül jouame wähha.

9. Seal teises ma-ilmast on parrem se luggu, Kus ISSa ees seisab se õnnistud suggu, Ja palawas armus jo kunningast näab, Kus Jeesusse heldus neil' selgemaks jääb. Oh! sago nüüd ühhendud süddamed, Käed, Ja Sioni pärrast ka tehke keik palwet: Arm hoiab ni tuggewast ühte need meled, Arm hoiab ni tuggewast ühte need meled.

329.

Ach Gott gib du uns deine Gnade etc.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd, etc.

Oh Zummal! anna armo nüüd, Et dälust keik ja patto süüd Woin tundes mahhajäta, Kui Jeesust uskus kindlaste Nüüd nouan, kes siin täieste Mull' appi jouab tõtta.

2. Se, et siin ellan järgeste So sanna möda waggaste, Ja keik so auuks pannen, So waimoga mind wallitse, Et otse lähhan taewasse Jeesusse läbbi. Amen.

330.

O der alles hatt' verlohren, etc.

Wisil: Nüüd surnud fehha mattame etc.

Oh kes keik otleks kautand, Ka ennast, agga kätte saand Se ühhe, mis on tarwis teal, Kust rõmo saab hing, waim ja meel.

2. Oh!

2. Oh! kes keif ärraunnustaks Ja Jesust üksi
mälleraks, Sest temma arm on lõpmatta, Teeb
süddant wailseks, puhtaks ka.

3. Oh kes ta armo merresse Siin olleks up-
pund terweste; Ei se saaks nähha kurwastust,
Ei murret, waewa, ahvastust.

4. Oh kes keif mahhojã taks teäl, Et keikist
lahti olleks meel: Siis woiks ta rahhus ellada,
Ja rõõmsaste siit lahkuda.

5. Oh peaseks süda nüüd sest ka, Mis pettab
tühja nõoga, Ja tedda kelab kawwalast Jesusse
jure tullemast.

6. Oh saaks hing armo walgussest Zehowat
leida ennesest, Et temmaga jääks ühhendud, Sest
otse tühjad on keif muud.

7. Oh hoiaks mo meel üksiti Zehowa pole allati;
Siis lõppeks üksford südoamest Keik waew ja
wallo iagawest.

8. Mo Jummal! rikkas haldussfest So sisse
tomma risti wäest Mo waimo, hinge, et joga
Ma ühhes ollen lõpmatta.

331.

Wisil: Voi mis minna ollen teinud ic.

Oh! kui rummal on mo südda! Jesus! arwa-
likkult sull' Tunnistan, ja kaeban sedda:
Pat kül teggi häda mull'. Minna ollin rojane,
Ja ka wägga põrane, Et ma wotsin isje püda,
Dummast häddast lahti sada.

2. Esüte ma noudsin sedda, Et ma tunneksin
mo süüd: Kui sain tunda mo suuri hädda, Ei ma
sedda tahtnud nüüd. Oh kuis wotris kannata
Minno Jesus minnoga, Enne kui ma uskma õp-
nud, Et keik olli Jesus maksnud.

3. Kui

3. Kui ma noudsin head tehha, Siis ma tundsin wigga teal; Kui ma püüdsin Jesust nähha, Siis mind lihha waewas weel: Kõl ma näggin siis, et ma Alles olin rammota; Ennesest mo patto kehha Ei wõind muud kui kurja tehha.

4. Kui ma mõtlin: nüüd mo wigga On kõi otsa lõppenud, Ei ma arwand, et ni wägga Olin ennami rikkutud; Siis ma jalla tallast teal Peasani tundsin weel, Et keif minno südda, mõtte Olli sanud patto kätte.

5. Waat! ma püüdsin lahti sada Keigest minno pattudest; Agga ma ei wõinud moista, Et mind minno Jesus sest Lahti teinud kannates, Et, mis ma ma ilma sees Teinud, keif se patto kãrra Temma tãiest maksnud ärra.

6. Mis hing ial waewa näggi Dimma rummalusse sees: Keif mis mulle hãdda teggi, Sest sũ olli minno kães, Et ei wõind ma uskuda, Ja ei tahtnud olla ka Pattune, ja kurjad mõtted Nãhha ja mo kurjad kombes.

7. Sest on ilmas õnnis ifka, Kelle filmad lahti jaand, Et ta nãab: keif patto wigga Jesusest on surretand: Jesus ärranetud sai, Keigel' ilmal' õnne tõi, Maksis pattud, ello toja, Keige ma ja taewa loja.

8. Kes siis mind woib hukka moista, Kui saan Jesu, hinda nãind? Kes woib kohtus wasto selsta, Et mind Jesus lahti teind? Ehk ma ollen rummal kõi; Tarkusseks on Jesus mul': Kõi se seisab mo eest kohtus, Kes sai põrgul' surma-rohhuks.

9. Kõi se seisab minno kõrwas, Kes mind wãgga

ga armastab, Kõl se seisab mo eest waemas, Kes mind pattust lunnastab; Ei ma larda teddagit, Surma, patto, kurratit; Mul on teada Jesu wäggi, Se on minno abbi. mägg.

10. Kohtus Pea on Jesus isse, Kes mind lunnastanud teäl, Mo hing waub rõmo sisse, Et mo sõbber on jo seäl. Kõl mo hing siis nähha saab, Mis niid uskus ihhaldab: Hopis peäseb patto läest, Surma, pööro-waimo wäest.

11. Se, mis, Jesus! rõkind sinna, Polle weel keik minno lä; Aoga tõest tean minna, Et saan, mis nüüd film ei nä: Kõl sa annad keelmatta, Keik, mis tootanud sa. Amen on keik tootussed, Iggawessed kinnitussed.

12. Nüüd mo hing! oh ärra wässi Palmes: ärra holi sest, Kuida ilmas käib so lässi: Ei süin ello iggawest: Pallu agga järgeste! Jesus! aita heldeste, Uskus woiteldes keik woita, Amen! sinna woid kõi aita.

332.

Wifil: Oh JSsa taewa rigi sees, 2c.

Oh kunningas! nüüd hallasta, Oh tal, meid wotta toeta, Meid nõdraid, Jesus, aita wita, Et jouame siin woitelda, Et woimust saame lõpmatta So werre läbbi keelmatta.

2. Keik meie tõ-on tähhine, Ei kolba so ees ühtege: Mis isse teime, mõtleme, On paljas so ees peälege, Keik meie südda, nerud ka On lah-ti so ees lõpmatta.

3. Mo sallajamad mõtted ka Ei olle so ees teadmatta; Mis tehtud kurja ilma sees, Ei woi neid katta ükski mees; Mis sallaja on süddames, On paljas keik seäl kohto ees.

4. Mo

4. Mo pattud, Jesus rikku sa, Mis teädawad, ja teädmatia, Mis minno süddant waewawad, Mo peäle uest kaebawad: Mo Zal! neist te mind lahti sa So omma kalli werrega.

5. Mul on kül paljo woitlemist, Ja tunnen usso teggemist, Mind waenlane ka hirmutab, Ja minno süddant kurwastab, Ei woi mind dita üt-sige, Kui sinna üksnes, Jesuke.

6. Jo Sadan puhho hirmutab, Jo puhho süddant kurwastab, Kui sega polle rahhul weel, Siis lütkab uhket meelt mo peäl, Mind puab monne wisiga Mo ommast Tallest lahuta.

7. Kui siis ei maksa uhke meel, Ja tõstab hirmo minno peäl; Kui Jesus, hirmust peästad sa, Siis tulleb kawwalussega: Kui ma ei walwa allati, Siis mind ta pettab peagi.

8. Mo Jesus, nüüd mind kinnita, So kalli pühha Waimoga: Mind nõdra, Jesus, puhhas ta So omma kalli werrega, Mo süddant uskus toeta Sesamma kalli werrega.

9. Ma ütten sulle, Jesuke: Oi! Oi! mo kal-lis Talleke, Mul on kül iggaw otades, Ja siiski tean süddames, Et sinna hädda sisse mind Ei jätta, et saan kita sind.

10. Mo Zal, sa ütled minnule: Oh ärra kard-da, ussike! Kui juhtud tulles ollema, Ehk ristis merres uluma: Se wee-woog sind ei upputa, Ei risti tulli kõrweta.

11. Mo süddames mull' kinnita, Mis ommas sannas rägid sa: Ma ollen tulnud otsima Keik pattused nüüd armoga, Ja ärrapeästma nem-mad teik, Mo harvus on neil pühha päik.

12. Keif, mis sul pudub ialge, Mo seest sa leiad rohkeste: Ei pea pudo ollema, Sind tahhan isse atdata: Ma ollen sinno hinge peig, Mo seest sa leiad abbi keif.

13. Mo harusse ja hingama Nuud minno pühha rahhoga; Ja walwa, panne tãhhele, Ma seisan so eest jãrgeste, Ja olle rahhul minnoga, Siis on sul rahho otsata.

14. Amen! mind ikka kinnita, Mo kallis Tal! so werrega; Ma annan keif so holele, Ja war jule laãn sinnusse: Kui kalla uiub merres ta, Lass' mind so werres uiuda.

15. Ei kalla mael woi ellada, Waid ello wee seest otsib ta; Ka nenda, Jesus, nõrken ma Siin ilmas sinno werreta. Amen! So werres kossuta Mind taimo armo wihmaga.

333.

O du süsse Lust, 2c.

Wisil: Helde Jesuke! Sinno 2c.

Dh, mis maggus on Jesus, minno õn! Diget rõmo mulle sada, Walle rõmo ma ei ota: Dh, mis maggus on Jesus minno õn!

2. Selgest armust seält Jaggad üllewelt Minno hingel' jahhutamist, Waimolikko ello samist Selgest armust seält Jaggad üllewelt.

3. Jesu armastus Maggus sundimus: Dh, kui pohjato ta heidus! Minno südda! se on rõmus, Jesu armastus Maggus sundimus.

4. Jätke rahhule, Urge küssige Mind, et ma saand Jesust leida, Temma pole üksnes hoida: Jätke rahhule, Urge küssige.

5. Jummal õnnistab Mind, ja rõmustab;

Se

Se rõõm ühhelgi ei tulle, Kui ei Jummal tem-
mas polle. Jummal õnnistab Mind, ja rõmustab.

6. Se on, ussun ma Eihhal' teadmatta: Waim
se üksi sedda kuleb, Sedda armo wägge tunneb.
Se on, ussun ma, Eihhal' teadmatta.

7. Kui sul rahho kã, Tulleb Jesuke: Temma
paistus se woib teha, Et saad selget rõmo näh-
ha. Kui sul rahho kã, Tulleb Jesuke.

8. Siis keik mahhajaãb, Mis sull' murret
teeb: Kurbdus ei woi senna jãda, Kus on Je-
susse rõõm teada. Siis keik mahha jãab, Mis
sul' murret teeb.

9. Oh, mo kaitšia! Ello hoidia! Ärra lahku
minnust ärra Siin ma- ilmas, Kus on kãrra, Oh
mo kaitšia! Ello hoidia!

334.

Bewein o Christen Mensch, 2c.

Wisil: Ma püan keigest hingest, 2c.

Oh nutta omma hãdda Ja huffaminnemist,
Ja ärra kaeba sedda Jesanda surremist,
Sest meie wiggadussed On tedda waewanud,
Ja meie eksitussed On tedda surmanud.

2. Sepãrrast wotkem wata Se Preestri peãle
nõud, Kes jouab leppitada Keik meie patto süüd:
Ja sadab, Kannab isse Kui üks hea karjane
Meid rõmo rigi sisse; Kes on ta sarnane!

3. Kui ta sin wottis kãtte Meid peãsta wiha
kãest, Werd ei ta tonud ette Ei hãrgest, jãras-
dest; Ja ommã kallis merri Sai ohwriks wal-
latud, Se on se pühha merri, Kus hing saab
puhhastud.

4. Sesuggune lãks tarwis, Meid hãddast peãs-
h 3 taba

tada, Kel polleks, kui end ohwris, Beel surma
 kartada: Kes nõdrust tunnud wägga, Kui meie
 issegi, Ei leitud siiski wigga Ja jurest ühtegi.

5. Oh wata Jesa taewas! So Poia surma
 peäl, Kui südda patto waewas So pole hüab
 teäl: So waim meid juhhatago, Kui himmud
 tiuswad, Meid hästi finnitago, Et nemmad
 lahkurwad.

335.

O Ursprung des Lebens, 2c.

Wisil: Sion kaebab sures häddas, 2c.

Oh sa ello dhhutaja! Walgus mis keik wal-
 gustab! Kust ei ükski, mis on wala, Ilma
 aego himmustab, Sinna ellaw hallikas, Selge
 kui kristalli klaas, Kes seält pühast templist
 toused, Hingesse, kel himmo, jooksed.

2. Sinna ütled: Kes siin nouab Ello wet, mis
 iggawest Janno kustutada jouab, Fulgo, wot-
 ko minno käest, Taewa hüüd ja ello kaew Jah-
 hutawad, kedda waew käsib uskus tulla mul-
 le, Keik ma rõmustan; et tulle!

3. Siin, mo karjane! ma tullen, Joda om-
 ma tallekest; Selle janno sees ma ollen, Et sind
 saaksin armokest: Ei sa kela, et ma sant, Mulle
 mis sa tootand, Ja mo waesust meles pead, Ja
 so anded ilma annad.

4. Maggus wessi! Kus sa owad, Seal hing,
 waim, meel kosswad, Jggawessed anded to-
 wad So käest, kes sind otsiwad; Kes sind agga
 maitsta saab, Maggusaks keik tunnistab, Süd-
 da hüppab, laulab, õistab, Keik hirm kaub ehk
 küi tuistab.

5. Wotta siis so sanna peäle Minno waimo
 jorada, Ja mo iggatsewa mele Roggoniste lül-
 tada Sinno armo merresse, Seäl mind ikka tae-
 wasse Pühhad himmud juhhatago, Südda neist
 kui joobnuks sago.

6. Tahhad sa mo peäle panna Ommast ristist
 ossa ka; Alita siis, et sinno sanna Ikka kulen rõ-
 moga: Kes so risti karrikast Siin joob, tedda sa
 seäl wast Bottad rõmustada jälle Sinno sures
 waewa peäle.

7. Wotta mind siis jahhutada Seäl ka, ar-
 mas Jesuke, Kus so karjad ei woi sada Nähha
 waewa, häddage; Kus on rõmo rohkeste, Ar-
 mas rahho täieste, Armastus ja õiskaminne,
 Pühha ello tassuminne.

336.

Dich Jesum loben wir, Lämmlein, 2c.

Wisil: Sind Jummal kädame, 2c.

Dh Tal! sind kädame.

Dh Tal! sind tänname.

Dh Tal! sind kiitwad iggawest,
 Kes uskwad keigest süddamest.

Sind keif se rahwas auustab,

Kes uiuda so werres saab.

Se tulli, Jõsa, sinno kääst,

Et andsid Poia meie eest.

Nüüd on keif ärraleppitud.

Et Tal on ärratapperud.

Se Tal sai ohwriks meie eest,

Meid peästis, patto, surma kääst.

Sest kädab keif se ilma-ma,

Et Tal meid peästnud werrega.

Oh Tal! sind kiitwad Kerubim,
 Ka laulwad sulle Serawim:

Pühha on meie Tal!

Pühha on meie Tal!

Pühha on meie Tal!

Keig' wäggede Jesand!

So wäggi sure auuga

Räib ülle taewa, ülle ma.

So wannast pühhad wannemad,

Uflikkud ja muud õppejad

Sind kiitsid, kallis Tallele!

Enne kui tullid ilmale.

Katsteistklummend Apostolit,

Ja keik need pühhad Prohwetid,

Ja mitto omma werrega

Sind tunnistawad löpmatta.

Sa nimmetad meid Sioniks,

Ja Jummalä Israeliks,

Kui meie uskus woitleme,

Soga kui Jakob eitleme.

Sa wottad wasto pallujad,

Kes sinnust armo kerjawad,

Sa kuled nende palwe heält,

Ja wottad koorma nende peält.

Oh Tal! sa tullid heldussest

Meil omma Jesa sülle seest;

Ei põlgnud neitsit emmaks sa

Kui meid keik tahtsid lunnasta.

Sa rikk'sid surma surmaga,

Ja saatsid meile taewa-ma.

Kuis woime sind kül tännada,

Ja so suurt au kül kuluta?

Oh Tal! meil' anna waimo weel,
 Kes juhhatab meid õige teel.
 Oh Tal! meid wotta puhhasta
 Nüüd omma kalli werrega.
 So werre läbbi lõpmatta
 Oh kallis Tal! nüüd kauta
 Keif pattud, mis weel tunneme,
 Ja usso tee peäl woitleme.
 Lass' meid so werres uiuda
 Ja patto wasto wõistelda:
 Oh Tal! meid ikka finnita,
 Ja palwe waimo anna ka.
 Oh Tal! sind meie tidame.
 Oh Tal! sind ikka tänname.
 Oh Tal! meid hoia uskus teäl,
 Ja anna lahke waimo meelt.
 Oh Tal! meid nõdraid toeta,
 Meid ommas werres jahhuta.
 Oh kallis Tal! nüüd hallasta,
 Meid sada omma Walmoga.
 Oh Tal! meid aita heldeste,
 Et sinno peäle lodame.
 Keif meie lotus, Jesus, sa!
 Meid ärra jätta abbita,
 Amen.

337.

Auf ihr Streiter! durchgedrungen, 1c.

Wifil: Kes Jummalat ni lassseb tehha, 2c.

Oh woitlejad! et käige peäle, Et käige Talle
 jälge sees, Kes auga jaand Sioni mäele,
 Keif waewa naero kannates: Kui Pea woido-
 kroni näab, Eiisk like on, kes mahha jääb.

2. Mis kardate? et seiske kindlast Ni walwades kui palludes; Eks Kristus woimust sanud aufast Seäl maule pead rõhudes. Müüd käige järrel temma wäes; Siis woimust sate Kristusses.

3. Kes Sionisse asset teinud, Ei pea nõdrust kaebama: Ja et ta waene hukka läinud Ei keit se waewa wasto sa: Sest JSand on, kes teiweks teeb, Ja nõdradele wäeks jääb.

4. Ons waenlane kül wägga julge, Ei polle siiski hädda sest; Kui same tedda (julgest tulge) Kui leiba süa Talle wäest: Waat! jubba põgenemas on, Sest JSand siin ja Kideon.

5. Ehk mas kihwt kül kurja nouab, Ja lihha end ka finnitab; Siis Kristus immer tehha jouab, Ja woitleb ning ka woimust saab; Sest olge wabhud, tehke heält, Se woitja tulleb appi seält.

6. Ons nõdrus meil, siis Tal on tuggew, Meil waesus, JSand rikkas on: Ka immeteust on ta wägger, Kei on sesuggune au kroon? Eks se ei jouaks aidata, Kes leit woib üllespidada?

7. Kas Jummal tõrkub appi tõttes? Oh käige peäle jälgeste; Teil olgo häbbi taplust jättes, Kui arraks, laisaks lähhäte; Eks olleks prudil häbbi sest, Kui ta ei ussaks peiolest?

8. Ei ükski sa au krooni pähha, Kui ta ei woitle Jesu wäes, Ja kurjad himinud ei lö mahha Ni kaua kui weel hing ta sees: Kes agga woitleb, söddib teäl, Saab õiget rahho kätte seäl.

9. Siis walwage ja käige peäle, Ja palmes hästi woidelge Seks, kummi same senna mäele, Kus woimust taulab Talleke: Saab otsa argi päwa tö, Siis hingamisese päärw on lä.

338.

Jesu komm mit deinem Vater, 2c.

Wifil: Jummal, ma ning taewa Loja, 2c.

Omnia Isfaga mull' tulle Jesus! sind ma armastan, Ustawaks nou-andjaks olle: Waim te! et so honeks saan. Oh kolmainus Jummal sa Wotta mo sees ellada.

2. Jesus te, et ussun miana Sinno sanna täieste, Sedda kophe-teeks teind sinna, Et saaks rahho hingele, Mis suur rõõm on sannast ka, Ei woi läbbi urida.

3. Omnia waimo, armas Jesa, Minno sisse läkkita, Et jääb sesses minno südda, Mis so sannast kuulnud ma, Mis so Poeg meid õppetab, Kes so tahtmist kinnitab.

4. Pimmedaks mo südda sanud, Ei ma mols- ta ennesest: Kui Waim sai mind walgustanud, Peäsin pimmedusse kääst: Kui ta ikka juhatab, Siis mo meel töt kätte saab.

5. Armastusse lampid süta Waimus, meles põllema: Kallis Waim! mo hinges sata Püh- had kired tousema: Sinno pühha tulle-leek Die- te mind kumaks teeb.

6. Ikka tulleta mo mele, Mis mull' Jesus too- tab, Et ma lodan temma peäle, Kui se mõtte mulle saab, Kas saab abbi Jesussest? Kui sa pallud süddamest.

7. Et mo Jesus mo sees ellab, Polle karta ühtege, Armo andidega täidab Temma Waim mind rohkesti: Kui ma tedda armastan, Tem- ma sannast tarkust saan.

8. Kes ta sannast siin ei holi Egga tedda ar- mas-

masta, Otsib tühjast himmust abbi, Jggawest
saab kurwaks ta; Jummal polle temma sees
Wihha palk on temma ees.

9. Südda! polle karta hirmo, Jesus on so ab-
bi-mees, Käl sind kattab temma rahho, Polle
joud waenlaste lääes: Ilma need sind waewa-
wad, Jesu rahho kaitsemist saad.

10. Ma ilm, õiged head sa wihtad, Minne om-
ma rahhoga: Gest ma wihtan, mis sa ihtad,
Ei so rahho kesta la; Jesu rahho rõmustab,
Ilm! so rahho karwastab.

11. Jesus, mind ei pea jama, Eht mul palio
hädä läes, Se so armust lahhutama, Et so
rahho on mo sees: Jesust mele, mõttega Tah-
han üksnes armasta.

12. Jesus, Issa jure sinna Sures ele läinud
jo; Himmo on, heal meel minna, Armust mind
so järrel' to: Kui sa tahhad, tullen ma Sinno-
ga süit minnema.

339.

Fröhlich soll mein Herze springen, 2c.

Wisil: Miks mo südda ennast waewab, 2c.

Rõmustes mo südda fargab, Gest et nüüd
Kallist hüüd Ingli wäggi laulab. Kuulgem,
Kuulgem rõmo heäle; Ilma ma Hüab la: Kris-
tus sündis meile.

2. Jummal tulleb tänna taewast, Häddalist,
Waerwalist Peästma feigest waewast. Jummal
sünnib innimeseks, Minnule, Sinnule: Meiega
saab ühheks.

3. Kas woiks Jummal wihha kanda Ennam
weel Meie peäl! Poega wottab anda: Se Poeg,
Ees

Kes on Jesa südda, Tulleb seält Allewelt, Arra-
wõtma hädda.

4. Kas se meid nüüd mahhajättab, Kes end
ka Rigiga Rinkida meil wõttab? Eks poeg peaks
armastama, Kes woib ka Löppeta, Mis woib
Kurwastada.

5. Olleks ta meid teotanud, Polleks ta Bae-
waga Innimesseks sanud. Kui rõõm meie kah-
just olleks Temmal nüüd; Meie süüd Ei ta kand-
ma tulleks.

6. Temma nou on leppitada Patto tõ Kog-
gone, Tappa-talleks sada! Talleks, jah! mis
surma läbbi Sadab ka Rõmoga Armo, rahho,
abbi.

7. Nüüd ta ommas sõimes seisab, Nenda sind,
Kui ka mind kahkeste ta hüab: Jätke, wennad!
mahhajätke Kurwastust, Ahhastust, Keit head
mo läest wõtke!

8. Oh siis, noor, ja wanna! joua, Minne nüüd
Kutrust siit, Tedda takka noua: Sedda armas-
ta, kes lahkest Armastab, Zahhutab, Walgus-
tab sind selgest.

9. Kes siin palju kannatate, Badage, Siin
on te, Kus peäl rõõmo sate: Uskuge, et ta teid
sadab Senna, kus Rõmustus Baewata teid
otab.

10. Kellele pat hinge koormaks On, et ta Wal-
loga Arwab ello surmaks, Digo julge; siin on
näha Se suur mees, Kelle läes, Hawad ter-
weks tehha.

11. Kes on waene, häddallinne, Tulgo ta Us-
soga, Ta on armolinne: Siin häid andid jae-
takse, Nendega Otsata Südda kossutakse.

12. Jeesus! lass', ma hakkän kinni Sinnusse,
Illoke! Roga ühte sünni. Minno ellamisse illo
Dlled sa; Sinnoga Rahhul on mo ello.

13. Ei ma kardä omma wölga, Selle koorm,
Kibbe surm Pandi sinno selga. Roga märgira
nüüd ollen; Puhhas ma, Selge ka Jäsa ette
tullen.

14. Puhhas ollen sinno läbbi, Sinna teed
Mulle heäd, Sinnust saan ma abbi. Anna em
näst maitsta mulle, Armoke! Kaunike! Minno
järe tulle.

15. Rowwaste so pole hoian, Sinnoga Ellan
ma, Sind ma surres leian. Sinno järe tahhan
tulla Römoga Dtsata Teises ellus olla.

340.

Du unser auserwähltes Haupt, ic.

Ommal Wisil:

Sa meie lotus, Jeesuke! Sa Pea oh! te, et
tunneme Siin sinno naelte assemist, Et wals
litsend meid iggawest, Ja sinno löhki kistud kül
jest sa Meid sada sisse, läbbi, wäha ka.

2. Üks imme assi tdest on se: Paps pölgab
sedda esüte; Ja pärrast meest kül surreb ka, En
ne, kui jouab uskuda. Se on se üllem tarkus
allate, Ka puhha koggodus sest tunnukse.

3. Senni kui rahwas ilma peäl, Ja Jeesus
neile peästjaks teäl, On armo-öppetustest se Se
ots, ja ka se algminne; Ja et se on se tarkus tdest
te, Se on teil teäda, kes töt tunnete.

4. So jalge ümber hakkän ma. Mo peästja!
sest et sinnora Ma ei woi tundi ellada, Ei müüd
kui

kui sind, ka armasta: Oh! jouaksin ma sedda
armo ka Müüd rahwal' selgest üllesträkida.

5. Ma tunnistan: kes tuleb peält? Kel hinga
ges polle rahho weel? Kes näab, mis wigga pat
on teind, Ja, et ta hopis pattu's läind, Ei leia
kustki nou ma ilma peäl? Se kuulgo: sa woid
õnsaks sada weel.

6. Kes agga ommast melest hea, Ja lapsesf sa
dik laitmatta, Ei tunne lihha himmro weel, Egga
mis ahnus, uhke meel, Saab isse korda hinga
asja sees: Se on üks kurt, üks pimme, willets
mees.

7. Üks pühha, wagga innime, Kes ellab, kui
üks inglise, Ei Jummalast ka arvata, Siin en-
nam loma olla, Kui metsas on need lehed
pude peäl, Mis keik on Jummalast ka lodud teäl.

8. Se nou, mis taewas iggawest On woetud,
jääb kindlaks tõest; Kes sedda tahhaks laitada,
Se peaks Sadan olkema: Üks pottisey keiksug-
gust souest teeb, Se läbbi sou siis ristaks saab,
ja jääb.

9. Se kallis ello. ramat seäl (*) Jäi kätte alla
Mosesse, Ja seitsme pits'ri märgi al, Krunni
ta liggi sai se Tal, Kes nouab neid, kes endid
põlgawad, Ja wihtab neid, kes endid kidawad.

10. Se fanna, mis on risti peäl, Ja paistab
werre. Karwus teäl, On se, kes on Jümanuel, Ja
sikka tähtes nähri seäl. (**). Kõl lihha meel fin
kohkub, irwitab; Waid Jummal wandes sed-
da kinnitab.

11. Mi tõeste, kui ellan ma, Se ütleb, kes ei
wale

(*) Joannes. Ilmut. ram. 5, 5. (**). 3 Mosesse. ram.

walleta, Kes, mis ta rägib, kurralt teeb, Ja iggaweste tõeks jääb: Mo poeg, kes armas mul, ja kallid ka, Se peab üllempreester ollema.

12. Poeg tulleb, näitab selgeste, Mis on se õige preestri tõ: On temma armas Issale, Siis on ka temma tahtminne, Et Jēsa nou peaks korda minnema, Siis ilma eest ma lähhan surema.

13. Meed sannad on nüüd kirja sees; Meid kuleb, loeb iggamees: Kui agga tahhad õppida, Kas keif peaks tõssi ollema, Siis ütleb Jēsus: mõtke iggamees Nüüd sedda tunda ommas süddames.

14. Waat nenda sedda tunnukse: Kui so sees tõeks tehakse, Et risti samba tõeste On so eest furnud Jēfuke. Se sünnib hinges mitme wiisiga; Ja wiinne ots on: sa peab uskuma!

15. Kui kegi tunneb essite, Et hinge luggu polle hä, Ja wottab ennast parranda, Ei te, mis enne teinud ta, Ja waerwab ennast mitme murrega; Ei tunne, se, mis on üks Peastia.

16. Waid kui üks waene pattune Kurb on, et ta ni rojane, Ja arwab pattuks, mis on pat, Nääb jouuta end ollewad, On noua, õhlab; warsi Jēsus seäl Ta kallal on, enne kui mõtleb weel.

17. Kuis käsfi käib? Kõl hädda kões; Siin ollen omma werre sees. Mo poeg! siis ütleb Jēfuke, Sull' pattud andeks antakse, Mo peäle wata, ussu, touse ka Ja walmista end rõõmsast kõndima.

18. Hing saab uut waimo, et ta teeb, Mis Jēsus käsib, ja usk nääb; Ta nääb siis omma
Talle

Tallekest, On rammo sanud temma wäest: Ta
touseb, kartab end õigussenga, On ühhel hobil
tuttaw Tallega.

19. Siis rammo, häbbi, allandus On südda-
mes, kui warrandus: Need kolm need jäwad
allate, Ei lahku nemmad paigastke: Ei hea nou
siis ei ial tühjaks jä; Sest õnnistusseks lähhab
mele rõ.

20. Hing essite saab hingada, Siis süa, ja rõõd
teha ka: Siis usk end rõõttab finniita, Et
truiuste woib söddida; Ta teeb rõõd, ja kui sed-
da tehtud saab, Siis ennamiist, mis teinud,
unnustab.

21. Ja kui hing wahhest rõõttaks ka End ar-
mo rõõst siin rõmusta, Siis häbbi näitaks hin-
gele Mi palju wiggadust, et se On rõmus, kui
end isfi unnustab, Ja omma Peästja üksnes
mälletab.

22. Siis watab usklikeude meel. Kõl ikka Jesu
armo peäl, Ja püab õõd ja päwa ka, Ta mele
pärast ellada, Sest et ta nende surma risti
poond, Ja nähtawalt neil' au ja fronti toond.

23. Oh Jesus! kui so rahwa keel Ei olleks ni,
kui pitkse heäl; Siis moistaksime meie weel,
Miks palju neid ei kule teäl; Mis agga sedda:
inimeks pannen ma? Sest innime on kurt ja
pimme ka.

24. Sest lāsfi Jesus filmad ka, Mis kinni,
lahu teggema; Kui hüame, siis ütleb Ta Kur-
tide wasto: ehwata! Siis armo õppetus wast
kulukse, Ja filmad Talle pole pöõrtakse.

25. Siis Talle sanna kuleme, Siis temma ar-
must rõgime, Mis meie waesed ta kääst jaand,
Si

Sitast ta meid on walgustand; Kui wägga him-
mustab siis meie meel, Et keif ma-ilm saaks tem-
ma parral' kael!

26. Suur Jesand teenrid lakkitab, Ta tenis-
tus meid rõmustab: Nüüd kallis Jesus! aita sa
Etrahwas wõttaks uskuda: Oh! romma süddant
keif neid hüame, Ja ilmu, kui so peäle näitame.

341.

O Sonne, die aufs niedre sicht, 1c.

Wisil: Nüüd Jummalale auustust, 1c.

Sa, Päike, watad alwa peäl: Kui muld, pörm,
laulan ma, Mis so suur wäggi tombab teäl:
Et ussun, rõigin ka, Et ussun, rõigin ka.

2. Ma runnistan nüüd julgeste: Mul häbbi
ennesest, Et ma saand walgust heldeste Ma-i ma
walgussest, Ma ilma walgussest.

3. Ma siiski wottan tunnistra Ka sedda tõeste,
Et armo wäart ei olle ma; Ma waene pattune,
Ma waene pattune.

4. Se aeg mul polle teadmatta, Kui arm mind
walgustas: Kui Jesus hüdis, tullin ma, Et ta
mind armastas, Et ta mind armastas.

5. Kui muido sünnib, sündis teäl: Hing olli
woimato, Siis Jesus wottis olla peäl, Et olli
woimato, Et olli woimato.

6. Mind wottis Onnisteggia, Mi kui üht sur-
nud meest, Et ta mind pididi harr' ma Ja peästma
surma kääst, Ja peästma surma kääst.

7. Kui minna abbi ihkasin, Ta tulli abbiga;
Siis abbi kartma hakkasin, Sest hädda tundsin
ma, Sest hädda tundsin ma.

8. Mo

8. Mo kallal Jssand waewa naab Jo pita
aega teäl, Nu temmale weel pisjut jaab, Et hal-
lastand mo peäl, Et hallastand mo peäl.
9. Oh rahho tüüred! wadage, Kus teie felt-
sist ma? Ta peästnud on mo süddame Sest patto
fattetst ka, Sest patto kattetst ka.
10. Mind aitse raskest palluma, Et teen, mis
öppetab Mo Jesus, kes jo põllema Mo süddant
süttitab, Mo süddant süttitab.
11. Sest seltsist healed kulen ma, Kus hingab
Jesuke: Meed laulwad lahkest mulle ka: Hing!
seisa julgeste, Hing! seisa julgeste.
12. Sel hinge söbral, kunningal, Sel on üks
halle meel: Meid keik ta kaitseb ärmo al, Se ar-
mastab sind meel, Se armastab sind weel.
13. Mi kaua Jesus leppitab Meid, kuni ella-
me, Käl temma wimaks prudiks saab Se puhtra
süddame, Se puhtra süddame.
14. Kui Jesus käsib, minne ka, Et panne täh-
hele: Kui Jesus tombab, rutta sa, Kui peab,
seisma jä, Kui peab, seisma jä!
15. Kui ta sind kidad, kummarda: Kui ta sind
armastab, Siis wotta julgest hingada, Se kas-
süks sulle saab, Se kassüks sulle saab.
16. Kui Jesus söitleb, ütse sa, Se lähbäb tar-
wis mull', Mind pekka, Jssand, armoga; Sest
tänno annan sull', Sest tänno annan sull'.
17. Kui Jesus näitab sin ehk seäl Müüd omma
armo-tõ; Sepärrast olle rõmus teäl, Mis sün-
nib teistele, Mis sünnib teistele.
18. Kui sinno lähbi tahhab ta Head tehha
teistele; Siis hakka peäle wäega: Te julgest
usso tõ, Te julgest usso tõ.

19. Keig' naero, pudo, wallo, al Müüd and kem
süddame Sell' kallil' surel Jemmalal, Ja omma
Tallele Ja omma Tallele.

20. Müüd kitus olgo sellele, Kes armo seädust
teind: Käl üksford näikse selgeste, Et Pabel
hukka läind, Et Pabel hukka läind.

21. Meid, Jesand, armust kinnita, Et kasso
sadame So werre õppetussaga, Neil' wäerimat'
tele Neil' wäerimattele.

342.

Du blutiger Bersöhner, ic.

Wifil: Müüd hing'wad innimesed, ic.

Sa werrine leppitaja, Ja risti-rahwa peästia,
Sa meie hinge mees! Neil on se kindel mõt-
te, Heita so jalge ette, Mi paljo, kui joud usso
läes.

2. Sin olleme so lapsed, So ärrapeästud wae-
sed, Kes ello rammo saand, Mis sinno harus
ollil, Ja hinge sisse tullil, Misga meid olled imme-
tand.

3. Jo meil on teäda ammo, Ja se on meie ram-
mo, Et sind ei meie tö, Ei pea kihhatama, Meid
wäesi armastama; Waid se on sinno tahtminne.

4. Ei meie lausu sanna: Meel wottab immees
panna, Küssib: Kas on so nou, Et wäesed orjad
wõitad, Meid wabbaes tehha töttad, Ja annad
neile fronti au?

5. Sind wägga armatseme, Ja wägga peh-
meks löme, Kes kui põrm arwatud. Oh silmad!
wõrke nutta, Sest muud meil polle tutta, Kui
et üks Tal on tappetud.

343.

Der Gnadenbrunn fließt noch, ic.

Wisil: Oh wagga Jummal! Kes keik ic.

Se armo hallikas Boib keik, kes tahtwad, jota:
 Kas Jummal asjata Mo hing, sind peab oot-
 ma? Baat! sanna waligus sind Kõl sedda õppe-
 tab, Et Kristus patto tõõd ükspäinis lõppetab.

2. So tõ ei maks, se Ei woi sind parranda-
 da; Et ussu Kristust, kes Sind jouab walmista-
 da, Ja omma werrega Keik wihha leppitand, Ja
 kõhhe taewa pool Teed meile walmistand.

3. Et volle joudo sul, So pattud ärrasata;
 Gest wõtko sinno ust Jeesuse peäle wata: Kõl
 Sadan sinno meelt Boib ärraseggeda, Kõl
 Waim ei aita sind, Siis olled hukkas sa.

4. So armo järret, et Mind pattust waewas-
 takse, Müüd runnen janno ma, Kõl hirm, mis aetak-
 se, Oh Jeesus! joda mind: So waim, se aidago
 Gest patto häddast mind, Et ollen rammoto.

5. Kel dige janno, kes So õigust tahtwad näh-
 ha, Neil olled tootand, Neid pattust lahti teha;
 Sa näitad õiget teed, Mo kallis Jeesuke! Siis
 olle abbimees, Keik abbi on so kã.

6. Kõl armo hallikast Mind ikka tahhad jota,
 Siis õigeks elluks woin So armo peäle lora; Sa
 helde hallikas! Mind joda järgeste, Ma ellan
 kannates Siis ikka õnsaste.

344.

Der schmale Beeg ist breit genug, ic.

Ommal Wisil:

Se kitsas te on lai Kõl taewa miina, Kõl otse
 Kõid seäl peäl ja tassaste, Siis sinno jalg ei
 i 3 liigu

lingu pahhaste : Kui kaamad hooit, et laatsid
siina, Siis kirtsas te on lai kül taewa minna.

2. Kül waimo te on rõmus, uhhas, kerge, Kui
usso sees saab ärra arwarud, Ja südda ka se po-
le kánatud. Kui essite saad kátte järke, Siis
waimo te on rõmus, uhhas, kerge.

3. Kuus káro woib üks wagga lammas olla?
Üks kistsja hunt ei seisa tarra sees : M waimo te
ei kólba lihha ees. Ei ilmas se woi senna tulla ;
Sest káro ei woi wagga lammas olla.

4. Sind pühha Waim peab waimuks sünnita-
ma, Siis oskad sa wast káia waimo teed ; Sest
muido sa siin rühja waewa náad. Sind lihha-
ma pean surretama, Mind pühha Waim woib
waimuks sünnitada.

5. Kes Kristussest on üks lomaks tehtud, Se
üksnes káib ta járel, truiste, On risti al, ja nae-
ruks essite ; Sest üks wast au sees, se saab ná-
tud, Kes Kristussest on üks lomaks tehtud.

6. Siin Jesuga sind mahhamaetakse, Ja ürr-
kest jáad sinna hauasse, Siis touset sa ja lähhad
taewasse, Siis waimo sulle jaetakse, Kui tem-
maga sind enne maetakse.

7. Sesamma waim kes Kristus siin on kats-
nud, Se katsub ka Kristusse jüngrid weel, Ja
temma on üks airus wiis ja meel ; Ei olle teist
teed meile seätud. Se jünger saab kui JSand
isse katstud.

8. Eht kül so te káib ohakattest lábbi, Ei
fiiski hing, waid kanda pistakse, Ja selle waem
suurt walis sull' ei te, Kui woitled, et pat ei
te hábbi, Eht kül se te káib mitmest surmast
lábbi.

9. Ei waema ka se kebja ikke wägga Ei se siin muud kui kurja lauta, Wain peaseb si s, ei tedda lömmata, Kui kannatad sa hinge wigga Ei waema siis se kebja ikke wägga.

10. Se kerge korm teeb raskele meele rõmo, Sest selle al hing touseb taewasse, Se waimo tõ läab hästi eddase, Ja maitseb ka 3 Senda armo, Se kerge korm teeb raskele meele rõmo.

11. Oh tomma mind, et sulle, Jesus! tõttan, Oh tomma mind, ma ollen kaugel weel. So fitas te on wägga rõmus teäl. Keik head ma se peäl so käest wõttan. Oh tomma mind, et sulle, Jesus! tõttan.

345.

An der Brust der Gnade liegen, 2c.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd 2c.

Siin armo rindus maggama, Ja siiski ikka näljama, Ei se woi korda miina: Kui agga olled holeta, Ei wotta hästi immeda, Waat, siis ei lossu sinna.

2. So Jesu rinnad jooksewad. Ja armo wäljalawad, So usso suud ta otab: Ja täidab sedda tõeste, Ja immetab sind rohkeste; Arm aitab, kui usk lodab.

3. Kui olled alles oimane, Siis olled umbes seggane, Sa tahhad, ja ei takha; Siis olled kadumisse peäl, Kui ussud, siiski tunned weel, Et usso joud jääb mahha.

4. Sest süddamest nüüd otsige, Mis keelab teid, ja õppige, Mis tõssist noud teind tühjaks: Ja tühjendage ennast sest: Siis arm teel ananab ennast, Mis tõeste teeb rikaks.

5. Et seisa senni kaebamast, Ja wigga nenda
õõrdamast: Ma nouan, ja jään ilma, Ma ker-
jan, polle kasso sest, Nalg on, ei sa ma rasofest,
Jään sandiks, tunnen külma.

6. So häbbiks aufast tunnista: Pat mis mind
siddund rundmatta, On keelnud joudo samast;
Sest hing, ehk ta kül ärratud, Ei emale sa jubha-
tud: Ei Jesus wässi saatmast.

7. Arm! so leef põlleb iggawest, Ja toidab
ennast ommast wäest, Oh te ka mulle soja! Ma
ussun, et so helde meel, Mis mulle tarwis lähhab
teäl, Mo eest ei warjul hoia.

8. Et annad, waat, siis wottan ma, Ei sinna
ial wiwita So täiussest meid täita: Sul ikka
parras aeg on kã, Sa wottaksid kül iggapã Meid
õnnistada, aita.

9. Arm! kui so jomist katsume, Siis ka heal
meel waume So armo merre sisse; Siis om-
mad anded kätte saad, Misga sa liikmed ehhitad,
Kes olled Pea isse.

10. Hing! õppi sedda selgeste, Et se on rikkas
tõeste, Ja ellab armo warral, Kel anded areto
on kães, Ja siiski ommas rikkusses On tassane
ja maddal.

11. Te siis, et julgest tulleme, Ja wotmas ahned
olleme, Meel kãigo sinno peäle, Et pakume ja otse-
me, Ja kopputammas wiwime, Kül kuled meie heäle.

346.

Hier sind Kinder von verschied'nen, 2c.

Wisil: Jesu ristist, 2c.

Siin on lapsed:; Mitme üggused, Õnsad wae-
sed:; Sa neid õnsaks teed. Kui sa woid, siis
juh-

puhhaista; Käl sa woïd: nüüd same ka Puhtaks,
sedda ;: Tewad sinno käed.

2. Üht uut süddant ;: Mis so sarnane, Kallis
Jesand ;: Meie pallume. Katta meid so wer-
rega, Te meid puhtaks neüfiks ka. Anna mei-
le ;: Mis mei' sowime.

3. Pühhad mehhed ;: Kes nüüd peawad Puh-
tad käed ;: Tõstina, küssiwad Rammo sinno
käest, misga Woiksid teisi aidata: Se on tar-
wis ;: Anna sedda head.

4. Pühhad naesed ;: Rahhul hingage, Mi kui
waesed ;: Liggi astuge. Mingo tõ ja tülli ka:
Siin meil' tulleb hingada. Oh! mis rahho ;:
oh! mis rõõm on se.

5. Baatke peigmeest ;: Teie tüdrukud! Tal,
mis ristis ;: Urratappetud, Se teid tommab
allate, Teeb, et usso tulloke Selgest põlles ;:
Ei sa kustutud.

6. Oh! poismehhed ;: Kes on naeseta, Wortke
käed, ;: Talle' sirruta, Wortke armo rammo siit,
Misga woite teisi nüüd Talle jure ;: wahwast
aiada.

7. Armo legid ;: Edge fokko teäl: Moistko ka
nüüd ;: Jggauhhe meel: Marta ihho tähhendab,
Mis tödd tehhes waewa näab. Maria waid ;:
Süddant näitab meil'.

347.

Weg mein Herz mit den Gedanken, 2c.

Wisil: Sion kaebab sures häddas, 2c.

Südda waene! ärra mõtle: Ei ma ennam
õnsaks sa! Eks ei pühha kirri üste: Sum-
mal tahhab õnnista. Oled sa õäl, pörane, Sum-
mal on hea, kōhtane; Oled ja kül jurma teinid;
Ärra kardad, peastja sündind.

2. Sül

2. Kõi sind on se patto többi Mi, kui keik muud rikkunud, Mis on maust Ewa läbbi Ilma siise rikkunud: Agga kui sa parrandad Omma meelt, siis armo saad; Pallu andeks, nutta peäle; Zummal kuleb nutto heäle.

3. Ei ta polle hunt ja karro, Kes sind puaks surmada: Temma hallastusse arro Ei woi ärraartwada: Zummalal on issa meel, Halle südda waese peäl; Meie waew, se waewab tedda, Meie surm teeb temmal' hädda.

4. Mi kui ellan, ei ma tahho Selle dala hukkatust; Waid et pöördes jättaks mahha Patto tödd ja wallatust. Zummal tunneb rõmo sest, Kui däl peäseb eksmisest, Ühteainust ei ta tahha Ommast karjast kautada.

5. Ei woi lambur kaddund talle Holega ni otstada: Zummal on ni wägga halle, Et ta sure murrega Takka nouab tallekest, Mis on lahknud temma käest, Ja ta karjast: kes se tuttab, Kõi se rõmo pärrast nuttab.

6. Zummal neid, kes töest öiged, Ei ükspäines armasta; Waid ka keik need waesed hinged, Mis hunt sanud warrasta, Kes seäl pörgus warritseb, Innimesesi iggatseb, Selle wasto ärritada, Redda tulleb kumardada.

7. Siiski Se meid armo polest Nouab taewa, päriaks; Kutsub, koggub ommast holest, Et ta riik suurt kasso saaks: Kes nüüd senna töttada, Köhna rigist peäseada Nusast nouab, selle peäle Töstab taewas rõmo heäle.

8. Zummal ja keik taewalissed, Kes seäl kites töitwad heält, Oiskawad, kui innimesesed Parandawad omma meelt: Agga mis on wihasrand

tand Tedd, ellit kurbastand; Se ta unnustab ja kattab, Merre pohja sisse mattab.

9. Niago end merri laiaaks, Olgo pohhi modt-matta, Mingo jöggi järsu's wolaks; Polle sedda armata Selle wasto ühtege, Et suur Zummaliggapå Pattud armust andeks annab, Dälaid patto = ellus kannab.

10. Tahku hing! siis murre karrast, Mis sind wottab eksita: Mis sa tahhad patto parrast Asjata end wässita? Olleksid so pattud weel Ennam kui liiw ilma peäl Merre äres, siiski Zummual Nirkam armust on; oh rummal!

11. Olleks tuhhat ilma leida Zummalast siin ehbitud, Ja so peäle tulleks heita Kei, mis seäl on eksitud: Käl süüd olleks siis so peäl, Siiski ei ni paljo weel, Et need woiksid armo katta, Ja ta walgust finni matta.

12. Te mull lahti, Zummal! sinna Selle armo wärrawad, Et ka keikis paikus minna Mait-sen sinno maggusad: Armasta ja aia mind, Et ma, ni kui jouan, sind Zälle wottan armastada, Ja ei mitte kurbastada.

348.

Dir dir Jehowa! will ich fingen, 2c.

Omnia Wisil:

Sull, Sull, Jehowa! tahhan laulda. Muud Zummalat ei olle sinnota, Mo laulo wötta, JSsand! kuulda, Oh! aita mind so waimo wä-ega, Et sedda teen Jesusse nimme sees, Siis mak-sab se ta läbbi sinno ees.

2. Mind, JSsa! tomma poia jure, Et poeg
mind

mind jälle tommaks sinnule, Et ellaks mo sees waimo murre, Head meelt ja moistust annaks minnule; Siis ma so rahho tunnen enneses, Ja mängin lauldes sulle süddames.

3. So heldussest mind aita laulda, Siis diete sind lauldes kulutan, Siis on se wägga illus kuulda. Kui waimus sind ja rões kummardan; Siis waim mo süddant sulle ühhendab, Et se suurt laulo sulle walmistab.

4. Et kostab mo cest, Kõl saan nähha, Et õhtab räkimatta sannaga, Sest jouan uskus palmet tehha, Ja tunnistab, et so laps ollen ma, Ja Kristusse ja sinno pärria, Et, Abba JESa! ma woin ütelda.

5. Kui mo hing nenda abbi püab Se wägga armsa JESa nimmega, Ja sinno waim ka mo sees hüab, Siis peab so südda ellaks minnema, Et armust otse põlleb se so sees, Kui ma sind palun uskus sinno ees.

6. Se palwe, mis so waim mull' sadab, Kõl se on wägga armas sinno ees, Se peal' so JESa südda watab, Et sünnib se so poia nimme sees, Ma ollen temmas laps ja pärria, Ja armo cest saan sinmult armo ka.

7. Oh! õnnis, kes ma sedda tunnen, Mis sinno waim mo waimus tunnistab, Ma tean, ja üpris immeks pannen, Et mo hing keik head annid so käest saab: Sa annad mulle paljo ennam weel, Kui minna moistan, pallun, püan teä.

8. Oh! õnnis, kes ma Jesu nimmel Sind pallun, sest ta pallub minno cest, Ja istub se's so parral kael, Sest keik on jaa, ning Amen temma sees.

Se

Se eest ma laulan sulle auustust, Et kinkid mulle ni suurt õnnistust.

349.

Neh ein Wort von großer Treue, 2c.

Wisil: Jesus, surma ärraxoitja, 2c.

Suur, ja ustat on se fanna, Bäär, et wasto wottame, Sedda tahhan mele panna Allan-
duskes allate: Pattustele Jesus isse Tulli peäst-
jaks ilma sisse, Meid keik õnsaks teggema. Kur-
rat! sind nüüd naeran ma.

2. Summal! sinno auuks sedda Tahhan tun-
nistada nüüd: Wägga suur se patto hädda Olli-
mul, ja paljo süüd; Keik, mis kurri, moistsin ag-
ga Tehha, ja ei olnud wagga, Siiski surem on,
nään ma, Hallastus, mis pakkud sa.

3. Kristus! tähheks ollen minna Et suur halle
meel on sul: Pattused keik kutsud sinna, Oh, se
meel on kallis mull, Sinna kutsud: tulge waesed,
Haiged arrad, waewalised, Tulge pulma rideo-
ga Uskus, wiimsele aia ka.

4. Halleluja! tulge waesed, Laulge lojal lõp-
matta: Kiitkem temma hallastused, Selge arm-
meil paistab ka; Etko surnuttele annab, Urmas-
tusega meid jodab. Jesus! te, et sinnule Hal-
leluja laulame.

350.

Lebt Christus was bin ich betrübt, 2c.

Wisil: üks hingamisse pääxo on se, 2c.

Sal ellab, miiks meel kurvastab? Mind Kris-
tus wägga armastab: Ehk keik ilm minnust
arralääb, Käl! et mo õmmaks Kristus jääb,
Halleluja! 2. Mo

2. Mo Jesus ellab, Kaltseb mind, Se rõmu-
tab, mo südda! sind; Ehk kurri selts siin uhke o.
Neid naera, sulle saab ar kroon. Halleluja!
3. Mo Jesus ellab kõrges seäl, Kes panned
minno wasto teäl? Ta teeb kül naeruks waen-
lase Ja temma kawwalusse tõ. Halleluja!
4. Ehk tahhaksin, ei moista ma, Miks mulle
tulleks kurwasta? Et Jesu sisse usjun ma, Kes
woib mult ello risuda? Halleluja!
5. Nüüd toeb, kes surmast tousnud, se, Et
ma woin miina taewasse, Ei kela mind surm-
egga pat, Tal peab puhtaks ulitsat. Halleluja!
6. Mo usk keik pattud kustatab, Kui last mind
Jummal armastab, Kes leppitud, mo sõber ka,
Pat kurrat, ilm, mis mõllad sa? Halleluja!
7. Oh surm! sind ma ei kardage, So joud käib
ülle kurjade, Mo ello, Jesus, sunnib sind, Wiib
sinnust läbbi taewa mind. Halleluja!
8. Kui abbi, armo, pallun ma, Siis wotta Jes-
sus! awwita; Ma ussun, mind nüüd kinnita,
Et surmast olled tousnud sa. Halleluja!
9. Et innimesseks sündind sa, Mi tõest ei lähhä
hukka ma; Kes siin ei mõtle kaksite, Waid us-
sub, ei sa kohtusje. Halleluja!
10. Ma ussun omma Jesusest, Kes tappetud
on minno eest. Ja surmast tousnud minnoheaks,
Ja sanud minno kaitsejaks. Halleluja!
11. Kuis pean hukka minnema? Ei se moi ial
sündida. Sind, wäggew Jesus, kidan ma: Kes
ussub, ellab Sinnoga. Halleluja!
12. Ma ellan nüüd ja iggawest; Oh rõmo!
mis saan Jesusest! Sind Jesus, tännan ilma
peäl, Sind, Jesus, kidan siin ja seäl. Halleluja!

351.

Ew'ge Weisheit, Jesus Christ! ic.

Wisil: Südda! miß sa murretsed ic.

Sarkus, hinge peig! Kes sa Kasa-rahha saatnud
 ka, Eks sa polle noudnud töest Käe-andmed,
 Kæe-andmed minno Kæest?

2. Eks so arm löönd Kät moga? Eks sa kihlaid
 annud ka? Eks ma sanud sörmukse, Kui waint
 tulli, kui waim tulli minnusse?

3. Eks sa mind jo armastand, Kui ma sind weel
 kurwastand? Eks sa olnd mo Kossia, Kui weel
 ollin, kui weel ollin törluja?

4. Eks so Jesa mitte mind Armust sinno jure
 wiind? Kui mind rombas keigest wäest, Mo
 usmatta! mo usmatta ello seest.

5. Kui siis läksin sinnule, Worsid sa end min-
 nule Tutwaks tehha ennami weel. Kui paar rah-
 wast, kui paar rahwast ilma peäl.

6. Sinno armo ollen ma Monda aastad tun-
 nud ka, Ja so weel on järgeste Mo pool' hoid-
 nud, mo pool' hoidnud truiste.

7. Puima ehte olled sa Enneses mull' annud
 ka, Sinno lihha, Jesuke! On mo hinge, on mo
 hinge kuele.

8. Seeb se on mo digus töest, Mis mind peäs-
 tab patto Kæest: Et sa mo sees sündinud, On
 mull' õnnels, on mull' õnnels sigginud.

9. Egga mulle pudu nüüd Vuhha wainio kallid
 hüüd; Sinnoga saan töeste Dinna õssa, om-
 ma õssa wõhkeste.

10. Agga üks on waiat weel, Et mo südda,
 mötte, meel Sinno sees end järgeste Ei weel hoia,
 ei weel hoia kindlaste.

II. Wah-

11. Bahhest pörab meel so poolt Kui ta peaks
 Kandma hoolt, Et so sisse ikka jääks, Ja mis
 tarwis, ja mis tarwis ikka teeks.

12. Et sa mind nüüd waimoga Menda kinni-
 tand, et ma Tean, et jään tõeste Armo sisse,
 armo sisse järgeste.

13. Oh siis tomma mo meelt nüüd Hõpis sinno
 sisse siit, Et, kui pitser, ma so kões Ollen, ja,
 ollen, ja so märk mo sees.

14. Sinno sisse himmustan, Maad ja taewast
 unnustan, Ei ma tahha sinnota Kuski muudo,
 Kuski muudo hingada.

15. Oh et seisaks nüüd mo meel Vikumatta selle
 peäl, Et sind agga armastan, Runni ligun, kun-
 ni ligun, mälletan.

16. Mi, et iggal aial ma Ühhes ollen sinnoga,
 Et ma ei te, nouage Muud, kui sind, muud, kui
 sind, mo armofe.

17. Sedda noud mull' kinnita, Süddant en-
 nam ehita. Oh et surm ja ello teeks, Jesus!
 mind, Jesus! mind so sarnatseks.

18. Wottad sa mind kihhuta, Kes mind siis
 woib lahbuta Armust, mis kääb wäggewast Jum-
 malasse, Jummalasse Jummalast.

352.

Heut ist des Herren Ruhe, Tag 10.

Wifil: Nüüd Kristus surmast tounnud on.
 Üks hingamisse pääw on se, Mis meie tänna
 peame; Et seiske argi-päwa rõ, Ja saatke
 toidust hingele. Halleluja!

2. Kõl praego on üks kallis aeg, Nüüd pühha on
 ka siin se paik, Kes meelt ei wõtta parrata, Ei sedda
 siln ei sallita. Halleluja!

3. Dns

3. Ous Jummal pühha wiyhaga, Siis waese heält ei põlga ta, Et kires, tedda palluge, Waat! se on meie õige tõ. Halleluja!

4. Et kiitke temma kätte tõ, Kes rühjast lonud targaste Ma ilma omma sannaga, Suur on ta rammo otsata. Halleluja!

5. Kui enne ilm sai ehhitud, Siis innime sai walmistud, Sel olli digust, tarkust kül, Ja wagadus ei pudund sel. Halleluja!

6. Oh tundke! mis ta meile teeb: Ta annab mis keik leom siin söob: Ta on kes hoiab, toidab ka, Ja wõttab murret piddada. Halleluja!

7. Se seisko teie meles ka, Et Kristus tounnud auuga Sel päwal, ja toond rõmustust, Ja mele hinge õnnistust. Halleluja!

8. Se kedda nenda waewati, Ja risti sambas surmati, Et piddi ärrakadduma Ta õppetus siis temmaga; Halleluja!

9. Sesamma peasis surma käest, Ja touis lüles ommast wäest, Sest said ta Jüngrid rõmustus, Kes temma pärrast kurbastud. Halleluja!

10. Ta näitis ennast nendele, Ja nemmad näggid selgeste Meed hawad temma külges weel, Sest olli rõmus nende meel, Halleluja!

11. Et pühhitsegem õiete Sesamma päwa kalliste, Ja laulgem suust ja süddamest wuud omma kallist Jērukēst. Halleluja!

12. Suur Jummal, kes sa walmistand Ma ilma, ja keik ehhitand So auks, ja mitme hädda seest Meid peastnud, holdnud iggameest Halleluja!

13. Keik ommad teud õppeta Meid tundma, et
 need

need laitmatta, Täis au ja sure litusse Wäart on, ja et neid laulatakse. Halleluja!

14. Oh kallis Onnisteggia! Kes surnust üllestousnud sa, Meid sada üllesärkama Sest patto unnest holega. Halleluja!

15. So surnust üllestousminne Se saatko meid nüüd eddase, Et selle peäle lodame, Kui waenlastega woitleme. Halleluja!

16. Oh pühha Wain! meid öppetä So sana meles piddama Ja kuulma keigest süddamest, Et usk, arm, lotus tulleks sest. Halleluja!

17. Sa õige walgus walgusta, Meid täida omma armoga, Et meie tõ ja ello wiis So mele pärrast olleks siis. Halleluja!

353.

Das wahre Christenthum ist, u.

Wisil: Mis litust woime Isand, u.

1. Üks wagga ello se on kerge tõdest: Ehk siis, kui meid ei aitaks Jesus heldest,

2. Ehk siis sa woiksid sedda raskeks päina: Sest temma isse aitab koorma kanda.

3. Mis koorm se on? sa pead armastama. Ta armastab, sind sadab armastama.

4. Ta hoidis Issa pole ikka waljust, Ka siis, kui olli ilma keigest rõmust.

5. Ei Jummal wallo te: ta kelab heldest. Kust wallo tulleb siis? so ommast melest.

6. Eas' sedda waewajat nüüd tappa ärra, Siis lõppeb hädda keik, patto käära.

7. Mis tahhad hädda sees ni wägga nutta? Jesusse pole dhkades sa tõtta.

8. Et ütle: Issa! wata minno hädda, Oh Jesus! aita mind! Ta kuleb sedda.

9. Sind nõdrus hirmutab; ei põrgo wea. Sa langed koggone; et touse pea.
10. Sa ekkid mitto lord; et pallu andeks. Sind kurrat hirmutab; ust sago kangeks.
11. Sa ärra põlga armo, mis on selge. Ei päike paista sull; on süski walge.
12. Ja kui ka walgus keik woib ärramiina; Ehk kauta ka teed, siis ussu sinna.
13. Kui sedda wisi kaid, ja Jesu peäle Sa loo dad, kül naad teed ja walgust jälle.
14. Mis olled uskunud, saad sinna nähha: Ja kuidas uskunud sa, ta wottab tehha.
15. So ikket tahhan siis, mo Jesus! Kanda, So koorra alla end heal meel anda.
16. Kui lihha melest se kui waew on nähha Siis tunneb waim kül sedda kergeks tehha.

354.

Höchster Priester, der du dich, ic.

Wisil: Südda miiks sa murretsed:

ehk: Ommal wisil:

Üllem preester! kes sa tõest Ennast ohwrinud mo eest; Anna, et ka minno südda Woiks weel siin so ohwriks sada.

2. Ei arm wasto wortage, Mis sa ei teind, armoke! Mis so pühha käest ei tulle, Ei se kólba Jummalale.

3. Tappa siis ja surreta Minno tahtmist, meled ka, Süddamest keik mis mo omma, Ehk teeks tuhhat wallo, tomma.

4. Jhho, hing' ja mis mul on, Hovis sulle ohwriks toon. Oh et nüüd ei mingisuggust Tomat- ta jääks emam minnust.

5. Käl siis, Jesand! kätte saad, Mis sa mo
käest himmustad: Käl ma siis saan weel siin
waewas Armsaks ohwr,ks Jesal' taewas.

355.

Sieh hier bin ich, Ehren: Kdnig, 2c.

Jummal ma ning taewa loja, 2c.

Wata Jummal! siin ma rummal Heidan en
nast pöwede, Nutto heäle lapse mele Zoon
ma, Jesus, sinnule; Lasse ennast minnust leida,
Kes ma tubk, sou, pörmoke.

2. Wata jälle minno peäle, Kåna mind so jär
rele, Sulle jouan, Sind ma nouan, Kui so pär
ris lapsokke; Lasse ennast minnust leida, Wotta
mind, ja minnusse.

3. Armo püan, appi hüan, Jesand sinno hal
lastust, Mis teik sawad, Kes sull' armsad, Kes
siin noudwad armastust; Lasse ennast minnust
leida; Kes sind saab, saab önnistust.

4. Taewa selgus! hinge walgus, Ilma siita
talleke, Sinno küljest, sinno sulletst Otfin armo,
peioke: Lasse ennast minnust leida, Kallis wäg
gew Jesuke.

5. Waat, kui halle on so talle, Ja so lapse nut
to heäl, Karwastusses, ailandusses Paulab ar
dast minno keel: Lasse ennast minnust leida,
Wägga nouab sind mo meel.

6. Ilma kårra, rikkus, warra, Lust, au, teik
mis ilma peäl, Teeb mul hädda, sest mo südda
Nouab mis ou üllewel: Lasse ennast minnust
leida, Jummal! walmis ollen teäl.

356. Blut

356.

Blut und Wunden haben, 2c.

Wissil: Armas Jesus! sind ma pallun, 2c.

Werri on meid ühhendanud Jummalaga, et
on sanud Meie werri aunuud. Gest ta
Eihlas ennast sega, Tulli innimesie sekka; Nuud
keik siind on unnuud.

2. Kes on wärrisema läinud, Et ta paljo patto
reimud, Tulgo ette rõmoga, Baatko, kuida wäg-
ger Jummal, Kui lays, mis on waene rummal
Sõimes maggab illota.

3. Tewma Ehed õnnistawad Keik kes seie ilma
sawad: Nende peäle on ta ka Märkinud jo keik
needsammad, Kes ta holeks endid andwad, Et
neid wot aks peästada.

4. Temma silmad jahhutawad, Ja neid jälle
parrandawad, Kedda pat siin waewanud. Uskus
nende peäle waatko, Himmo temma pole saatko,
Kes kui us seäl rippunud.

5. Temma kõrwad kinnitakse, Mei eest läbbi
uritakse Jõsa ukse külge seäl: Se kes kuningas
on isse, Tulleb seks ma ilma sisse, Et ta sullaseks
saaks teäl.

6. Temma su mis pallus ifka Omma Jõsat,
et keik wigga Pattust löppeks tõeste: Se sööb,
kui üks innimenne, Alra roga, waeskenne! Et
on nälg ja jaano ka.

7. Temma õht, mis wäggeste Wannemat-
te ni kui laste Surmuud kehhad ärratab; Baat
se ligub pissut sõimes: Sedda temma risti kül-
ges Arrasurres löppetab.

8. Temma jallad, kehe kando Rõhuma weel
peab

peab maddo, On niid wägga nödrad weel:
 Siiski ommal aial tötwad, Et keik woimust äs
 ramötwad Mao suggust ilma peäl.

9. Temma silma wessi nouab Zuhhatamist;
 fiski jouab Meie sü eest wolada Ni kui jöggi sel-
 gest werrest, Zggawesse armo merrest Sure kano
 natussega.

10. Omma selga peab temma Risti alla kuma
 mardama, Kui kandmisse aeg on kä. Piitsad sel-
 lel hädda tewad Siis kui öälad sedda löwad;
 Meie patto sü on se.

11. Temma küljest wiimisel ajal Wee-ja werres
 jöed laial Botwad ioosta rohkeste, Meie hina
 ged parrandama, Pessema, ja jahhutama, Ab-
 bita et olleme.

12. Temma südda tunneb hädda, Wallo wae-
 wab wägga sedda, Niid ta peksab pissut teal:
 Siiski se neid ommal aial, Redda kurrat saatnud
 laial Wäggerwaste peästah weel.

13. Kallis laps! mis sündind hilja, Sa meil'
 sadad römo-wilja, Jo sa olled algmisses. Waat,
 mis römo lapsed, waesed, Pattused, Eül mehhed
 naesed, Zundwad sinns sündmisses.

14. Keik sind wägga armastawad, Kes so hel-
 dust maitsta sawad, Nemmad andwad sulle suud.
 Maggusam, kui maggus ölli Meile on so laps-
 polli, Redda maddo salwanud.

15. Neil on sinno lapses ello, Kui se keigeüllem
 illo, Uskus on need römustud, Et sai armo aial
 nähha Römo: mis sa wotfid tehha, Kui said laps-
 sels sündinud.

16. Keik ma-ilma parrandussed On, kui sitta
 warrandussed Sinno wasto arwada: Sa woid
 hädda

hädä lahhutada, Arwamatta jahhutada: Wot-
ta mo peäl' wadata.

17. Keif ma- ilma tühja kähra Sada minno
melest ärra Bibimatta, aegsaste: Kui mind
kurri himmo hääb, Patto sisse sata puab, Eas'
ma watan söimesse.

18. Kunningas käl olled sinna Ülle taewa, Ma;
ja minna Pannen immeks süddamest: End sa
wottad alwaks tehha, Üpres paljo waewa näh-
ha, Kannatadas meie eest.

19. Armsad käd! mind wasto wötke, Wiim-
sel tunnil appi tötke, Käl teid wägga ihkan siis,
Kui saan hädä orrust minna Teie jure tulla kää-
na, Nenda kui on lapse wiis.

357.

Was sag ich dir mein lieber Mann, u.

Ommal Wisil:

Mo hinge mees! mis ütlen sull'?: Sull',
kadda mitto korda otfin, Ja kui so filma ees
siis seisän, Weel küssin: Weel küssin, kust ma
hakkän käl.

2. Ma tään: sind armastada teäl: So pole
keigest jouust joudma, Ja ilma palgata sind noude-
ma; Se on se: Se on se, mis mul pudub weel.

3. Mull' anna, mis sa öölnud meil': Mis
peawad so lapsed sama, Kui nemmad tahtwad so
tööd tehha: Üks ilke: Mis sünnib minno kaela
peäl'.

4. Üks südda, mis on tassane: Mis sinno
werres uiub, ellab, Üks ränno, mis keif ärrawoi-
dab; Armastes: Üks wallo, mis ei nõrgaks re.

5. Oh! anna julgust, kannatust :: Et tööd teen, hingan ühhe tassa, Kui alw, kui us end heidan mahha; Kui wahhest :: Nään kunning' likko armust.

6. Üks siim, mis selge, puhhas ka :: Üks kõrw, mis ussin kaebdust kuulma, Ja uled digust kuluw tama, Ka olgo :: Üks nou mul taewa seltsiga.

7. Mo hing on Tallel' naeseks tõest :: Ei armastagi muud mo mõtred, Kui tedda, ja keik temma liikmed, Ja jedda :: Ja sedda keigest süddamest.

358.

Du heiliges Kind, wer ic.

Ommal Wisil :

Oh pühha laps! Kes Sind näab süddames, Sell' tulleb meel ka, Et keikis woiks olla, kui ollid ka sa.

2. Oh! wata nüüd peäl, Mis puab mo meel Et puhtaks saan ma, Mind ehita isse so ennesega.

3. So illo on suur, Sa haldusse juur! Se man' gitseb mind, Ja kiskus so pole, et armastan sind.

4. Põrm ollen kül ma, Mind sagiks said sa : So werri on se, Mis wahwast mind tommand, et sain sinnule.

5. Kes ussub nüüd tõest, Saab lubba so kääst, Et pühhasse lääh, * Ja seäl omma peästjat siis wainu sees nääh. * Ebr 10, 19.

6. Sa werrine Tal! So watgusse al tõest näame siin ka, Kui tutwaks nüüd same is Jumma' laga.

7. Ja kes sedda tuld, Mis sees põlleb sult, Waid ütsford siin nääh, Sell' südda ka arms sees põllema lääh.

3. Eest

8. Sest julgus saab mull', Et annan au sull'
Suur Ingel toob, teeb, Mis talle auks* palwele
tarwis siin lääb. *Jlmnt. 8, 3.

9. Aus aulinne tal! Keif on so kää al; So rah-
was oh peig! Sind armastab wägga; sest sa
olled keif.

10. Sind kummardame, Sind armastame,
Sind kildame ka Meid waesi sa leppitand Jum-
malaga.

359.

Dem blut'gen Lamm, 10.

Ommal Wisil:

Sell' risti lödud Werrise tallele, Ja külge po-
dud Mo eest, mo söbrale Kes siis ni sure wallo
tundis, Kui pat ta süddant keif läbbi tustis :;

2. Sell' annan minna Müüd enmast ueste; Ma
jään ka tänna Ta omwaks koggone, Ja annan,
mis ta tahhab teha: Ta wõtko must, mis ta
ei woi nähha :;

3. Käl on mul nödrust, Se teab Jesus käl;
Wägga ja pudust. On wägga paljo mul: Mo ül-
lemproester peab joudma, Müüd parrandama, ja
mind ka woidma :;

4. Ta pühhas wertes Saan minna puhhas-
tud, Mis temma külest On wälja purtsanud;
Müüd on se allati ta murre, Et hinged saaksid
keif temma jure :;

5. Oh kallist armo! Kui mõtlen selle peäl, Et
sa mind põrms So jure kutsunud weel, Ja mind
ni hellast tallotanud, So werri on süddant süda-
tanud :;

6. Siis südda waub, Ta on ni immet täis, Et
mois

moistus laub ; Ma mõtlen jälle siis : Kuis woid
meid nenda armastada , Kes sind on wõtnud ni
kurwastada : ;

7. So silm on annud Mull' armo tännine , Ja
murret kahtnud Mo eest ni truiste ; Ma ussun , et
sa eddespiddi Mind juhhatamast ka weel ei
tüddi : ;

8. Mind waest ja santi Sa hoidsid armsaste ,
Keik pattud anti Mull' andeks rõõmsaste ; Eks
peaks ma se eest au näites Sullama , ja tänna-
ma sind kites ? : ;

9. Sa üllem Keiser ! Üks waene põrmoke , Kes
pattust weider , Se on so armoke ! Se arm on
tõest kü armamatta : Kes polle tunnud , ei ussu
sedda : ;

10. Sest peab südda So pärrast ollema , Eht
rist ja hädda Mull' peaks tullema ; Se on mo
tõ : find auustada , Sest tahhan agga so peäle
wata : ;

) 0 (

Esimenne Register,

ehk Zuhhataja, mis näitab,

Misjugguse lehhe küljest need Laulud leitakse.

A

Ajra üles, minno südda,	284
Aita, Jesus, forda minna	26
Amen, Au Jesal olgo	314
Armas Jesus, Armastaja	315
Armas Jesus! arowita	108
Armas Jesus! rõmustaja	132
Armas Jesus! sind ma pallun,	286
Arm kes sa mind olled lonud	316
Arra waimo toetaja	317
Au, titus olgo iggawest	101

E.

Eddasi! Eddasi! Sion, minne	318
Ehk kurjad kül mind kuusawad	207
Ei ilmast holi ma,	162
Ei lahku minna sinnust	163
Ei ma muud siin ilmas tahha	31
Eks lõppe pea wahhimees	319
Eks mo kohhus tanno tehha	320
Eks sa heida!, Karjane!	323
Eks se olle arm ja heldus.	119
End nähta foido - täht	324
Et kiitke Jummalat,	296
Et möda läinud pimme õ	268
Et tulge kolkko pattused	324
Et wiimne tund siin teikil' tules	243

Hel

2.

Helde Jesuke! Sinno suggustke	32
Herodes, miks sa ehmatad?	49
Hinged, allandusse sees	325
Hinge ello, Jesuke	327
Hinge peioke, Helde Jesuke!	33
Hing kui tahhad hingada	329

3.

Jesukest ei jätta ma, et ta mo eest podud	331
Jesu ristist tahhan räkida	332
Jesus, hua mind ilma, et ma sind	50
Jesus ilma süta Tal meie eest on	332
Jesus, keige üllem hä, hingamist toob	35
Jesus kes on õnnistusseks	333
Jesus Kristus, Lunnastaja	124
Jesus Kristus, õnne andja,	72
Jesus minno mõttes ligub,	334
Jesus, minno rõmusuus, maggus	36
Jesus näita mulle so joudo	335
Jesus õnnisteggia on mo lotus, Punni	336
Jesus, oh aita! et woin must woin sada	164
Jesus on mo ainus ello,	37
Jesus peästnud olled sinna	338
Jesus rõmustaja, Hinge jahhutaja	38
Jesus, surma ärrawoitja	53
Jesus, te, et sinno harvad	340
Jesus, tulle minnule, ja mo jure järgeste	39
Jesus üks sa olled ikka, keigekallim	341
Jesand, helda armo meie peäle!	309
Jesand! Kurja ollen teinud,	133
Jesand, omma wihha sees	134
Jubba ka on wiimsed aiad,	10

Esfinenne Register ehk Juhharaja.

Jummal meele parrast siit	50
Jummalat kiitke, Jummalat kiitke!	297
Jummal issa meile jä	101
Jummal Ma ning taewa Soja	269
Jummal olgo tannatud,	108
Jummal wäggew wallitseja	220

R.

Reigeüllem armu walgus	342
Reikis paikus, kus ma seisän	244
Reik Inglid kulumawad	14
Reik kallis hinge õnnistus	156
Reik on nüüd hästi sindinud	70
Reik sündko nenda ikka null'	167
Reik teeb hästi Jummal,	207
Reik tulge minud jure nüüd	209
Res Jummalat ni lasseb tehha,	168
Reskel selle ello sees üks surm on meil	245
Res omma ihhoga meid tanna	125
Res tahhab tõest armastada	345
Riderud olgo Issand, Zeraeli	103
Krisus! Päs meid õnsaks teed,	56
Kristus on meile patto eest	73
Kristus se läks taewa, Kus ep olle waewa	85
Kristusse werri, õigus ka	346
Kül sa held! Jesus rullid	169
Kürle elelson, ehk Litania	309
Kürle, oh! Jummal Issa kõrges	102
Kui Jesust risti naelati,	55
Kui Jesus sure armoga	123
Kui Jummalaga puad sa,	112
Kui Jummal meil ei olleks nüüd,	221
Kui Jummal sin ei kaäna hoolt,	222
Kui	

Esimenne Register ehk Juhataja.

Kui meil on püsti hädäda kääs	309
Kui neitsit omma sapse tõi,	15
Kui ollen surma hädäda fees	349
Kuis pean wastowõtma sind, armas	3
Kui sa püäd tunda sada	350
Kui sa risti tulles põlled	352
Kui surma tund on ukse ees,	246
Kui warra ülestoußen ma	270
Kül waggade ello siin seestõiddi hiilgab	354
Kuis ni julge, waene rummal?	356

L.

Sapsed, kuis on hinge luggu	358
-----------------------------	-----

M.

Ma armastan, oh Jummal! sind,	247
Ma hüan, Jeesus, appi sind	170
Ma ilm ei holi sest, et süddant puhhastaks	51
Ma kidan, Jeesand Jummal, sinno abbi	270
Ma kiitlen ukspäinist neist werrisist	359
Ma ollen weike lapsõke	360
Ma püan teigest hingest	248
Ma risti-innime, sa ütled; kas on tõssi	361
Ma tahhan jätta maha	171
Ma tännan, armas Jeesa, sind	271
Ma tännan, armas Jummal, Jeesa	273
Ma tännan Jummal sind	275
Ma tännan teigest süddamest	16
Ma tännan sind, Et olled mind	276
Ma tullen, armas Jummal,	126
Ma tullen, taewast üllewelt	17
Ma waene muld, kes patto teinud	135
Meie ussume teik aino Jummal	114

Esfinenne Register eht Juhhataja.

Meil' anna rahho armoga	233
Meil', armas Jummal, pöra	306
Meil' tulleb abbi Jummalast	223
Miks mo südda ennast waewab	211
Millal ma saan sind, armas Jesus nähha	364
Millal saan ma nähha sind?	40
Mind, Jesus, walgusta	365
Mind Jummal Issa önnista	313
Mind öppetä sind armastama	367
Mind waewab wägga raske loorm	368
Minna tahhan Jehowa fita	128
Minno hing auustab wägga	104
Minno südda, römustelle,	129
Mis hädda woib meil' sündida	224
Mis fitust woime, Issand!	223
Mis kui paggan, innimenne	370
Mis olled sinna, armas Jesus teinud	57
Mis tanno moistan ma	372
Mis waewab sinno süddant	171
Mis waewa olled sa mo pärrast	373
Mo armas Jesus, minno röm	41
Mo ello Kristus isse, mo kasso surrema	249
Mo hinge mees, mis ütlen sull'	461
Mo hing, head kaunid laulud	234
Mo hing! Jesu armastust	374
Mo hing! mis aega witad sa	376
Mo hing! mis annad Jummalale	377
Mo hing! oh anna süddamest	378
Mo hing, oh! römfast kida	235
Mo Jesuke, kes mitto tuhhat	379
Mo Jesuke, sa ello leib, so juro eksja	382
Mo Jesus, ello walgustus	383
Mo Jesus, Jummal lihha sees,	250
Mo	

Esfinenne Register ehk Juhhataja.

Mo Jesus, kallim ello, ja Pasa-Talleke,	384
Mo joud, sind tahhan armarseda	387
Mo Jummal, hallasta mo peal	137
Mo Jummal, Soja, abbimees	388
Mo Jummal! waat, kui ka walad	172
Mo kääst süddant olled wõtnud	389
Mo keigekallim Jesuke,	175
Mo keigekallim warra	391
Mo omnia sinna olled,	176
Mo peale heida armo nüüd,	139
Mo peigmees armas Jesuke	392
Mo rahho Jesuke, oh te, et allate	393
Mo rõmustus on Jesuke	394
Mo südda ärka ülles,	277
Mo süddamest ning mielest	278
Mo südda, miks sa murrested,	177
Mo süddant anna teigest wäest	179
Mo südda, olgo rõmus nüüd,	181
Mo südda, olle üllewel,	74
Mo südda! olle walmistud,	279
Mo südda, tänna Jummalat	298
Mo waejus aiab mind, et ma	395

VI.

Need Inglid taewast tulleswad,	19
Need Inglid taewa walgusses	105
Need wallatumad kiitleswad	225
Need kümme kasko moistlem nüüd	113
Neid rulleb wägga õnsaks kita	396
Ni kui ma ellan tões-e,	140
Ni sündko minno asji,	183
Mind armastan ma Jummalat	397
Nüüd hing'wad innimesesed	287

Nüüd

Esfinenne Register eht Juhharaja.

Nüüd, Jummalale auustust	19
Nüüd, Jummal, minna kidan	27
Nüüd kirkem Kristust ussinast	20
Nüüd kirkko keigest süddamest	237
Nüüd kitus olgo Jummalal	5
Nüüd kitus olgo sulle,	300
Nüüd Kristus surmast tousnud on	75
Nüüd Kristus ülestousnud	77
Nüüd laulgem suust ning süddamest	301
Nüüd olle, Jesus, kidetud,	21
Nüüd ollen minna pohja leidnud,	398
Nüüd on se pääw jo löppenud,	288
Nüüd paistab meile kauniste	226
Nüüd põlgan ma, ma-ilm!	399
Nüüd põlgan minna rõõmsaste	185
Nüüd, risti-koggodus, Sull' olgo	6
Nüüd risti-rahwaas, laulage	158
Nüüd furno kehha mattame	252
Nüüd tahhan ma tõest mahhajätta	400
Nüüd te mind pühaks armoga,	102
Nüüd touskem patto waewast,	11
Nüüd tulgo õnnisteggia	7
Nüüd, waggad, rõmustellege,	85
Nüüd walw'wad innimesed	402
Nüüd wotkem Jummalale	302
Nüüd wotke wäliapühkida	78
Nutta, innimenne, rasket patto süüd	59

O.

Õ läinud möda nüüd, pääw paistab	280
Õnnis, kes ei wotta tehha	187
On sul, kui kardad Jummalat	187
Oh Adam! sinno eksitus	160
	Oh!

Esimenne Register ehk Tuhhataja.

Dh armad wennad, õed ka	403
Dh armas Jeesus kutsu mind	408
Dh armas Jeesus, meil on weel	405
Dh armas Jummal, awwita, Ja kela	307
Dh armas Jummal awwita Sind hãddas	188
Dh armo juur! Mo pat on suur	141
Dh helde armo Jõsa, sind	142
Dh helde Jummal! sinnule	189
Dh helde Kallis Jeesuke	409
Dh Jeesuke! mull' armoke	87
Dh Jeesuke! So jãrrele	87
Dh Jeesus! armo walgus	192
Dh Jeesus! hallasta, Ming	193
Dh Jeesus! helde olled sa	410
Dh Jeesus! kange sõddamees,	88
Dh Jeesus Kristus! tulle sa,	109
Dh Jeesus! meie jure jã	290
Dh Jeesus! minna tean kũl	252
Dh Jeesus! minno ello	195
Dh Jeesus pũbha Tallekenne	412
Dh Jeesus! rahho andia	308
Dh Jeesus! rõmo saatja	130
Dh Jeesus! sinno mallestus,	43
Dh Jeesus! sinno wallo	60
Dh Jeesus! õllem abbimees	143
Dh Jeesus wotta sa meid walgustada	414
Dh Jõsand suur on sinno arm,	228
Dh Jõsa sũdda, Jeesuke, sa armo hallik	417
Dh Jõsa taewa rigi sees!	121
Dh Jõsa taewa sees! So Poia Jeesusses	303
Dh Jummalata lapsed! kuis armoga luggu	419
Dh Jummal anna armo nũud	421
Dh Jummal Jõsa! ilma Loja	115
Dh	Dh

Esimenne Registet ehk Juhhataja.

Dh Jummal! kes sa heldusfest	106
Dh Jummal Eoja, pühha waim!	91
Dh Jummal! meie tänname	304
Dh Jummal! mittto õnnetust	212
Dh Jummal! õige tasuja	312
Dh Jummal! sinno peäl	254
Dh Jummal! suur on sinno tð	238
Dh Jummal! tulle armoga	229
Dh Jummal! tulle sinna Nüüd	62
Dh Jummal! wata heldeste	230
Dh, kes keik olleks kaurand	421
Dh Kristus! Lunnastaja!	52
Dh Kristus! walgus olled sa,	290
Dh! Euhho lähhan ma	146
Dh! kui õnsad on need pühhad	262
Dh kui rummal on mo südda	422
Dh! kui waesed, waewalised	144
Dh Runningas! nüüd hallasta	424
Dh! laulgem süddamest	22
Dh leinagem! Ning kaebagem!	71
Dh! mind wotta targaks tehha,	196
Dh minna waene pattune!	147
Dh! minno armas Jesuke	45
Dh! mis maggus on Jesus minno õn!	426
Dh! mitto waewa ilma sees	255
Dh! mõtle, mis ma teinud	63
Dh nutta omma hädda	427
Dh pallugem ja laulgem	28
Dh pühha laps, kes sind näab süddames	462
Dh pühha Waim! mell tulle ka	92
Dh pühha Waim! nüüd tulle sa	94
Dh! risti-rahwas, kannata	257
Dh! sa ello õhutataja	428

Eosimenne Register ehk Juhharaja.

Oh! sa ello Waim, meil' tulle	93
Oh surrelik! mind mälleta,	255
Oh süta tal! oh Jesus!	65
Oh taewa tuifenne Sa	95
Oh! tagganege, minno himmud,	197
Oh Tal! sind kidade	429
Oh targa mele jaggaja!	218
Oh! tostkem omma heäle	79
Oh! tru Jummal, sulle kaeban,	149
Oh! tulge, innimesed	265
Oh! wagga Jummal, kes	198
Oh! wata innimenne,	65
Oh! wõtke katsuda Ja süddant	117
Oh! wõtke Jummalat	239
Oh! wõtta; armas Jesus, wasto	200
Oh woitlejad! et käge peäle	431
Omma Jõsaga mull' tulle	433

P.

Pääw aiab ärra sedda õõd,	281
Pääw lõppeb nüüd, Ja armas	291
Pääw lõppeb teäl, Mo waim	292
Pääw tahhab Eoja miina,	293
Pühha Waim, sa ainus abbi	97

R.

Rõmustes mo südda kargab	434
Rõõmsaks sage, risti-rahwas,	23

S.

Sa innimenne! ussinast	109
Sa meie lotus, Jesuke	436
Sa õlled wümseski	48
	Sa

Estimenne Register eht Juhharaja.

Se päike warad ahwa peäl	440
Se werrine leppitaja	442
Se aeg on jubba kã	263
Se aeg on tõest ukse ees,	261
Se armo hallikas woib keik, kes	443
Sedda Jõsa kõrges woikem	305
Se joulo pääw on rõmust suur	23
Se Jummal! Poeg Jeesus	80
Se kallis armo: õppetüs,	12
Se kitsas te on lai kül taewa miina	443
Sel päwal meie mõtleme,	89
Sell' risti tõdud werrise Tallele	463
Se pääw, oh Kristus! olled sa	294
Se wanna aast on mõda läind,	29
Siin armo rindus maggama	445
Siin on lapsed :: miimesuggused	446
Sind, Jõsand, tannan minna	282
Sind, Jummal! kildame,	240
Sind pühha Waimo pallume	98
Sion kaebab sures häddas	231
So hing, oh Jeesus! tehko mind	67
So holeks annan ennast ma	258
So nimme lähhan nüüd	295
So nimmi pühha olgo!	301
So peäle, Jõsand! lodan ma	214
So peäle üksnes, Jeesus!	151
So pole, Jeesus, kiskendan	215
So pole, Jõsand, süddamest	152
So sanna meile kinnita	232
So sanna, se On seggane	111
So süddant, innimenne,	8
So taewaminnemisse peäl,	90
So waimo, Jõsa, läkita!	99

Südda, mis sa murretsed ?	217
Südda waene ! ärra mötle	447
Sull', sull' Jehowa ! tahhan laulda	449
Surm ! kus nüüd sinno odda sai ?	81
Suur ja ustaw on se sanna	451

T.

Tal ellab, milks meel kurwastab	451
Tarkus, hinge Peig, kes sa	453
Teie kurjad innimesed,	153
Tulge, risti-innimesed,	201
Tulle nüüd taewast, armas Jeesus jälle	9

U.

Üks hingamisse pääw on se	454
Üks laps on neitfist sündinud,	24
Üks laps on sündind Betlemmas,	25
Üks maofenne ollen ma,	260
Üks on tarwis, armas Jummal !	203
Üks tallefenne leppitas	68
Üks wagga ello se on kerge tõest :	456
Üllem preester kes sa tõest	457
Uut aastat meie hakkame	30

W.

Walmista, mo waim, end küs,	205
Wata Jummal ! siin ma rummal	458
Werri on meid ühhendanud	459
Woi ! mis minna ollen teinud,	154
Wõtta Issandat nüüd lita,	82
Wõtta nüüd Issandat, wäggewat	242

Teine Register, ehk Zuhhataja,

mis nende laulude üllemat õppetust ülles-
näitab

Kristusse tullemisfesti lihhasse ja Kohutule.	
	Lehhe külge.
Zubba kâ on wiimsed aiad	10
Kuis peân wastowõtma	3
Nüüd kitus elgo Jummalal'	5
Nüüd risti kogodus	6
Nüüd rouslem parto waewast	11
Nüüd tulgo õnnisteggia	7
Se aeg on tõest ukse ees	251
Se kallis armo-õppetus	12
So süddant innimenne	8
Tulle nüüd taewast armas Jesus	9
Jesuse Kristusse sündimisfest ehk Joulo-Laulud.	
Keik inglid kuulutawad	14
Kui neitsit omma lapsse tõi	15
Ma tännan keigest süddamest	16
Ma tullen taewast üllewelt	17
Need inglid taewast tullewad	19
Nüüd Jummalale auustust	19
Nüüd kuitkem Kristust ussinast	20
Nüüd olle Jesus kidetud	21
Oh laulgem süddamest	22
Rõõmsaks sage risti-rahwas	23
Rõõmustes mo südda kargab	434
Se joulo-pääw on rõõmust suur	23
Uks laps on neitsist sündinud	24
Uks laps on sündind Petlemmas	25
Werri on meid ühhendanud	459
14	Ue

Teine Register ehk Juhhataja.

Ue aasta laulud.

Olita Jesus forda miina	26
Muud Jummal minna kidan	27
Oh pallügem ja laulgem	28
Se wanna aast on mödaläind	29
Uut aastat meie hakkame	30

Laulud Jesussest.

Ei ma muud siin ilmas tahha	31
Helde Jesuse! sinno suggustke	32
Jesus leigeüllem hä	33
Jesus, kes on õnnistusüks	333
Jesus minno mõttes ligub	334
Jesus on mo ainus ello	37
Mo armas Jesus, minno rõõm	41
Oh Jesus sinno mälestus	43
Oh pühha laps, kes sind näab	462

Kolme Kuninga pühhal.

Herodes, miks sa ehmatad	49
Jesus! hüa mind ilmast, et ma siud	50
Kui sa püad tunda sada	350

Maria Pühastamisest

ehk

Kuünla Päwal.

Jummala mele pärrast siit	50
Ma-ilm ei holi sest	51

Maria Kulutamisest

ehk

Paast-Maria Päwal.

Oh Kristus lunnastaja	52
Kristuse kannatamisest ja surmast.	
Armas Jesus armastaja	315
Jesu ristist :. tahhan räkida	332
Jesus surma ärravõitja	53
	esit

Teine Register ehk Juhhataja.

Jesus te, et sinno hawad	340
Jesus üks sa olled ikka	341
Kristus kes meid õnsaks teed	56
Kui Jესust risti naelati	55
Mis olled sinna, armas Jესus	57
Mo hing! Jესu armastust	374
Mo hing! mis aega witad sa	376
Nutta innimenne! rasket	59
Oh Jესus sinno wallo	60
Oh Jummal tulle sinna	62
Oh mõtle, mis ma teinud	63
Oh nutta omma hädä	427
Oh süta tal! oh Jესus!	65
Oh wata innimenne	65
So hing, oh Jესus, tehko mind	67
Üks tallekenne leppitas	68

Kristusse Martmissesf.

Keif on nüüd hästi sündinud	70
Oh! leinagem! ning kaebagem	71

Kristusse üllestousmissesf.

Jesus Kristus õnne andja	72
Jesus õnnisteggia	336
Kristus on meie patto eest	73
Mind waewab wägga raske loorm	368
Mo Jესus kallim ello	384
Mo südda olle üllewel	74
Nüüd Kristus surmast tousnud	75
Nüüd Kristus üllestousnud	77
Nüüd worke wälja pühkida	78
Oh! tõstkem omma heäle	72
Ge Jummalala poeg Jესus tõest	80
Surm! kus nüüd sinno õdda sai?	81

Tal ellab ! miks meel kurvastab	451
Ilks hingamisse pääw on se	454
Wotta Issandat nüüd kita	82

Kristuse taewaminnemisest.

Kristus se läks taewa	85
Nüüd, waggad, rõnustellege	85
Oh Jesuke ! mul armoke	87
Oh Jesuke ! so järrele	87
Oh Jesus kange söddamees	88
Sel päwal meie mõtleme	89
So taewaminnemisse peäl	90

Pühhas Waimust
ja temma mitmesuggusist andidest
ja tõbst, ehk

Nelli-pühhi Laulud.

Oh Jummal loja, pühha Waim	91
Oh pühha Waim ! meil' tulle ka	92
Oh pühha Waim ! nüüd tulle sa	94
Oh sa ello Waim meil' tulle	93
Oh taewa tuikenne	95
Pühha Waim ! sa ainus abbi	97
Sind pühha Waimo pallume	98
So Waimo, Issa, läkkita	99

Laulud

Kolmainust, Jummalast.

Thu, kitus olgo iggawest	101
Jummal Issa, meile ja	101
Kürie, oh Jummal Issa kõrges	102
Maie ussume lei' aino	114
Nüüd te mind pühhas armoga	102
Oh Jummal Issa ! ilma loja	115

Jani päwal.	
Ridetud olgo Issand, Israeli	103
Maria Katsmaminnemise ehk	
Zeina Maria päwal.	
Minno hing auustab wägga	104
Pühhadest Inglidest ehk Mihkli Päwal.	
Need Inglid taewa walgusses	105
Dh Jummal, Ecs sa heldussest	106
Jummala ja Kristuse heldussest.	
Arm! kes sa mind olled lonud	316
Eks mo kohhus tanno tehha?	320
Hinge peioke! helde Jesuke	33
Jesus ilmašuta tal	332
Mis waewa olled sa mo pärrast	373
Nüüd ollen minna pohja leidnud	398
Nüüd risti-rahwas laulage	158
Dh armas Jesus kutsu mind	408
Dh minno armas Jesuke	45
Sa werrine leppitaja	442
Sel risti lödud werrise tallele	463
Südda waene! ärra mötle	447
Suur ja ustaw on se fanna	451
Lomise teygudest, ja Jummala armust ja auust, mis neist tunnukse.	
Mo südda olgo rõmus nüüd	181
Jummala ettemurresemisest ja Wallisemisest.	
Reik teeb hästi Jummal	207
Kes Jummalat ni lasseb tehha	168

Teine Register ehk Juhhataja.

Miks, kui paggan, innimenne	370
Mis waerwad sinno süddant	171
Mo südda, miks sa muretseted	177
Mi sündko minno assi	183
Oh Jummal siur on sinno tö	238
On sul, kui kardad Jummalat	187

Pühhasst Jummalala sannast.

Armas Jesus armwita	108
Jummal olgo tännatud	108
Kui Jummalaga püad sa	112
Need kümme käske moistkem	113
Oh Jummal tulle armoga	229
Oh Jesus Kristus tulle sa	109
Omna Issaga mul tulle	433
Onnis, kes ei wotta tehha	187
Sa innimenne! ussinast	109
So sanna se on seggane	111

Pühhapäiwil laulda:

Uks hingamisse pääw on se	454
---------------------------	-----

Pühhasst ristmissest.

Kui Jesus sure armoga	123
-----------------------	-----

Pühhasst õhtosõmaaiast.

Jesus Kristus lunnastaja	124
Kes omma ihhoga meid	125
Ma tullen, armas Jummal	126
Minno südda rõmustelle	129
Minn i tahhan Jehowa kitta	128
Mo Jesule! sa elko leib!	382
Mo peigamees! armas Jesule	392
Oh Jesus rõmo saatia	130

Sest õige ja walle risti-rahwa ellust.

Hinged allandusse sees	325
------------------------	-----

Teine Register ehk Juhhataja.

Ma risti-innime, sa ütled	361
Mind, Jesus! walgusta	365
Need wallatumad fiitlewad	225
Tulge, risti-innimesed,	201
Innimesse hinge häddast ja ärratimiseft.	
Urta waino tötaja	317
Oh Aldam sinno eksitus	160
Oh kui waesed waewalised	144
Oh mitto waewa ilma sees	255
Se armo hallikas	443

Tõsiseft meleparrandamiseft.

Armas Jesus, rõmustaja	132
Et tulge kokko pattused	324
Jesus peästnud olled sinna	338
Issand! kurja ollen teinud	133
Issand! omma wihha sees	134
Kui sa risti tulles põlled	352
Kuis ni julge? waene rummal!	356
Ma waene muld, kes patto teinud	135
Mo Zummial hallasta	137
Mo peäle heida armo	139
Mi kui ma ellan tõeste	140
Oh armo juur! mo pat on juur	141
Oh helde armo Issa, sind	142
Oh Jesus! üslem abimees	143
Oh! kuhho lähhan ma	146
Oh minna waene pattune	147
So peäle üksnes, Jesuke!	151
So pole, Issand, süddameft	152
Suur ja ustar on se sanna	451
Teie kurjad innimesed	153
Woi! mis minna ollen teinud	154

Teine Register ehk Juhhataja.

Digest Usust ja Digestsamisest.

Keik kallis hinge õnnistus	156
Kristusse werri, õigus ka	346
Kui sa risti tulles põlled	352
Oh Adam sinno eksitus	160
Oh Jesus pühha tallekenne	412
Oh Jesus wotta sa meid	414
Oh pühha laps, kes sind	462
Oh wotke katusda	117
Sa meie lotus Zesuke	436
Siin armo rindus maggama	445

Pühhast risti-ellust.

End näita koido-täht	324
Keigeüllem armo walgus	342
Mo hinge mees! mis ütlen sul	461
Oh armas Jummal amwita Sind	188
Oh Jesus armo walgus	192
Oh Jesus minno ello	195
Oh Jummal anna armo nüüd	421
Oh wagga Jummal, kes	198
Sa päike watad alwa peäl	440

Palwest.

Eks se olle arm ja heldus	119
Oh Zesa taewa rigi sees	121
Sull, sull' Jehowa! tahhan	449
Wata Jummal! siin ma rummal	458

Waimolikkust walwamisest.

Walmista, mo waim, end küi	205
Waimolikkust woitlemisest ja woimussest.	
Eks sa heida karjane	323
Jesus oh aita! et woimust	164
Ma hüan, Jesus, appi sind	170
Mo	

Teine Rgeister ehk Juhhataja.

Mo Jummal! waat, kui	173
Dh armad wennad, bed ka!	403
Dh Jesus hallasta ning aita	193
Dh kunningas nüüd hallasta	424
Dh mind wotta targaks tehha	196
Dh tru Jummal! sulle kaeban	149
Dh woitlejad! et käige peäle	431
So peäle, Issand, lodan ma	214
Kasfinussest.	
Mo Jummal, loja, abbimees!	388
Ma-ilma ja issiennese ärrasalgamisest.	
Ei ilmast holi ma, ei holi	162
Jesus rõmustaja, hinge jahhutaja	38
Kes tahhab tõest armastada	345
Nüüd põlgan ma, ma-ilm!	399
Nüüd tahhan ma tõest mahhajätta	400
Dh kes keik olleks kautand	421
Dh tagganege minno himmud	197
Üks on tarwis, armas Jummal	203
Himmust Jummal ja Jesusse järrele.	
Eks löppe pea wahbimees	319
Eks sa heida karjane	323
Jesus minno rõmustus	36
Jesus tulle minnule	39
Kül sa helde Jesus tülled	169
Millal ma saan sind, armas Jesus,	364
Millal saan ma nähha sind	40
Mo keigekallim Zesufe	175
Mo keigekallim warra	391
Mo waesus aiab mind, et ma	395
Neid tulleb wägga õnsaks lita	396
Dh helde kallis Zesufe	409
Dh	Dh

Dh sa ello õhnutaja	428
Armastusfest Jesusse wasto.	
Hing ! kui tahhad hingada	329
Jesusest ei jätta ma	331
Ma armastan, oh Jummal	247
Mind õppeta sind armastama	367
Mo joud ! sind tahhan armatseda	387
Mo omma sinna olled	176
Mo rahho Jesuse	393
Nüüd armastan ma Jummal	397
Dh Jesus, helde olled sa	410
Dh Issa südda ! Jesuse !	417
Sa olled wiimsekski	48
Armastusfest wendade ja teikide wasto.	
Dh Jummal lapsed ! Luis armoga	419
Jesusse järrelkäimiseft.	
Se kitsas te on lai kül taewa	443
Üks wagga ello se on kerge tõest	456
Kristi sallajast wäest.	
Keif tulge minno jure nüüd	209
Dh helde Jummal sinnule	189
Dh Jummal mitto õnnetust	212
So pole, Jesus, küssendan	215
Pühhasft süddame waigistamiseft.	
Hinge ello Jesuse	327
Jesus näita mul' se joudo	335
Keif sündso nenda ikka mul	167
Südda ! mis sa murretsed	217
Kannatusfest ja kindlast õnnisteggia pole hoidmiseft.	
Eddasi ! eddasi ! Sion minne	318
Ehk kurjad kül mind kiusawad	207
Jesuseft	

Teine Register ehk Tuhhataja.

Jesufest ei jätta ma	331
Nüüd põlgan minna rõõmsaste	185
Süddame andmissfest Omnisteggia kätte.	
Mo hing! mis annad Jummalale	377
Mo Jesufe! kes mitto tuhat	379
Mo süddant annan keigest wäest	179
Sell' risti lödud werrise tallele	463
Allem preester! kes sa tõest	457
Rõmust pühha Waimo sees.	
Dh mis maggus on	426
Usso Julgusfest.	
Ei lahku minna sinnust	163
Jesüs rõmustaja, hinge jahhutaja	38
Ma kiitlen ükspäinis neist	359
Meil' tulleb abbi Jummalast	223
Mis mo südda ennast waewab	211
Mis hädä woib meil' sundida	224
Mo rõmustus on Jesufe	394
Nüüd ollen minna pohja leidnud	398
Dh Jummal sinno peäl	254
Dh kui rummal on mo südda	422
Tänno- ja Rituse- Laulud.	
Mis kitus woime, Jesand!	233
Mis tänno moistan ma	372
Mo hing! head kaunid laulud	234
Mo hing, oh! rõõmsast fida	235
Nüüd kiitko keigest süddamest	237
Dh Jummal! suut on sinno ts	238
Dh tal! sind kidade	429
Dh wõtkem Jummalat	239
Sind Jummal kidade	240
Wõtta nüüd Jesandat	242

Teine Register ehk Juhhataja.

Jummalikkust tarkusfest.

Dh targa mele jaggaja 218

Waimolikkust Kihlamisfest.

Dh wotta, armas Jesus, wasro mult 200

Mo kääst süddant olled wõtnud 389

Nüüd paistab meile kauniste 226

Tarkus, hinge peig! kes sa 453

Sallajast Usklikkude ellust.

Kül waggade ello siin seestpidi 354

Pühha ristri-toggodusse kaebdusfest ja
lorusfest.

Jummal wäggero wallitseja 220

Kui Jummal meil ei olleks nüüd 221

Kui Jummal siin ei kaäna hoolt 222

Meil' anna rahho armoga 233

Dh armas Jesus meil on weel 405

Dh Issand suur on sinno arm 228

Dh Jummal tulle armoga 229

Dh Jummal wata heldeste 230

Siin on lapsed :,: mitmesuggused 446

Sion kaebab sures häddas 231

So sanna meile kinnita 232

Surmast ja üllestousmisfest.

Et wiinne tund siin keikil' tulleb 243

Jesus õnnisteggia 336

Jummala mele pörrast 50

Keikis paikus, kus ma seisän 244

Keskel selle ello sees 245

Kui ollen surma hädda sees 349

Kui surma tund on ukse ees, 246

Ma armastan, eh Jummal! sind, 247

Ma püan keigest hingest 248

Ma

Teine Register ehk Juhhataja

Ma tahhan jätta mahha	171
Mo ello Kristus isse	249
Mo Jesus! ello walgustus	383
Mo Jesus, Jummal lihha sees	250
Nüüd surno kehha mattame	252
Oh Jesus minna tean kül	252
Oh risti-rahwas, kannata	257
Oh surrelik! mind mäleta	255
So holeks annan ennast ma	258
Üks maofenne ollen ma	260

Jaggawessfest ellust ja surmast.

Oh kui õnjad on need pühhad taewas	262
Oh tulge, innimesed	265
Se aeg on jubba tä	263

Hommiko-laulud.

Eks lõppe pea wahhimees?	319
End näita koido, täht	324
Et möda lainud pimme d	268
Jummal, ma ning taewa loja	269
Kui warra ülestoufen ma	270
Ma kidan, Issand Jummal	270
Ma tännan, armas Issa	271
Ma tännan, armas Jummal	273
Ma tännan Jummal sind	275
Ma tännan sind, Et olled mind	276
Mo hing! oh anna süddamest	378
Mo südda ärka ülles	277
Mo süddamest ning melest	278
Mo südda olle walmistud	279
Nüüd walw'wad innimesed	402
O lainud möda nüüd	280
Pääw aiab ärva fedda ödd	281

Teine Register ehk Juhhataja.

Sind, Jeesand tännan minna 282

Ohro-Laulud.

Arka ülles, minno südda 284

Armas Jeesus! sind ma pallun, 286

Nüüd hing'wad innimesed 287

Nüüd on se pääw jo lõppenud 288

Oh Jeesus meie jure jä 290

Oh Kristus! walgus olled sa 290

Pääw lõppeb nüüd 291

Pääw lõppeb teäl 292

Pääw tahhab soja miina 293

Se pääw, oh Kristus olled sa 294

So nimmel lähhan nüüd 295

Sõma-Laulud.

Et kiitke Jummalat, kes on ni helde 296

Jummalat kiitke, Jummalat 297

Mo südda tänna Jummalat 298

Nüüd kitus olgo sulle 300

Nüüd laulgem suust ning süddamest 301

Nüüd wõtkem Jummalale, 302

Oh Jessa taewa sees 303

Oh Jummal meie tanname 304

Sedda Jessa kõrges 305

So nimmi pühha olgo 305

Laste-Laulud.

Lapsed! kuis on hinge luggu? 358

Ma ollen weike lapsoke 360

Hädada-aial.

Kui meil on püsti hädada käes 305

Kirie eleison 309

Meilt, armas Jummal, põra 306

Oh armas Jummal arowita 307

Oh

Teine Register ehk Juhharaja.

Oh Jesus rahho andja	308
Oh Jummal õige tassuja	312

Õnnistaminne.

Mind, Jummal Jēsa õnnista.	313
----------------------------	-----

Õuimne Lauk.

Amen, au Jēsal' olgo	314
----------------------	-----

III. Register

Der Ehstnischen Lieder

nach dem teutschen Alphabet.

Ach! bleib bey uns, HErr Jesu	290
Ach du liebens-volles Wesen	405
Ach ein Wort von großer Treue	451
Ach Gott gib du uns deine Gnad	421
Ach Gott mich drückt ein schwerer	368
Ach Gott und HErr!	141
Ach Gott! vom Himmel sieh' darein	230
Ach Gott! wie manches Herzeleid	212
Ach HErr du gerechter Gott	312
Ach! lieben Christen, seyd getrost	257
Ach liebster Jesu rufe mich!	408
Ach! mein Jesu! sieh', ich trete	286
Ach treuer Gott! barmherzig's Herz	189
Ach! was hab ich ausgerichtet	154
Ach! was sind wir ohne Jesu?	144
Ach! wenn werd ich schauen dich?	40
Ach! wie elend ist unser Zeit	255
Advents-Lied von der dreysachen Zukunft	9
Allein Gott in der Höh' sey Ehr,	101
Allein zu dir, HErr Jesu Christ	151
Allenthalben, wo ich gehe	244
Als Christus gebohren war	15
Amen! Gott Vater und Sohne	314
An der Brust der Gnaden liegen	445
Auf! auf! mein Herz mit Freuden	79
Auf Christi Himmelfahrt allein	90
Auf diesen Tag bedenccken wir	89
Auf ihr Streiter durchgedrungen	431
	Auf

III. Register.

Auf meinen lieben Gott	254
Auf! meine Seel, danck	298
Auf Seel und dancke deinem HErrn	378
Aus meines Herzens Grunde	278
Aus tiefer Noth schrey ich zu dir	152
Befiehl du deine Wege	171
Bewein o Christen-Mensch	427
Blut und Wunden :; haben uns	459
Christ! der du bist der helle Tag	294
Christe! der du bist Tag und Licht	290
Christ fuhr gen Himmel:	85
Christi Blut und Gerechtigkeit	346
Christ ist erstanden	77
Christ lag in Todes Banden	73
Christum wir sollen loben schon	20
Christ unser HErr zum Jordan kam	123
Christus der ist mein Leben	249
Christus, der uns selig macht	56
Da Jesus an dem Creuze stand,	55
Dancket dem HErrn, denn er	296
Danck sey dir, grosser Gott,	275
Das alte Jahr vergangen ist,	29
Das Zeulein soll doch mein Trost	394
Dasß du mich diese finstre Nacht	268
Das wahre Christenthum ist	456
Dem blutigem Lamme	463
Dem Vater dort oben	305
Der Gnaden-Brunn fleußt noch	443
Der schmale Weg ist breit genug	443
Der Tag, der ist so freudenreich	23
Der Tag hat sich geneiget	293
Der Tag ist hin, mein Gelft und	292

III. Register.

Der Tag ist hin, mein Jesu,	291
Der Tag vertreibt die finstre	281
Des Morgens, wenn ich früh	270
Dich Jesum loben wir! Lämmlein	429
Die Engel, die im Himmels Sicht	105
Die Liebe leidet nicht Gesellen	345
Die Seele Christi heil'ge mich	67
Die Zeit ist nunmehr nah	263
Dir dir Jehova, will ich singen	449
Diß sind die heil'gen zehn Gebot	113
Du bist ja ganz mein eigen	176
Du blutiger Versüner	442
Du Friedens-Fürst, Herr Jesu	308
Du hast mir das Herz genommen	389
Du heiliges Kind, wer dich	462
Du Lebens Brodt, Herr Jesu Christ	382
Du meine Seele, singe	234
Durch Adams Fall ist ganz	160
Du unbegreiflich höchstes Gut	175
Du sagst; ich bin ein Christ	361
Du unser auserwähltes Haupt	436
Du wollest uns das Kreuz-Geheimniß	414
E in' feste Burg ist unser Gott	223
Ein Kindelein so löbelich	24
Ein Kind gebohr'n zu Betlehem,	25
Ein Lämmlein geht und trägt	68
Eins ist noth, ach Herr! diß Eine	203
Entfernet euch ihr matten Kräfte	197
Erbarm dich mein, o Herr! Gott	139
Erhalt uns, Herr, bey deinem	232
Erhebe dich o meine Seel	279
Erleucht mich Herr, mein Licht	365
Erschein	

III. Register.

Erschein du Morgenstern	324
Erstanden ist der heil'ge Christ	75
Es glänzet der Christen inwendiges	354
Es ist das Heyl uns kommen her	156
Es ist gewißlich an der Zeit	261
Es sind schon die letzten Zeiten	10
Es spricht der Unweisen Mund wol:	225
Es woll' uns Gott genädig seyn	229
Ew'ge Weisheit, Jesus Christ,	453
Fahre fort :: Zion fahre fort im Licht	318
Freu' dich, du Christenheit	6
Freuet euch, ihr Christen alle	23
Fröhlich soll mein Herze springen	434
Gar lustig jubiliren	14
Geh' aus, mein Herz, und suche	181
Gelobet sey der Herr, der Gott	103
Gelobet seyst du, Jesu Christ,	21
Gott der Vater wohn uns bey	101
Gott der wird's wohl machen,	207
Gott des Himmels und der Erden	269
Gott hat das Evangelium	12
Gott sey gelobet und gebenedeyet	125
Gott Vater, der du alle Dinge	115
Gott Vater, sende deinen Geist	99
Guter Hirte! wilt du nicht	323
Hab herrlich Lob, hab ewig Dank	16
Helft mir Gottes Güte preisen	27
Herr aller Weisheit Quell und Grund	218
Herr Christ, der ein'ge Gottes Sohn	52
Herr, dein Treue ist so groß	228
Herr Gott, dich loben wir,	240
Herr Gott, nun sey gepreiset	307

Herr, ich habe mißgehandelt	133
Herr Jesu Christ, dich zu uns wend	109
Herr Jesu Christ, du höchstes Gut	143
Herr Jesu Christ, ich schrey zu dir	215
Herr Jesu Christ, ich weiß gar wohl	252
Herr Jesu Christ, mein Leben	195
Herr Jesu Christ, mein's Lebens Licht	383
Herr Jesu Christ, wahr'r Mensch und	250
Herr Jesu! Gnaden-Sonne	192
Herr Jesu meine Ruh	393
Herzlich lieb hab ich dich, o Herr	247
Herzlich thut mich verlangen	248
Herzliebster Jesu, was hast du	57
Heut ist des Herren Ruhe-Tag	454
Hier sind Kinder von verschiedenen	446
Hilf Gott, das mirs gelinge	62
Hilf, Herr Jesu, laß gelingen,	26
Hilf mir, mein Gott,	188
Höchster Priester, der du dich	457
Hüter wird die Nacht der Sünden	319
I ch armer Mensch, ich armer Sünder	135
I ch armer Sünder komm zu dir	147
I ch bin ein kleines Kindelein	360
I ch bin ein Würmlein arm und	260
I ch dancke dem Herren von ganzem	118
I ch dancke dir, Herr Gott, in deinem	270
I ch danck dir, lieber Herr,	282
I ch danck' dir schon durch deinen Sohn	276
I ch habe nun den Grund	398
I ch hab ihn dennoch lieb	48
I ch hab mein Sach Gott heimgestellt	258
I ch komm jetzt als ein armer Gast	126
I ch	

III. Register.

Ich liebe Gott, und zwar umsonst	397
Ich ruf zu dir Herr Jesu Christ	170
Ich rühme mich einzig der blutigen	359
Ich will dich lieben meine Stärke	387
Ich wills wagen :: von der schönen	332
Jehova! dein Regieren macht	238
Jehova! nimm von mir die Kräfte	200
Jesu, deine heilige Wunden	340
Jesu, der du meine Seele	338
Jesu, frommer Menschen, Heerden	333
Jesu, gib mir deine Fülle	335
Jesu, hilf siegen, du Fürste des	164
Jesu, komm doch selbst zu mir,	39
Jesu komm mit deinem Vater	433
Jesu Kraft der blöden Herzen	317
Jesu, meine Freude	38
Jesu meiner Seelen Leben	327
Jesu' meiner Seelen Ruh	35
Jesu, meines Herzens Freud	36
Jesu, meines Lebens Leben	53
Jesu, rufe mich von der Welt	50
Jesus Christus Gottes Lamm	332
Jesus Christus unser Heiland	72
Jesus Christus, unser Heiland, der von	124
Jesus Christus, wahr v Gottes Sohn	80
Jesus ist mein Heyl und Leben	37
Jesus meine Zuversicht	336
Jesus schwebt mir in Gedancken	334
Ihr armen Sünder kommt zu Haus	324
Ihr Christen, seht, daß ihr auslegt	78
Ihr Kinder des Höchsten, wie stehts um	419
Ihr Seelen sinckt, ja sincket hin	325
In allen meinen Thaten	183

III. Register.

In dich hab ich gehoffet, HErr!	214
In dieser Morgenstund will ich	273
In dulci Jubilo, nun singet	22
Ist es nicht ein Werck der Gnaden	119
K omm, Gott Schöpfer! heiliger	91
K omm heiliger Geist, HErr Gott	94
K omm, komm, o Himmels-Taube!	95
K omm, o komm, du Geist des Lebens	93
K omm, Sterblicher, betrachte mich;	255
K ommt her, ihr Menschen Kinder	265
K ommt her zu mir, spricht Gottes	209
K ommt und laßt euch Jesum lehren	201
K yrie, ach Vater allerhöchster	102
L asset uns den HErrn preisen	82
L ebet Christus, was bin ich betrübt	451
Liebe, die du mich zum Bilde	316
Liebster Jesu, du wirst kommen	169
Liebster Jesu, Trost der Herzen	132
Liebster Jesu, was für Müh	373
Liebster Jesu, wir sind hier	108
L itanen	309
Lobe den HErrn, den mächtigen	242
Lobet den HErrn, lobet den	297
Lob sey dem allmächtigen Gott,	5
Lob sey dir, Jesu, großer Held	88
Lobt Gott, ihr Christen allzugleich	19
M ache dich, mein Geist, bereit	205
M ag ich Unglück nicht widerstahn	207
Mein' Augen schließ ich	295
Meine Armut macht mich schreien	395
Meinen Jesum laß ich nicht	331
Meine Seele erhebt den HErrn	104
Meine	

III. Register.

Meine Seel, ermuntre dich	374
Meine Seele, wilt du ruhn	329
Meines Lebens beste Freude	31
Mein Gott, das Herz ich bringe dir	179
Mein Gott und Vater segne mich	313
Mein Heiland lehre mich recht lieben	367
Mein Herzens Jesu, meine Lust	41
Mein Herze soll nun ganz absagen	400
Mein Jesu schönstes Leben	484
Mensch wilt du leben seliglich	112
Mit Ernst, ihr Menschen Kinder,	8
Mit Fried und Freud ich fahr dahin	50
Mitten wir im Leben sind	245
Nimm von uns, Herr, du treuer	307
Nun bitten wir den heil gen Geist	98
Nun dancket alle Gott	239
Nun dancket all und bringet Ehr	237
Nun freut euch, Gottes Kinder all	85
Nun freut euch, lieben Christen, gemein	158
Nun Gott lob! es ist vollbracht	108
Nun gute Nacht, du eitles	399
Nun ist es alles wohlgemacht	70
Nun komm der Heyden Heyland	7
Nun laßt uns den Leib begraben	252
Nun laßt uns gehn und treten	28
Nun laßt uns Gott dem Herren	302
Nun lob, mein Seel, den Herren,	235
Nun mach uns heilig Herr Gott	102
Nun ruhen alle Wälder	287
Nun sich der Tag geendet hat	288
Nun treten wir ins neue Jahr	30
Nun wachen alle Wälder	402

III. Register.

D ! der alles hätt' verlohren	421
D du aller süßte Freude!	97
D du allertiefste Liebe	342
D du Liebe meiner Liebe	315
D du süße Lust aus der	426
D GOTT der du aus Herzens Grund	106
D GOTT! du frommer GOTT	198
D GOTT! ich thu dir dancken	271
D GOTT! mein Schöpfer edler Fürst	388
D GOTT! wir dancken deiner Güt	304
D Haupt voll Blut und Wunden!	60
D heil'ger Geist Lehr bey uns ein	92
D HERRE GOTT, dein göttlich Wort	111
D JESU Christ, der du mir bist	87
D JESU Christ! mein schönstes Licht	45
D JESU, du mein Bräutigam	392
D JESU, Hoffnung wahrer Reu	410
D JESU! meine Bonne, du	130
D JESU, siehe drein	193
D JESU! süßes Licht, nuu ist	280
D JESU süß! wer dein gedencft	43
D ihr Kinder, was wills werden	358
D Lämlein geschlacht	412
D Lamm Gottes! unschuldig	65
D Mensch wie ist dein Herz bestellt	109
D Mensch wollest bedencken	63
D Sonne, die aufs niedre sieht	440
D Tod! wo ist dein Stachel nun	81
D Traurigkeit! o Herzeleid	71
D Vater aller Frommen!	301
D Vater der Barmherzigkeit	142
D Vater-Herz, o Liebes-Brunst!	417
D Ursprung des Lebens	428

D Welt!

III. Register.

O Welt! sieh hier dein Leben	65
O wie selig seyd ihr doch ihr Frommen	262
O wie selig sind zu nennen	396
O! wir armen Sünder,	59
Schatz über alle Schätze	393
Sau, lieber Gott, wie meine	173
Schmücke dich, o liebe Seele	129
Schütte deines Lichtes Strahlen	196
Seelen Bräutigam, Jesu	33
Sey mir doch gnädig, o mein Gott	137
Sieh hier bin ich, Ehren König	458
Singen wir aus Herzens Grund	301
Solt ich meinem Gott nicht singen	320
So wahr ich lebe, spricht dein Gott	140
So wünsch ich nun ein' gute Nacht	185
Straff' mich nicht in deinem Zorn	134
S treuer Gott ich muß dir klagen	149
S alet will ich dir geben	171
V ater im höchsten Throne	303
V ater unser im Himmelreich	121
V erleih' uns Frieden gnädiglich	233
V ersuchet euch doch selbst	117
V om Himmel hoch, da komm ich her	17
V om Himmel kam der Engel	19
V on Gott will ich nicht lassen,	163
U nser Herrscher, unser König	220
U nveränderliches Wesen	341
W ach auf, mein Herz, die Nacht	74
W ach auf, mein Herz und singe	277
W acht auf, ihr Christen alle	11
W ar Gott nicht mit uns diese Zeit	221
W arum betrübst du dich mein Herz	177

III. Register.

Warum sollt ich mich den grämen	211
Warum wilt du doch für morgen	370
Waschet euch, ihr Volk der Sünden	153
Was frag ich nach der Welt,	162
Was fürchtst, du Feind Herodes, sehr	49
Was für Kummer, was für	217
Was giebst du denn, o meine Seele	377
Was kan ich doch für Danck	372
Was kan uns kommen an für	224
Was Lobes solln wir dir,	233
Was mein Gott will, das gescheh	167
Was sag ich dir, die mit viel tausend	379
Was sag ich dir, mein lieber Mana	461
Weg mein Herz mit den Gedancken	447
Weil nichts gemeiners ist als	243
Wend ab deinen Zorn, lieber Gott	306
Wenn erblick ich doch einmal	364
Wenn ich in Todes Nöthen bin	349
Wenn mein Stündlein vorhanden	246
Wenn wir in höchsten Nöthen	305
Werde munter mein Gemüthe	284
Wer im Herzen will erfahren	350
Wer ist wohl wie du? Jesu	32
Wer nur den lieben Gott läßt	168
Wie schön leucht uns der Morgenstern	226
Wie soll ich dich empfangen	3
Wie wird doch so gering	51
Wir glauben all' an einem Gott	114
Wo Gott der Herr nicht bey uns	222
Wohl dem der in Gottes Furcht	187
Wohl dem Menschen, der nicht wandelt	187
Wo soll ich fliehen hin,	146
Zeuch uns nach dir	87
Zion klagt mit Angst und Schmerzen	231
Gott allein die Ehre!	

Faint, illegible handwriting at the top of the page.

no. 1000

2. 1000

copy

